

به دجائی بوون

ئەم شانۆگەرییە بۆ یەکەم جار سالی (۱۹۴۴) و لەسەر شانۆی (Mathurins) نمایش کرا و مارسیل هیران دەری هینا.

ئەم ئەکتەرانی بە پیتی دەرکەوتنیان بە شدارییان تیدا کردوو.

- ۱- ماریا کازارس لە دەوری مارتا.
- ۲- هلن ورکور- ماریا.
- ۳- ماری کارلف- دایک.
- ۴- مارسل هرزان- جان.
- ۵- پل ئوتلی- خزمەتکاری پیر.

پەردە یەگەم

نیوهرۆیه. هۆلی ئوتیلیکی لادی. ئوتیلیکی پاک و تەمیز و رووناک... هەموو شتیکی پاک و خاوین و لە جیتی خۆیدا یە.

دیەنی یەگەم

دایک: دەگەریتەوه.

مارتا: وای پێ وتیت؟

دایک: بەلێ.

مارتا: هەر خۆی؟

دایک: نازانم.

مارتا: باشه له دهوله‌مه‌ند ده‌چوو؟

دایک: نیگه‌رانی کرێکه نه‌بوو.

مارتا: ده‌وله‌مه‌ندیی باشتر... خۆ ئه‌گه‌ر هه‌ر خۆی بێ ده‌ها چاکتر.

دایک: (به‌وه‌رسی) به‌لێ ته‌نیا و ده‌وله‌مه‌ند ئه‌مه که‌م رێک ده‌که‌وی. ده‌بی سه‌ره‌له‌نوێ تێ هه‌له‌چینه‌وه.

مارتا: راسته ده‌می سه‌له‌ بێ کارین، زۆریه‌ی کات ئیتره‌ چۆله‌. هه‌زارانی که‌ ده‌میته‌وه و پاره‌دارانی که‌ رێی ویلیان ده‌که‌وتنه‌ ئیتره‌، دره‌نگ په‌یدا ده‌بن.

دایک: ناشوکی مه‌که مارتا. پاره‌داران ئه‌رکیان گرانه و خزمه‌تی زۆریان ده‌وی.

مارتا: (ته‌ماشای ده‌کات) پاره‌ی چاکیش ده‌ده‌ن. (بێده‌نگی) دایکه‌ تۆ نه‌وعیکی له‌ به‌رچاوم. ماوه‌یه‌که‌ سه‌رت لێ ده‌رناکه‌م.

دایک: ماندووم کچه‌ باشه‌که‌م. ماندووم و به‌س. ده‌مه‌وی تۆزێ ئیسراحت به‌که‌م.

مارتا: من گشت کاره‌کانی ماله‌وه‌ت بۆ ده‌که‌م ئیدی ده‌توانی ئیسراحت به‌که‌یت و ناسووده‌ بژیت.

دایک: له‌ راستیدا من باسی ئه‌م جوژه‌ ئیسراحته‌ ناکه‌م. نه‌خێر. به‌لکو ئه‌وه‌ی دلم داده‌خوڕپێتی، خه‌ونی پیرێژتیکه‌. گشت ئاواتیکم ئارامی و ناسووده‌یییه‌. تامه‌ زۆری که‌می دلتیاییم (نه‌رمه‌ پیکه‌ن) ئاواتیکی هه‌چه‌ مارتا. به‌لام گه‌لێ شه‌وان ده‌که‌ومه‌ خولیا ی ئایینه‌وه‌.

مارتا: به‌لام دایه‌ گیان تۆ ئه‌وه‌نده‌ش پیر نیت تا ئالوده‌ی ئایین بی. تۆ هه‌شتا زۆرت به‌به‌ره‌وه‌ ماوه‌.

دایک: ده‌زانم، گالته‌ ده‌که‌م مرۆف که‌ چوه‌ نێو سه‌له‌وه‌ ئیدی هه‌نده‌ گوێی ناداتی. هه‌ز ناکات به‌ده‌م گشت شتیکه‌وه‌ بچێ. وک تۆ ئه‌مه‌ ده‌که‌یت مارتا... دياره ئه‌مه‌ی تۆش له‌گه‌ل ته‌مه‌نتدا ناگوئجیت. من گه‌لێ کێژانی هاوته‌مه‌نی تۆ ده‌ناسم بیر له‌ هه‌یج شتی ناکه‌نه‌وه‌، جگه‌ له‌ خۆشی و شادی نه‌بێ.

مارتا: به‌لام که‌یف و شادی وان وه‌ک خۆت ده‌زانی له‌ ئاستی کرداری شیتانه‌ی ئیمه‌دا هه‌یج نییه‌.

دایک: تۆ واز له‌م قسانه‌ بینه‌.

مارتا: (به‌ئه‌سپایی) بۆچی؟ وه‌ک بلێی ئه‌م وشانه‌ گر بوون و له‌ پیر له‌ ده‌مت به‌ریوون؟

دایک: چ قه‌یدییه‌. مادام من ژتیوان نه‌بوومه‌ته‌وه‌. خۆ چ زبانی به‌تۆ ناگات؟ من هه‌ز ده‌که‌م ناویه‌ناو به‌رووگه‌شی و ده‌می به‌پیکه‌نینه‌وه‌ بتبینم.

مارتا: کاتی پیکه‌نیی منیش دێ.

دایک: به‌لام هه‌رگیز نه‌م دیوویت پیکه‌نی.

مارتا: چونکه‌ کاتی پیکه‌نم که‌ ته‌نیام، ساتی پیکه‌نم که‌ به‌ته‌نیام.

دایک: (لێی ورد ده‌بیته‌وه‌) چ روخساریکی سامناکت هه‌یه‌ مارتا.

مارتا: (لێی نزیک ده‌بیته‌وه‌) یانی تۆ وای نیت؟ له‌ روخسارم بێزار بووی؟

دایک: (تیی دهروانی. دواي تۆزئ) وهلا بلیتم چی. بهلئی. پیم وایه لئی بیزار بووم.

مارتا: (تووریه) ئاه. دایکه! وهختی که پارهیهکی چاکمان پاشهکوت کرد و توانیمان ئەم شۆینه چهپهکه بهجی بهیلین. له کۆل ئەم شپه ئوتیله بینهوه. ئەم شاره خه مباره هه میسه بی بارانه، ئەم شاره هه میسه سیبهره له هزرهویی خۆمان بسپینهوه. ئەو رۆژه بیت خۆمان له بهرانهر دهریادا بیینهوه، ئەو دهریایه له میژه خهونی پیوه دهینم... ئا له رۆژهدا من بهپیکه نینهوه دهینی. بهلام بۆ ئهوهی بتوانین بهکه مالمی ئیسراحت له قهراغی دهریادا بژین، پارهی زۆرمان دهوی... ههر بۆیه نابێ له وشه بترسین. دهبی ئهوپهری ههولئ له گه لدا بدهین. ئەو به پیتی خۆی هاتوه بۆ ئوتیله که مان... خو ئه گهر دهولمه ندیکی کۆک بێ ئەوا ئازادیی من دیته دی... له رینگه ئهوهوه دیته دی. ئەو سه ره تایی وه دبھانتی ئەو خهون و ئاره زووم ده بی. دایکه قسانت ده گه ل کرد؟ زۆر له گه لیدا وه ستایت؟

دایک: نه خیر. ته نیا یهک دوو قسه ی سه ر پیتی و بهس.

مارتا: باشه، که داوای ژووری کرد باش ديقه تت دا؟

دایک: نازانم. چاوم کزه، له راستیدا ههر سه یریشم نه کرد. به ته جروه به بۆم ده رکه وتوه که چاکتر وایه مرۆف سه یریان نه کات. چونکه کوشتنی که سیک نه یناسیت ناسانتره له کوشتنی که سیک بیناسی (بیده نگیه کی کهم) ئیستا دلته ره حهت بوو؟ چیدی نالیتی من هیشتا له وشه ده ترسم. مارتا: بهلئی ئەمهم پێ خۆشه. من ههز له چاو وراو ناکهم. تاوان تاوانه... ده بی راستگۆ بێن له گه ل خۆماندا. بزانی چیمان ده وی. پیم وایه که له گه ل ئەو ریساره دا قسانت ده کرد، بیرت له لای تاوانه که بوو.

دایک: نه خیر، راست نییه گهر بلیتم بیرم لای تاوانه که بوو. له وانه یه ته نیا به زه بری خوو پیوه گرتنه وه بیرم لئ کردیته وه. خوو هیژتیکی گه و ره بالا دهسته.

مارتا: خوو؟ تو ئیستا خۆت وت هه لی گونجاو و له بار کهم ریک ده که وی؟

دایک: بیگومان. بهلام خوو و عادهت له تاوانی دوومه وه، ده ست پێ ده کات. له تاوانی یه که مدا وه که ئه وه یه هه یجت نه کردی، بهلام شتی که له ناوه وتدا هه رس دینئ و ته و او ده بی، ئە گهر بۆ جاری دووم تاوانت کرد، ده بی به خوو و عادهت. تاوانی یه کهم هه موو رۆژئ دووباره نابیته وه. کهم ریک ده که وی. ماوه یه کی زۆر ده که ویتته نیوان دوو تاوانه وه. جا له و ماوه یه دا ته نیا یاد کردنه وه مان بۆ ده میتیتته وه. یاد کردنه وه ش خوو دروست ده کات و ده یجه سپینئ. ههر به حوکمی عادهت بوو، به چاک سهری ئەو کابرایه م نه کرد. له گه ل ئەوه شدا هه ستم کرد له گه ل ئیسانیکدا ده دویم که به مەرگ مه حکومه، له گه ل نیچیریکدا ده دویم.

مارتا: ههر چۆنی بێ، ده بی بیکوژین دایکه.

دایک: (زۆر به ناسپایی) ئاه. بیگومان ده بی بیکوژین.

مارتا: بۆچی بهم شپه سه یره ئه وه ت و ت؟

دایک: ئەوی راستی بێ زۆر ماندووم. له گه ل ئەوه شدا به شداری کوشتنی ئەم پیاوه ده کهم. بهلام با دوا نیچیرمان بێ. کوشتن کاریکی سه خته. گه لئ دژواره. ههر چه ند هینده دهره ست نیم که له قهراغی دهریادا بزم، لیره، یان له وی... بهلام ئاواته خوازم ههر که له کوشتنی بوینه وه، بۆ یه کجاری برۆین.

مارتا: وا ده که یین. جا ئەو کاته چه ند شادمان ده بین. بهلئی شاد ده بین! جا بۆ خۆت پیکه نه. خه می دلته به یادا بده. زۆر نه ماوه. ئیمه نایکوژین. چایه که ی ده خواته وه و ده نوی، که ئیمه ده یبه یین بۆ رووباره که، ئەو هیشتا زیندوو زیندوووه. دواي ئەوه رۆژئ له رۆژان دواي ماوه یه کی زۆر له یه کی که له به ره سه ته کاند ده دۆزرتته وه. له گه ل که سانئ که وه ک ئەو بیران کردۆته وه. ژیانیان به لاهه پووج بووه و نه یان ویستوووه درێزه ی پێ بدن و خۆیان داوه ته دم ئاوه که وه و خنکاون سالی پارت بیره که سه یرمان ده کرد. به ره سه ته کانیان پاک ده کرده وه پیم وتیت ئەوانه ی ئیمه ده یانکوژین به خسته وه درتن له وانه ی به رده وام ده بن له ژیان. ئەوانه ی به رده وام تالاو و نازار ده چیژن... نازاری ئەوانه ی ئیمه ده یانکوژین که متره له ه ی ئەوانه ی درێزه به ژیان ده دن: ژیان سه ختره له گه ل به شه ردا وه ک له ئیمه له گه ل ئەوانه ی ده یانکوژین؟ که واته ناومید مه به. بهم زووانه ناسوو ده دبیت و لیره دهرۆین و منیش به وه ی که ههر گیز نه م دیتوه ده گم.

دایک: بهلئی مارتا ناومید نام قسه کانت دهریایه ی ئەوانه ی ده یانکوژین راسته. که هه ست ده کهم نازار ناچیژن خۆش حال ده بم. زه حمه ته ئەم کاره به تاوان بزانی. نا ههر گیز تاوان نییه ته نیا ته ده خولیکه و بهس. په نجه یه که و ده خریتته کار و یارمه تیی ئەو که سانه ی پێ ده ده بین که نایانسانین.

له راستیدا ژیان زۆر له ئیمه دلره قتره به رانه ر به ئینسان. ژیان زۆر له ئیمه زیاتر نازاری ئینسان ده دات. رهنگه ههر له بهر ئەمه ش بی... که ئەم کاره ده کهم هه ست به تاوان ناکهم. ته نیا هه ست به ماندوویتی ده کهم. من زۆر ماندووم.

«خزمه تکاره پیره که دیتته ژووره وه. ده چی له پشت میزه که وه داده نیشتیت. له جیتی خۆی ناجوولیت و چ قسه یه ک ناکات تا (جان) دیتته ژووره وه».

مارتا: کام ژووری بدهینی؟

دایک: ههر ژووری بێ. به مەرجه له قاتی سه ره وه بی.

مارتا: بهلئی، جار که ی پیتشوو زۆر ماندوو بووین تا لاشه که مان له سه ره وه هینایه خواره وه. (بۆ یه کهم جار داده نیشتیت) دایه راسته گوايه لمی قهراغ دهریا ئەوه نده گهرمه پیتی بنیاده م ده سووتیتی؟

دایک: تو خۆت ده زانی من نه چومه ته هه یچ قهراغی، بهلام بۆیان گه یراومه ته وه که هه تاوی ئەوی هه موو شتی که جۆش ده دات.

مارتا: له کتبی که کدا خویندوو مه ته وه که هه تاوی ئەوی هه موو شتی هه لده لووشی. ته نانه ت رۆحی خه لکیش له شولاری زیرینان ده داتئ، بهلام پووجه ل و بی ناوه رۆک. چ ژیانیکتی تیدا نییه.

دایک: باشه هر له بهر ئهوه خهونی پتوه دهبینی؟ له بهر ئهمه ئاوانته خوازی بۆ ئهوی بچیت؟

مارتا: به لێ من ئیدی به سمه و نامهوی له وهی پتر رۆحم به کۆلمه وه بێ... باریکی قورسه... لیتی بیتزارم، بیتزوو به وه وه ده کهم که له و ولاته دا بژیم و رۆحی خۆم بکوژم. هه موو پرسبیاره کان بهر له وهی بگه نه سه ر زارم، بکوژم، من لێرده ا غه ربیم.

دایک: به لām به داخه وه هیشتا زۆرمان له پیشه! ئه گه ر شته کان به باشی چونه سه ر ئه و! له گه لندا دیم، به لām من وه ک تۆ نیم. ناتوانم داوای ئه وه بکه م که بچم بۆ شوینیی، هه ست بکه م به شیکم له و شوینیه و خه لکی ئه ویم. داوای ئه وه ش ئینسان پاش ته مه نیک ئیدی ده زانی هه موو شوینیک هه ر له یه ک ده چت و چ نارامی و ئاسووده بییه ک بۆ ئینسان له م عاله مه دا نییه. له م خانووه دا ژیاين چه ندین و چه ندین بیروه ری و یادگارمان تیدا کوژده وه. با وه ک ئه مه کدارییه ک ئه وه بلتیم هه ندی جار هه ست به ئاسووده یی ده که م تیبدا و خه وم لێ ده که وی.

ئه گه ر خه و هه بی، به هه رحال خانویه کی پیروژه. (هه لده ستی و به ره و ده رگا ده چت) مارتا هه ر ئیستا هه موو شتی ئاماده بکه، (بیدهنگی) ئه گه ر مه سه له که ئه وه دینی. (مارتا چاودیری ده کات که ده رده چت). ئه ویش له ده رگا یه کی دییه وه ده رده چت).

دیهنی دووهم

خزمه تکاره پیروه که ده چینه بهر له ئه چه ره که. جان و ماریا ده بینن، خۆی مات ده دا، بۆ چه ند چرکه یه ک به ته نی ده مینیتته وه، جان دیتته ژووره وه. هه لوه سه ته یه ک ده کات سه یری ده وروه ی خۆی ده کات. له قاوشه که دا و له پشت په ئه چه ره که وه کابرای پیروه مێرد ده بینن.

جان: ئه وه که س لیره نییه؟ (کابرای پیروه خیسسه یه کی لێ ده کات. به سه ر شانۆکه دا تیده په ری و ده رده چت).

دیهنی سێیه م

(ماریا دیتته ژووره وه. جان به خیرایی ئاوری لێ ده دا ته وه)

جان: به داوای مندا هاتیت؟

ماریا: ببوو، نه متوانی. ره نگه ئیستا پرۆم. به لām تکایه ماوه م بده با سه یریکی جیگا که ت بکه م...

جان: ئاخ ره نگه یه کیک بی به سه ردا و ئه و جا بوونی تۆ لیره دا هه موو نه خسه که م هه لوه شینیتته وه.

ماریا: تکایه جان. لێم گه ری تا یه کیک دێ و من به وت ده ناسیتیم. ده زانم تۆ چه ز ناکه بیت... (جان به زویری رو و ده رده گێری. بیدهنگییه کی که م. ماریا چا و به ژووره که دا ده گێری) که واته ئه مه ژووره که یه؟

جان: به لێ ئه مه ماله که یه. ئه مه ئه و ده رگا یه یه که بیست سا ل له مه وه بهر لیتی هاتمه ده ری. خوشکه که م ئه وساکه هیشتا بچووک بوو. له و سووچه دا یاری ده کرد. که رۆبشتم، دایکم ماچی نه کردم.

مینیش ئه وساکه گویم پێ نه دا.

ماریا: جان من با وه رناکه م نه تناسنه وه، هیچ دایکی نییه جگه رگۆشه ی خۆی نه ناسیتته وه، مه گه ر چۆنه ها. جان: ره نگه، به لām بیست سا ل یه کجا ر زۆره بنیاده م زۆر ده گۆزی. له وه ته ی من رۆبشتموم ژیا ن هه ر درێژه ی هه یه. دایکم بیرو بووه و چاوی کز بووه. به زه حمه ت ناسیمه وه.

ماریا: (به بی سه بری) ده زانم. به لām تۆ له ده رگا وه هاتوویتته ته ژووری سلووت کردووه و دانیشتموویت. ئه م ژووره له وه ناچت که تۆ با ست ده کرد.

جان: به لێ... به هه لدا چوو بووم. به بی خولک و خوو پیشوازیان کردم، بوتلێ بیروم داوا کرد و بۆیان هینام. سه بریان کردم، به لām نه یان دیتم و نه یان ناسیمه وه. خه یالیم نه ده کرد شته کان به م را ده یه ئالۆز بێن.

ماریا: به لām ئه گه ر خۆت پێ بناساندبان و راستییه که ت پێ وتبان هیچ شتی ئالۆز نه ده بوو، هه موو شتی ئاوه رۆی خۆی وه رده گرت.

جان: راسته، به لām من چاوه رپتی گه لێ شت بووم. چاوه روانی ئه وه م ده کرد زۆر به گه رمی پیشوازیم لێ بکه ن و به دیداری کوره که یان شاد بنه وه... راسته بیرویان دامی، به لām به پاره. هه ر ئه وه ش زمانی له گۆ خستم ئیدی پریارم دا واز بێنم که شته کان ره وتی ئاسایی خۆیان وه ربگرن، وه ک چۆن ئیستا وه ری گرتووه.

ماریا: پیتوستی به وه نه ده کرد، من بیرو غه ربیه کانت ده ناسم، ئه مه هه ندیکه یانه - تۆ ده بوو یه ک وشه ت بدرکاندیه - ئیدی هه موو شتی به گوێره ی دلێ خۆت ده بوو.

جان: نا، ماریا. ئه مه بیرو کردنه وه و نه خسه ی من نه بوو... به لکو پیتوست بوو وابی. زرووفه که وای سه پاند. جگه له مه ش په له م نییه. من هاتووم هه ندی پاره و گه ر بتوانم خۆشی و شادیان پێ به خشم. که زانیم با م مردووه هه ستم کرد بهر پرسیارم به رانه بهر به م دوو ئافره ته. بۆیه ده بی ئه وه ی پیتوسته و له سه رمه بیکه م. به لām مه سه له که ش هینده سانا نییه وه ک هه ندی که س لیتی تی ده گه ن. شتیکی ئاسان نییه بنیاده م بۆ مالی خۆی بگه ریتته وه، بۆ مالی خۆی حالی ده بی، ماوه یه کی ده وی تا بنیاده م له بیگانه یه که وه ده بی به کوپ و ده ناسریتته وه.

ماریا: به لām بۆچی یه ک که ره ت خۆتیا ن پێ ناسینن؟ هه ندی شت پیتوستی به وه یه زوو په رده ی له سه ر لاده ی، گه ر ده ته وی بتناسنه وه له وه ی هاسانتر نییه که نیوی خۆتیا ن پێ بلتی. ئه گینا به م خۆ دزینه وه یه هیچ به هیچ ناکه بیت و شته کان ئالۆز ده که یه ت. تۆ که وه ک بیگانه یه ک خۆت نواندووه، چۆن ره فتاری بیگانه ت له گه لدا نه که ن؟ نه خیر. گیانه که م کاریکی چاکت نه کردووه. ئه م ره فتاره ت هه لیه.

جان: ماریا تکات لێ ده که م! مه سه له که به م را ده یه ش ترسناک نییه. جگه له وه ش ئه م خۆگۆزینیه له گه ل ره وتی نه خسه که م دا ده گوئجی. له م ماوه یه دا به ته وا ی ئاشنا ی حال و گوزه رانیان ده م. ئه و جا چاکترین رینگا بۆ شادکردنیا ن هه لده بژیرم. داوای ئه مه ش بیرو له رینگا یه ک ده که مه وه که بتوانن

بەھۆبەھە بىناسنەھە. ۋەك دەبىنى مەسەلەكە ئاسانە و پىتوبىستى بەھەلبىژاردنى وشەى گونجاوھ و بەس.

ماريا: نەخىر. تەنبا يەك رىگا ھەبە بۆ ھەموو ئىنسانىكى ژىر و ئاقل ئەوئىش ئەوھەبە زۆر بەئاساىى بلىتى داىكە من كورەكەتم و مەسەلەى قسەكردن بەدەيتە دەست ئەو ساتەى خۇناساندنەھە... ئەوسا دل دەكرىتەھە و وشە، خۆى لە داىك دەبى و دىتە دەرىپىن.

جان: بەلام دلئىش ئەوھندە سادە نبىيە.

ماريا: وپراى ئەوھش زمانى دل زمانىكى ئاسانە. گەلى زەھمەت نبىيە بلىتى «من كورەكەتەنم. ئەمەش ژنەكەمە لە ولاتىكدا ژباىن كە خۇشمان وىست. چونكە ھەتاوى لى نابىرىئ، چوار دەورى دەريا و ئاۋە، بەلام لەوى يەك شتمان كەم بوو تا شادىمان تەواو دروست بىن، ئەوئىش تۆ و دوورى لە تۆ بوو، من بىن تۆ ناتوانم بژىم داىكە گىان.»

جان: غەدرم لى مەكە ماريا. ئەوھندەش پىتوبىستەم بەوان نبىيە، بەلام من دەزمانى ئەوان پىتوبىستىان بەمنە، مرۆ نايى بەتەنبا و ھەر بۆ خۆى بژى، (بىدەنگىبەكى كەم. ماريا رووى لى ۋەردەگىپرى)

ماريا: لەوانەبە قسەكەى تۆ راست بىن. مېسەخسە، بەلام لەوھتەى ھاتوئىنەتە ئىرە زۆر بەگومان و ھەراسانم... لەوھتەى گەبىستوئىنەتە ئىرە رووبەكى گەش و خۆشم نەدوھە... ئەم ئەوروپاىيە كە شانازى پىتوھ دەكەبەت زۆر خەمبار و كلۆلە. خۆ لەوھتەى ھاتوئىنەتە ئىرە نەمدوبى تاقە جارى پىبىكەنى، ھەمىشە مېشكەم ھىلاك و دلەم نىگەرانە. ئاھ جان گىان ئاخر بۆچى لە ولاتى خۇمت ھەلفرىواند؟ با بۆئىنەھە جان، لىرەدا شادى بەخۇمانەھە نايىن.

جان: شادى ھەموو شتى نبىيە! ھەرۋەھە مرۆف ئەركىشى بەسەر شانەوھە و ئەركى منبىش گەرانەوھە بۆ باوھشى داىكەم و ولاتەكەم. (ماريا ھەرەكەبەك دەكات و دەبەوى ۋەلامى بداتەھە... جان قسەكەى پى دەبى... ترپەى پى دىت) يەكىك ھات، تكات لى دەكەم بۆ ماريا.

ماريا: نەخىر ناتوانم، بەلاى كەمەھە ئىستا ناتوانم.

جان: (لەكاتىكدا ترپەى پىبەكان نزىكتر دەبىتەھە) بچۆ ئەوتوھە (بەھىمنى دەيكاتە پىشت دەرگای دواھە)

دىمەنى چوارەم

(دەرگای دواھە دەكرىتەھە. خزمەتكارە پىرەكە بىن ئەوھى ماريا بىبىنى دىتە ژوورئ. بەسەر شانۆكەدا تىدەپەرىئ و لە دەرگای چوونە دەرەھەھە دەچىتە دەرى).

جان: دەى ئىستاكى زوو بۆ... بەرىكەوت كاربا نەبىنەت. بەخت يارمە.

ماريا: تكات لى دەكەم بائىنمەھە. بەلئىت دەدەمى كە چ قسان نەكەم. تەنبا لەگەلندا دەمىنمەھە تا يەكدى دەناسنەھە.

جان: نە. فرىوم دەدەيت. ئاشكرام دەكەيت. (دەگەرپىتەھە و دەروات. دواى دىتەھە بۆ لاى جان و سەبرى دەكات)

ماريا: جان ئەوھ بۆ پىنچ سال دەچى كە ئىمە ژن و مېردىن.

جان: بەلى... زۆر زوو بوو بەپىنچ سال.

ماريا: (چاوى داخستوھە) ئەمە يەكەم شەھە لەبەكدى جىبا دەبىنەھە. (جان ھىچ نالىن. ماريا چاۋ ھەلدەپرى و بەتاسەھە لىي ورد دەبىتەھە) من ھەموو شتىكى تۆم خۇش وىستوھە، بگرە تەنانەت ئەو شتەنەى لىشى تىن نەگەبىبوم. دەزانم ھەرگىز بەئاۋاتەھە نەبووم ۋەك ئەمەى كە ھەيت، جىباوازتر بى. ئايا رۆژى لە رۆژان لەو ژنانە بووم كە مېردەكانىان سەغلەت دەكەن؟ بەلام ئىستا خەرىكە لە ترساندا دەمرم، زۆر لەو جىگا چۆلەى كە دەمىرى بۆى، دەترسم. دەترسم بەجىم بىلى.

جان: بەلام دلئىيى و متمانەت لە خۇشەوئىستىى من. لە گشت ئەم ترسە گەرەترە؟

ماريا: من گومانم لە خۇشەوئىستىى نبىيە، بەلام خۇشەوئىستىى بەس نبىيە. بەلام خەنەكانت... يان ئەركەكانت كە ھەردووكىان يەك شت زۆرجار لە منت دوور دەخەنەھە، لەم كاتانەدا لەوھ دەچى بتەوى خۆت لە من رىگار بكەيت. بەلام من نامەوى لە تۆ رىگار بىم. ئەم شەھەش... (بەگرىانەھە خۆى پىتوھ دەنووسىنى) ئەم شەھە بەبى تۆ ھەلناكەم. ئاھ قەت ئەم شەھەم لى بەسەر ناچى.

جان: (بەتوندى بەخۆبەھى دەگوشى) ماريا ئەم رەفتارەت مندالانەبە.

ماريا: بەلى مندالانەبە، ئىمە لەوى چەند خۇشحال بووىن! ئاخر من چ گوناحىكەم نبىيە، ئەگەر شەوانى ئەم شارە بىترسىنى. نامەوى بەتەنبا جىم بىلى.

جان: ئاخر تۆ تىبىگە و بزائە كە من قەولم داوھ و دەبى قەولەكەم بىمەسەر.

ماريا: قەولى چى؟

جان: ئەو قەولەى لەگەل خۇمدا كردم، ئەو قەولەى كە زانىم داىكەم پىتوبىستى بەمنە.

ماريا: تۆ قەولىكى دىت داوھ كە دەبى ئەوئىش بگەبەنەبە سەر.

جان: كام قەول؟

ماريا: ئەو قەولەى بەمەنت دا، رۆژەكە كە بەلئىت دا لەگەلندا بىت.

جان: نبىازم واھە ھەر دوو قەولەكە بگەبەنە سەر. من داواى يەك شتى بچووكم لە تۆ كردوھە، دلەم لى پىس مەكە، وا مەزانە ئەوھى كە من نبىازمە بىكەم ھەوس بىن، من ھەمووى داواى ئەم ئىتوارەبە و شەوى تا بەيانىم لىن كردوويت. دەتوانم لەم ماوھەدا خۇم بناسم و ھەول بەدم خۇشەوئىستەكانم چاكتر بناسم و بتوانم شادىان بكەم.

ماريا: (سەر دەلەقنى) جىباونەھە شتىكە تەنبا ئەوانە ھەستى پىن دەكەن كە بەراستى يەكىان خۇش دەوى.

جان: بىن بەزىبى، تۆ خۆت چاك دەزانى من بەراستى خۇشم دەوتى.

ماريا: نا، پىباوان ھەرگىز خۇشەوئىستىى راستەقەنە نازانن. ھىچ شتى رازىبان ناكات. ئەوھى كە چاكى

دهزانتن خهون بېنینه، دوزینهوهی ئهركی نوټیسه. گهراڼه بهدوای ولاتی نوټدا و خانووی تازه دروست بکهن.

کهچی ئیمه ی ژنان دهزانتن تمهمن کورته، بویه پهلهمان بز خوشهویستییه. تا خوشهویستانمان له نامیز بگرین و دهستیان له ئهستو بکهین. بی ئهوان ههناکهین و پهنا وهبر گرین دههین، کهسێ که خوشهویستی بکات، خهون بهشتیکی دییهوه نابین.

جان: تو دهتهوئ چی بلتی گیانهکه! مهسهلهکه تهنیا یارمهتیدانی دایکم و شادکردنیهتی و بهس. بهلام پتویسته بهو شپوهیه سهیری خهون و ئهركهکانم بکهیت که هه، چونکه من بهبی خهون و ئهرك هیچ نیم، خو ئهگر ئهوانم نهبی توئ خوشت ناویم.

ماریا: (لهپر بهتوریهی، پشتی تی دهکات) دهزانم ههمیشه بیانوهکانت بههیزن و دهتوانی قهناعهتم پین بکهیت، بهلام من ئیدی گویت لئ ناگرم. نامهوئ گویم له دهنکه بی که چاکي دناسمهوه، ئهمه دهنگی تهنیاپییه نهک دهنگ و سهدای خوشهویستی.

جان: (له پشتییهوه دهوټستی) با واز لهم قسانه بېنن ماریا. ئومیدهوارم لیره برویت تا بتوانم شتهکان چاکتر له مېشکی خومدا گهلاکه بکه. ئه م مهسهلهیه ئهوهندهش سامناک نییه، داوای شتیکی نابهچی ناکه، وا بزانه ئهگر له ژووړیکدا بنووم که دایکمی تیدا دهنوئ مهسهلهیهکی گرینگ نییه. من ئهوهی پتویسته بیکه دهیکه. ئهوی تری لهسهه خوا. خوا دهیزانی من له تهواری ئه کارانهدا تو فهراموش ناکه. ئهوهنده ههیه بنیادهم ناتوانی له فهراموشیدا یان له دووری ولات خوشهخت بی. بنیادهم ناتوانی ههمیشه هه نامو بی. بویه دهمهوئ ولاتهکه م وهدهست بېنمهوه. شادی بهو کهسانه بهخشم که خوشم دهوین. وهک دهزانی ئه مه شتیکی زور نییه.

ماریا: تو دهتوانی ههموو ئه کارانه بهشپوهیهکی ساده ئهنجام بدهیت، بهلام شپوهکهت ئالوزه و رووناکییهکی لهدواوه نابینم.

جان: چاکترین شپوهیه. چونکه تاقه ریگایه بو ئهوهی بزانه ههقی خومه که ئه م خهوانه بېنن یان نا. ماریا: ئومیدهوارم ههقت بی، بهلام من چ خهون و خهیا لیکم نییه جگه لهوهی لهو ولاتهدا بم که تیدیدا خوشهخت بووین. چ ئهركیکیشم نییه جگه له تو.

جان: (له نامیزی دهگری) کهواته لیم گهړئ با کاری خوم بکه م و هه که ئه و وشانم دوزییهوه که شادی بخاته دلئ ههموو لایهکهوه بهزووترین کات بو لات دهگهړیمهوه.

ماریا: (بهساردییهوه) ئه! کهواته لهسهه خهون و خهیا لهکانت برۆ، مادام من خوشم دهوئی هیچ شتی گرینگ نییه! من وهختی که تو م له لا بی ههست بهناتومیدی ناکه م. سهبر دهکه م تا له گریکانت پرگار دهی و ئهوسا نورهی من دیت. ئهوهی ئهوپرۆکه من نیگهرا ن دهکا ئهوهیه که دلنیام له خوشهویستی و دلنیام بو لام دهگهړیتهوه. بویه خوشهویستی پیاوان خوشهویستییهکی سهخته و دل تهزینتی. پیاوان بهوه ناسراون که ئامادهن له پیناوی قسهیهکی خویاندا بهنرخترین شت له دهست بدهن و وازی لئ بهینن.

جان: (دهموچاوی دهنیوههردوو لهپی دهنی و بوی پیدهکهنی) ئهوهی دهیلتی راسته ماریا گیان، بهلام تکایه لیم تی بگه... وهک تو خهیا ل دهکهی ئهوهنده له خهتهدا نیم، من ئهوهی دهمهوئ دهیکه م و دلنیام، دواي ئه مهش تو ئهوشو دهمنیرینه لای خوشک و دایکه که م و شته که ش هینده جیتی گومان نییه.

ماریا: (لئی جیا دهبیتهوه) چاکه بهدوعا هیوادارم خوشهویستیم بتپارتی. (بهروه ده رگا دهچی، دهمهستی دهستی پارانهوه بهرز دهکاتوه) بهلام پروانه من چند کلۆم، تو دهکهوئته شوتن ملهپری خوت و من ههوالهی دوورگه ی چاوه پروانی دهکهیت. (کهمی گومان دهکات ئهوجا دهپرات)

دیمه نی پینجه م

(جان داده نیشیت، خزمه تکاره پیره که دیته ژووړهوه و ده رگا بهوازی دههیلتیتهوه تا مارتا بیته ژووړی ئهوجا خوی دهپرات)

جان: رۆژ باش. ژووړیکم دهوئ.

مارتا: دهزانم. وا بوئی ئاماده دهکن، دهبی بهر لهوه نیوت له دهفتهری ئوتیله که قهید بکه م (دهچی دهفتهرکه دین و دهگهړیتهوه)

جان: خزمه تکاریکی سهیرتانه ههیه.

مارتا: تو یه که م کهسیت که گله بی لئ دهکهیت، زور بهچاکي کارهکانی ئهنجام ددات.

جان: نا، ئه مه گله بی نه بوو. بهلکو سهرنجیک بوو و بهس. له مرۆقی ئاسایی ناچیت. لاله؟

مارتا: تهواو نه...؟

جان: یانی قسان دهکات؟

مارتا: زور که م، تهنیا له کاتی زور پتویستدا.

جان: بههه حال لهوه ناچئ ئهوهی پتی دهوترئ بیژنهوئ.

مارتا: توئ گوئی گرانه ئیستاش ناو و نازناوهکه تم پین بلتی.

جان: هاسک، کارل.

مارتا: کارل و بهس؟

جان: بهلئ.

مارتا: بهروار و شوتنی له دایکبوونت؟

جان: ۳۸ سال.

مارتا: ئه ی له کوئ له دایک بوویت؟

جان: له بوهم.

مارتا: پیشته؟

جان: نیمه.

مارتا: دیاره زۆر دهوله مەندیت یان زۆر ههژاریت، بۆیه دهتوانی بهین کار بژیت.

جان: (پێدهکهنی) زۆر ههژار نیم و له بهر گهله هۆ وا خوێشالم.

مارتا: (به له ههجه بهکی جیاتر) پێم وایه چیکیت؟

جان: زۆر تهواوه.

مارتا: شوینی دانیشتنی هه میسه بیت؟

جان: بوهم.

مارتا: له ویوه هاتوویت؟

جان: نه، له باشووره دهیم... (مارتا وهک بلایی تی ناگات) له دریاوه.

مارتا: دهزانم. (دوای توژی) زۆر دهچی بۆ ئهوی؟

جان: تا رادهیهک.

مارتا: (کهمی بیره کاتهوه ئهوجا له سههری دهروات) مه به ستان له م سه فهره چیه...؟

جان: نازانم، به گهله شتهوه بهنده.

مارتا: دهتهوی لیره مینیستهوه.

جان: نازانم، ئه مهش به هه ندی شتهوه بهنده که لیره دهیان دۆزمهوه.

مارتا: ئه مه گرنگ نییه، کهس چارهروانت دهکات؟

جان: نه خێر.

مارتا: ناسنامه ته هیه؟

جان: به له تی دهتوانم نیشانتی بدهم.

مارتا: زهحه ته مه کیشه. هینده به سه که بنوسم پاسه پۆرته یان ناسنامه.

جان: (به دوو دلی) پاسه پۆرته هانت، (مارتا دهیگرێ به دهستهوه. به للام دیاره که بیر له شتیکی دی

دهکاتهوه. خزمه تکاره که له ده رگاکه وه در ده که وئی)

مارتا: نا. بانگم نه کردوویت (خزمه تکاره که ده چیتته ده ری. مارتا پاسه پۆرته که ده داته وه به جان... مارتا

بیری بلاوه) باشه که بگه ریتته وه له نزیکه ده ریادا ده ژیت؟

جان: به له تی،

(مارتا هه لده ستی. ده فته ره که ی ریک ده خاته وه... ده یکاته وه، ده ست به نو سین ده کات و لی ده بیتته وه و

ده فته ره که له به رده م خو ی داده نی)

مارتا: (له پر و به مۆنییه وه) ئاه، بیرم چوو؟ خیزانت هیه؟

جان: هه مبه و، به للام ما وه به که جیم هیشته وه.

مارتا: مه به ستیم ئه مه نه بوو... ویستم بپرسم. ئایا ژنت هینا وه؟

جان: بۆ ئه م پر سیاره م لی ده که یته؟ قه ت ریک نه که وتوو له هیه ج ئوتیلی ئه م پر سیاره م لی بکری.

مارتا: پۆلیس ئه مه یان لی ده وین.

جان: پر سیاریکی سه یه، به له تی ژنم هینا وه. ده بوو ئه لقه ی به نهجه ت دیبام.

مارتا: نه مبینی. بۆ ئه وه دانه نیشته ووم سه یی به نهجه ی تو بکه م. من دانیشته ووم وه ره قه که ت پر بکه مه وه

ده توانی ئه دره سی ژنه که تم بده یته؟

جان: له ولاتی خو یه تی.

مارتا: ته واو (ده فته ره که ی داده خاته وه) تا ژو ره که ت ئاماده ده بی حه ز ده که ی شتیکی به خزیته وه؟

جان: نه خێر لیره دا چاره وروان ده که م هیوادارم سه غله ت نه که م.

مارتا: بۆ سه غله تم ده که یته، ئه م هۆله تابه ته به پیتشوازی میوانان.

جان: به له تی، به للام له وانه یه تاقه میوانی له کۆمه له میوانی ناخو شتر بی.

مارتا: (به ده م ریک خسته نی ده فته ره که یه وه) بۆچی؟ خو تو دانا نیشیت هه کایه ت بۆ بگه ی مه وه؟ ده بی ئه وه

بزانیت من نامه وئی بیه به گالته چیی هیه که سیک، خه لکی ئیره ده می که ئیمه ده ناسن و ئه مه

ده زانن. تو ش به م زوانه بو ت در ده که وئی که ئوتیلیکی ئارام و بیده نگت هه لپژاردوو ه. خه لکی

زۆر که م روو لیره ده که ن...

جان: که وای کاره که ت چ قازانجیکی نییه.

مارتا: ئیمه لیره دا درامه تی زۆر مان له ده ست داوه، به للام ئارامیمان ده ست که وتوو ه که هه موو شتی

دینی. جگه له مه ش له وانه یه میوانیکی ریکو ییک له ده یانی بی سوود چاکتر بی. بۆیه ئیمه

به دوای میوانی چاک و سوو ده خشدا ده که رین.

جان: به للام... (دوودله) ژیان به م حاله ی ئیه ره نگه ناخو ش بی؟ هه ست به ته نیایی و گو شه گیری ناکه ن؟

مارتا: (توو ره بووه) وه لامی ئه مه ت ناده مه وه. چونکه وا دیاره شوولی لی هه لده کیشیت؟ ئه وه ش بزانه

که تو هاتوو یته ته ئیره ته نییا مافی میوانت هیه و به س. ئه مه ش ئه وه ناگه یه نی که مه تر خه می له

خزمه تکردنت ده که یه. تا بتوانی خزمه ت ده که یه. به لاما نه وه ش سه یر ده بی گه ر له م باره یه وه

گه لیه که ت هه بی. بۆیه له مافی خو ت زیاتر و در ناگری، تو بو ت نییه خه می ته نیایی ئیمه به خو ت

و پر سیاری زیاد بکه یته. جا تکایه له سنووری مافی خو ت در مه چۆ.

جان: بیوو ره مه به ستیم ئه وه نه بوو توو ره ت بکه م. ته نییا ویستم بتدوینم چونکه وام هه ست کرد هینده ش

به یه کدی بیگانه نین وهک تو ده یینی.

مارتا: وا دیاره ئه وه ی وتم ده بی دوو باره ی بکه مه وه. مه سه له ئه وه نییه توو رد بکه یته یان نا. مادام

ده ته وئی جو رتیکی تابه ست بیت له گه ل مندای که هه ق نییه وا بی، ده بی شته کانت بۆ روون

بکه مه وه، باوهر مه که من توو ره نه بووم. له به رژه وندیی هه ردوولا مانه، هی تو و هی منیش که

دوور بین له یه کدی. خو نه گهر هر سووریشی له سهر رفتهاری خوټ که رفتهاری میوان نییبه. نهوا زور ناساییبه جیت نه که یه ووه، به للام وهک بزانه نهوه ده زانیت که دوو نافرته ژوروتیکی کری به تو ددهن ناچار نین له مه زیارت له گهل بکه و بتهیننه ناو ژیانې خو یانه وه... نه گهر نه مه ره چا و بکه یته نهوا هم مو شتی ناسایی ده بی و ناوه رژی خوئی ورده گری.

جان: زور راسته، دان به ودها دهنیم که رفتهاره که له جیتی خویدا نه بوو.

مارتا: ئیستاش هیچ نه بووه. تو به که م کس نیت نه پرسیارانه ی کردی، به للام من هم همیشه هلویتستی خو م روون ده کرده و شته که ده پرايه وه.

جان: هر وایه، تو هلویتستی خوټ روون کرده وه. پیم وایه من ئیستا ده بی بیده نگ بیم.

مارتا: هر گیز، قسه بکه، به للام وهک میوانی.

جان: میوان چو قسان دهکات؟

مارتا: زوری میوانه کان دهر باره ی هم مو شتی قسانمان بو ده کن. وهک سیاست، سه فهرکردن و شتی تریش، به للام باسی نه من نه دایکم ناکه. که له راستیدا ده بی وای. هندی جار هندیکیان باسی ژیانې تاییه تی خو یانمان بو ده کن دیاره نه مه شتی که تاییه ت به خو یانه وه. بیگومان گویتگری له میوان خوئی له خویدا نه رکی نیمه یه... چونکه پاریان لی ورده گری... به للام که پاریان لی ورده گری مانای وای نییبه وه للامی هم مو پرسیارکیان بده یه وه. گهر چی دایکم هندی جار له رووی که متهرخه مییوه وه للامی هندی پرسیار ده داته وه، به للام من هر گیز نه مه ناکه. نه گهر تو نه مه مرجه ره چا و بکه یته نهوا گشت شتی که ره وتی ناسایی خوئی ورده گری و وای بزانه هیچ نه بووه و نه وساکه گویت لی ده گری. له وهش خو شتر نییبه وه ختی بنیاده م باسی خوئی دهکات، یه کتی ه بی گوئی له قسه کانی بگری.

جان: ده ترسم، عاده تی نه وه نه بی باسی خو م بکه م. جگه له وهش چ پیوست ناکا باسی خو م بکه م. به للام نه گهر بو ماوه یه کی که م لیتره مامه وه نهوا رهنگه هیندی شتم دهر باره بزانه تی. خو نه گهر زور مامه وه نهوا بی نه وهی باسی خو م بکه م شتم دهر باره ده زانیت و ده مناسیت.

مارتا: هیوادارم له قسه کانم تووره نه بووی، به هر حال هقی تووره بوونت نییبه. من هم همیشه قسه م له روو بووه و نه مهش چاکتره. چاکتر وایه لهو سنوره دا رات بگرم که ده بیته تیکچوونی نیوانمان. پیم وایه رفتهاره که م چ خهوشیکی تیدا نییبه چونکه بهر له نه مره نه تو منت ناسیوه و نه منیش تو م ناسیوه و هیچ پیوه ندیکه به یه کمانه وه نابه ستیت. به ئومیدی نه وهش نیم - به داخه وه که نه مه ده لیم - به ئومیدی نه وهش نیم پیوه ندیمان له وه پته وتر بی.

جان: چ قه یدیبه. منیش ده تبه خشم. له راستیشدا دؤستایه تی و پیوه ندی هروا زوو به زوو چی نای، ده بی بنیاده م بوئی تی بکوشیت. ئیستاش گهر به پای تو هم مو شتیکی نیوانمان روون بووه توه، من به وه خو شحالم. (دایک دپته ژور وه)

دیمه نی شه شه م

دایک: ئیوا رته باش کاکه. ژور وه که تاماده یه.

جان: زور سوپاست ده که م خانم. (دایک داده نیشیت)

دایک: (به مارتا) پرسنامه که ت «استماره» پر کرده وه؟

مارتا: به لی پرم کرده وه.

دایک: ده توانم بیبیم؟ بمانه خسه کاکه چونکه پولیسی لیتره به زهرن. ناها! سه برکه که چه که م بیری چوه نه م خانه یه پر بکاته وه. به ئیش بو لیتره هاتوویت؟ یان بو چاره سه رکردنی نه خو شتی یان هروا به سیاحت؟

جان: با بلین به سیاحت.

دایک: بیگومان بو سهر دانی دیر هاتوویت. زور باسی دیره که ی نیمه ده کن.

جان: به لی له راستیدا زوریان بو باس کرده وم. بویه هاتووم جار تیکی دیش نه م ولاته بیبیم. بیروه روی و یاد، کاری زورم له م ولاته دا هیه.

دایک: له وه و پیتش لیتره ژیاویت؟

جان: نه خیر، به للام جار تیک به ریکه وت به لیتره دا تی پریوم و له وساره هر له بیرم ماوه.

دایک: له گهل نه وه شدا شاره که ی نیمه شاریکی چکوله ی ناساییبه.

جان: راسته، به للام سهر پای نه وهش من خو شم ده وی و له وساره که گه بیومه ته لیتره واهه ست ده که م که له مالی خو مدام.

دایک: نیازت وایه زور مینیته وه؟

جان: نازانم. رهنگه نه م وه لامه ت به لاهه سه ی بی، به للام له راستیدا نازانم... ئینسان بو نه وهی له جیتی که مینیته وه ده بی دؤست و براده روی له و جیتی ه بی، خه لکانی که خو شتی بوین، نه گینا هم مو شوینه کان وهک یکن. جا له بهر نه وهی نازانم نایا لیتره دا پیتشوازم لی ده کری یان نا، ناتوانم پر ژه کانی خو م دیاری بکه م.

دایک: نه م قسه یه ت که میک نالوزه.

جان: ده زانم، به للام ناتوانم له وه چاکتر باسی خو م بکه م.

دایک: به هر حال پیم وایه زوو لیتره تیر بوویت.

جان: نه خیر، من خاوه نی دل تیکی نه مه کدارم زوو یادگار بو خو م دروست ده که م، نه گهر مؤله تم بو بره خست.

مارتا: به للام دل لیتره دا جیتی نییبه.

جان: (بی نه وهی له وه بچن گویتی لی بو بی به دایک ده لی) له وه ده چی گه لی ده رده سه ریت به سهر هاتی بی و نا ئومیدی کرد بیت؟ وادیاره ده میکه له م ئوتیله دا کار ده که یته؟

دایک: دهمتیکه، ساله‌های ساله... هینده له میژه خوشم نازانم له که یه‌ویه... ئەمەش کچمه، بەدرتژیایی ئەم هەموو سالانە هەر لەگەڵمدا بوو، رەنگە هەر لەبەر ئەوەش بێ کە دەزانم کچمه ئەگینا تا ئیستا ئەویشم له بیر دەچوو.

مارتا: راسته دایکه، به‌لام هه‌ق نیه‌یه ئەمانه‌ی بۆ باس بکه‌یت.

دایک: بۆچی؟

جان: (به‌په‌له) لێی گه‌ڕی. زۆر به‌چاکی له هه‌سته‌کانت تی ده‌گه‌م خانم، ئەمه هه‌ستیکه له ناخروئۆخری ته‌مه‌نیکی پر له دهرده و رهنجدا به‌خانگیری ئینسان ده‌بێ... له‌وانه‌یه ئەگه‌ر تۆش وه‌ک هەر ئافره‌تی پشتت به‌یارمه‌تی ده‌ری ئەستوربايه رەنگه‌ گه‌ر پیاوت هه‌باو یارمه‌تی دابایت هه‌موو ئەمانه‌ بگۆرانایه؟

دایک: پیاوم هه‌بوو... به‌لام ئەو کاتانه ئیش ئەوه‌نده زۆر و زه‌حمه‌ت بوو، به‌هه‌ردوو کمان به‌من و به‌مێرده‌که‌م پێ رانه‌ده‌گه‌یشتین. ته‌نانه‌ت ماوه‌ی ئەوه‌مان نه‌بوو که بێر له‌یه‌ک بکه‌ینه‌وه... پێم وایه پێش ئەوه‌ی که بمری له بێرم برده‌بووه‌وه.

جان: له‌مه‌ش حالێ ده‌بم... به‌لام... (پاش تۆژی دوودلی)... له‌وانه‌یه گه‌ر کورپیکت هه‌بایه و ده‌ستی یارمه‌تی بۆ درێژ کردبان. له بێرت نه‌کردایه؟

مارتا: دایکه کارمان زۆره.

دایک: کور! ئاه من زۆر پیرم! پیرێژان ته‌نانه‌ت ئەوه‌شیا بێر نامینێ که کورده‌کانیان خوش بوی... دل له‌گه‌ڵ رۆژگاردا ده‌سوێ کاکه گیان.

جان: راسته، به‌لام من ده‌زانم هه‌رگیز ئەو فەرماوش ناکات.

مارتا: (له نیوانیاندا ده‌هه‌ستی) گه‌ر کورپیکش بێ بۆ ئیره هه‌ر به‌و چاوه‌وه سه‌یر ده‌کری که سه‌یری میوانیکی ره‌وته‌نی پێ ده‌کری و هه‌ر هه‌مان ره‌فتاری له‌گه‌ڵ ده‌کری. ته‌نیا خوشه‌ویستی ده‌بینی و به‌س ئەو خوشه‌ویستییه‌ی که له سنووری میواندارییه‌کی ئاسایی تی ناپه‌ری. هه‌ر که‌سی هاتبێته ئیره پێزی گیراوه. هه‌مووشیا رازی بوون و کریی ژووری خویان داوه و کلیله‌که‌مان داونه‌تی و باسی دلی خویان نه‌کردوه (که‌می بێده‌نگی) ئەم ره‌فتاره‌ش کاره‌کی ئیمه ئاسان ده‌کات.

دایک: واز له‌وه بینه.

جان: (به‌ده‌م بێرکردنه‌وه‌وه) باشه زۆر لیره ده‌مانه‌وه؟

مارتا: هه‌ندیکیان زۆر زۆر. ئەوه‌ی له‌سه‌رمان بووه بۆمان کردوون... ده‌وله‌مه‌نده‌کانیان هه‌ر دوا یه‌که‌م شه‌و رۆیشتون. هه‌رچه‌ند ئیمه‌ چ خراپه‌به‌کمان لۆ نه‌بوون.

جان: من زۆر ده‌وله‌مه‌ندم، گه‌ر پیتان خوش بێ لام وایه تا ماوه‌یه‌ک ده‌مێنمه‌وه. ئا بێرم چوو ئەوه‌تان بێ بلیم که پێشه‌کی کریی ژووره‌که‌تان ده‌ده‌می.

دایک: ئاه، ئیمه هه‌رگیز داواي ئەمه‌مان نه‌کردوه.

مارتا: ئەگه‌ر ده‌وله‌مه‌ندی ده‌توانی وا بکه‌یت، به‌لام تکایه له‌وه‌ی پتر باسی دلی خۆت مه‌که، چونکه ئیمه ناتوانین له‌و رووه‌وه هه‌یج بۆ بکه‌ین قسه‌کانت هینده ماندووی کردم ده‌مویست داواي لیبوردنت لێ بکه‌م ته‌شریف به‌رن و پرۆن. ئیستا کلیله‌که‌ت وه‌رگره‌ و بچۆ له ژووره‌که‌تدا پشوو ده‌. وه‌لێ ئەمه‌ش بزانه تۆ له مالتیکدایت ده‌رمانی دلی تیدا نییه، سالانی دوورو درێژ به‌سه‌ر ئەم شوینه بچوکه‌ی ئەوروپای ناوه‌راستدا تێپه‌ریوه، هه‌موو فیتیکیه‌کی ئەم ماله‌ی هه‌لمزویه. هه‌موو هه‌ستیکی دۆستایه‌تی کوشتوه.

ئەم راستییه‌ت بۆ دوویات ده‌که‌مه‌وه. تۆ لیره‌دا به‌هه‌یج جوړی شتی نابینی که له خوشه‌ویستییه‌وه نزیک بێ. هه‌ر به‌ئه‌ندازی میوانیک ره‌فتارت له‌گه‌ڵدا ده‌کری. نه‌ سوژ و نه‌هه‌ستت پێ نابه‌خشین. که‌واته کلیله‌ت وه‌رگره‌ و ئەم قسه‌یه‌ی منت بێر نه‌چی. تۆ میوانیکی ره‌وته‌نیت و له‌لای ئیمه لات داوه. که جیمان کردوویته‌وه و پێشوازیان لێ کردوویت له‌بەر ئەوه‌یه که پاره‌ ده‌ده‌یت و بۆ به‌رژه‌وهدی خۆمان جیمان کردوویته‌وه. (جان کلیله‌که وه‌رده‌گری. که مارتا ده‌رده‌چی جان سه‌یری ده‌کات).

دایک: گوێ به‌قسه‌کانی مه‌ده، به‌لام هه‌ندێ شت هه‌ن مارتا ته‌حه‌مولیان ناکات. (ده‌په‌وی هه‌ستی. جان ده‌چیته پێشه‌وه که یارمه‌تی بدات) قه‌یدی نییه کورم، هینده‌ش پیر نیم سه‌یری ده‌سته‌کانم بکه، هیتشتا به‌هین، ده‌توانن قاچی زه‌لامی به‌ره‌ق بکه‌ن. (بێده‌نگییه‌کی که‌م. جان ده‌روانیتته کلیله‌کان) قسه‌کانم خستیانیته بێر کردنه‌وه‌وه؟

جان: نه‌ بیه‌خسه، باش گویم لێ نه‌گرتبویت، به‌لام پێم بلێ. بۆ ئیستاکێ به‌ (کورم) بانگت کردم؟

دایک: ئاه، خه‌یالم بلاوه، ئەمه‌م له‌ رووی رابینینه‌وه نه‌وت، شتی بوو به‌زماندا هات.

جان: (دواي تۆژی) ده‌توانم بچم بۆ ژووره‌که‌م؟

دایک: فەرموو کاکه خزمه‌تکاره‌که له پاره‌وه‌که چاوه‌نۆرته (جان سه‌یری ده‌کات و ده‌په‌وی قسان بکات) چ شتیکی ترت پێویسته؟

جان: (به‌دوودلی) نه‌خبر خانم... به‌لام سوپاس بۆ ئەو پێشوازییه‌ت.

دیه‌نی حه‌وته‌م

(دایک به‌ته‌نیا به‌ ده‌ده‌نیشیته‌وه، ده‌سته‌کانی ده‌خاته سه‌ر میژه‌که و لیبیان راده‌مینێ)

دایک: شتیکی سه‌یرم کرد. بۆ باسی ده‌سته‌کانم بۆ کرد؟ خۆ ئەگه‌ر سه‌یری کردبان له‌وانه‌یه ئەوه‌ی له قسه‌کانی مارتادا هه‌ستی پێ نه‌کرد، به‌ده‌ستی مندا هه‌ستی پێ بکراوه. به‌لام بۆچی ئەم کابرایه هینده سووره له‌سه‌ر مردن و من له کوشتن دوور ده‌که‌ومه‌وه؟ چه‌ندم حه‌ز ده‌کرد پرۆیشتبا و من توانیبام ئەم شه‌ویش به‌ئاسووده‌یی رابکشییم و بخه‌وم. پیر بووم! تاقه‌تی ئەوه‌م نه‌ماوه جارێکی دی به‌م ده‌ستانه قاچی زه‌لامی له ئەژنۆه بگرم و هه‌ست به‌گینگلی له‌شی بکه‌م، تا ده‌یگه‌ بێنینه

رووباره که. ناتوانم توری بدمه ناوه کهوه، بازووه کانم هیزبان تیدا نه ماوه. پیر بووم... بهلام ئەمه هەر دهیی بیی! خۆی سووره له سهردن. نیچیریکی ناپابه و ئاسوودهی دهکهم. ئەم خهوهی پی دههخشم که تامه زرویم، بهم جوژه... (له پر مارتا دیتته ژوورهوه)...

دیهمنی ههشته م

مارتا: دیسان کهوتیتته خهون دیتن، له کاتیکیدا دهزانیت ئەم هه موو کاره مان هه یه.

دایک: بیرم لهم پیاوه دهکردهوه. یان بهشیهیهکی دی بیرم له خۆم دهکردهوه.

مارتا: باشتر وایه بیرم له سبهینهی بکهینهوه. جگه له مهش سهیر کردنی ئەم کابرايه که ئەم هه موو خه یالانهت له لا دروست بکات، بهچی دهچیت؟ تۆ خۆت وتت کوشتنی کهسێ که نهیناسیت زۆر ئاسانتره له کوشتنی کهسێ که بیناسیت.

دایک: ئەمه قسهی باوکتته مارتا، منیش هیشتا بیرمه، بهلام من دهمهوهی دلنیا بم که ئەمه دوا جاره ناچار بین ژیر بین... سهیره! باوکت ئەم قسهیهی دهکرد بۆ ئەوهی ترسی پۆلیس له خۆی دوور بخاتتهوه، بهلام تۆ بۆ ئەوه بهکاری دینی تاراچهینی ویزدان له ناخمدا بمرینی... ئەو راچهینهی هه ندی جار له ناخمدا بلاجه دهوات.

مارتا: ئەوهی تۆ نیوی راچهینهی ویزدانی لی دهنیی، ئاره زوویهکی تری خهوتته، وه نه وه زه کانت بخه سبهینی، دواي ئەوه چۆنت دهوی وا بکه.

دایک: دهزانم ههق بهتویه، بهلام بۆچی ریکهوت نیچیری ئەوتومان بۆ دهنیری که هه رگیز له گه لماندا ناگونجی؟

مارتا: چ ریکهوتی له گۆریدا نییه... بهلام له راستیدا ئەم ریبواره زۆر گیتروویژه و دلپاک دیاره... بهلام وربا به، هه رگیز ئەوه بهچاک نازانم جهلاد گیروگرفته کانی بۆ نیچیر باس بکات، هه ر ماقوولیش نییه ئەوه بکات. ئەمه خه مبارم دهکا، بۆیه که دهست پی دهکهم و داخی خۆم به سه ر گه وجیتیی ئەم جوژه پیاوه دا ده پترم ههست به جوژه ئاسووده ییه که دهکهم.

دایک: ئەم کارهش چاک نییه. جاران نه توورهبی و نه بهزه ییمان تیکه ل به کاره کافان نه ده کرد، بهلام ئەوشۆ من شه که تم و تۆ تووره. ناخۆ ناچارین له سایه ی زرووفیکی ئاوهادا ئەنجامی بدین و په یمانه که ی خۆمان له بیر به رینه وه و چاو پۆشی له گشت ماقوولتی بکه یان له پیناوی هه ندی پاردها؟

مارتا: نه که له پیناوی هه ندی پاردها به لکو له پیناوی خانویه کی ریکویتی قه راغ ده ربادا و له پیناوی فه رامۆشکردنی ئەم شاره نه گرسه دا. رهنکه له ژبان بیزار بوو پی. بهلام منیش بیزارم له وهی لهم شوینته تنگه دا بزم، رهنکه له یهک مانگی دی پتر هه ل نه کم. هه ردوو کمان لهم ئوتیله وه رس بووین. تۆ که پییر بوویت ته نیا ئەوهت مه بهسته چاو لیک بنه یهت و ئەم شوینتهت بیر بچن، بهلام من هیشتا که هه ندی ئاره زووی گه نجیم هه یه یان ههست به هه ندی که لکه له ی بیست سالانه

دهکهم دهمهوی به جوژی کار بکه که ئەم ره نجان و ماندوو بوونه بۆ هه میشه به چی بهیلم. ده بی تۆ لهم باره یه وه کۆمه کم پی بکه یه... تۆیه که منت هینایه دنیا و ژیا نه وه ئەویش له ولاتیکیدا که له هه ور و ته مو مژ زیاتر هه یچی تر ناسیت، نه که له ولاتیکی تهژی تیشک و هه تاو.

دایک: مارتا هه ندی جار خۆزیا ده خوازم تۆش وه ک براکت فه رامۆشم بکه یه. نه که بهم شیوه ی تاوانبار کردنه جدوینتی.

مارتا: بهلام تۆ خۆت چاک ده زانی مه بهستم ئەوه نییه داخت بده من. (بیته دهنگیه کی که م ئەمجا به توندی) تۆ نه بای چیم ده کرد؟ گه ر له تۆ دوور بام چم به سه ر ده هات؟ من دلنیات ده کم نه مده توانی هه رگیز هه رگیز فه رامۆشت بکه م. خۆ ئەگه ر ئەم ژیا نه سه خته ی تیی که وتبووین هه ندی جار مۆله تم نادات وه ک پیوست ریزت لی بنه م. ئەوا داوی لی بووردنت لی ده کم.

دایک: تۆ کیژیکی چاکیت مارتا، به کیکی له و کیژانه ی که گشت دایکی شانازی پیوه ده کات. ئەو به دحالییه ی له نیوانماندا یه، هۆی پییری منه، چونکه ته مهنی زۆر مایه ی به دحالیی نیوان جه وان و کالانه، بهلام دهمهوی ئەوهت پی بلیم که ویستم پیته بلیم (ئەوشۆ نا).

مارتا: چی! چاوه رتی سبه ی بکه یان؟ تۆ خۆت ده زانی که تا ئیستا هه رگیز ره فتاری وات نه کردوه. ده زانی که نای بوا ری بدین خه لکی بیین و پیوه ندییان له گه لدا په یدا بکات. نه خیر ده بی تا زووه و مادام که وتوه ته به رده ستمان، ده ست پی بکه یان.

دایک: له وانیه، نازانم... بهلام ئەگه ر ئەوشۆ وازی لی بیین ته نیا ئەوشۆ هه ست به ئاسووده یی ده که یان و به سه ره سستی هه ناسه ده دین، له زهت له و ئاشتییه ده بیین که ده لئین له ناوچه رگه ی خراوترین تاواندا یه. له وانیه ره زگار بوغانی تیدا پی.

مارتا: ره زگار بوغان؟ چ بهتووده یه ئەوهی که ده یلیتی؟ من به ئاواته وه بووم، ئاوات تا قانه ئاواتت ئەوه پی دواي ئەوهی لهم کاره ی ئەمشه و ده بینه وه به ئەندازه ی پیوست بنوی.

دایک: من ئەو ئاوات و ئومیدی نووستنه نیو دهنیم ره زگار بوون.

مارتا: زۆر چاکه. ده من سویندت بۆ ده خۆم که ره زگاریان له دهستی خۆماندا یه. دایکه، دایه: پیوسته به یه کجاری دوولتی وه لاوه بنه یان. ئەمهش یان ئەوشۆ ده کری یان هه رگیز نایه ته دی.

(پهرده)

په رده ی دووهم

دیهمنی یه که م

ژووری نوستن له ئوتیله که دا. تاریکی شه و ورده ورده ژووره که داگیر ده کات، جان له بهر په نجه ره که دا ویستاوه و سه رسامانه ده روانیته ده ری.

جان: ماریا هه قی بوو. ئیواره و ئەم ساته زۆر دژواره. (دواي که منی بیته دهنگی) ئیستا به ته نیا له ژووریکی دی دا به دللی تنگ، بیر له چی ده کاته وه، چی نیازه؟ له سه ر کورسییه ک دانیشتووه،

ناگری، بهلام دلی له سهوژل ساردتره. شهو هیرش دینین... له گهل شهودا نهستیره هیوا له بهرۆکی ئاسمانی شادی دده... بهلام لیره... (چاو بهژوره کهدا دهگبیرئ) بۆ ههست بهم هه موو نیگه رانییه دهکم؟ پتیویست بهوه ناکات. ده بی کاره کهم تهواو بکه م. نه گهر پیاو دهستی دایه کاریکه وه تا تهواوی نهکات ناسووده نابن. له م ژورده دا هه موو شتی یهک لاییه دهکه یینه وه. (به تندی له ده رگا دده رئ. مارتا دیتنه ژورده وه).

مارتا: هیوادرم نه بوویم به مایه ی سه خله تیت، دهمه وئ خا ولییه کانت بۆ بگۆرم.

جان: ئاه، وا بزانه کراوه.

مارتا: نه خیر، نهو پیره مه ترده ی کارمان له لا دهکات خه یالی بلاوه و هه ندئ جار نه م شتانه له بیر دهکات. جان: به هه رحال گرینگ نییه... هه زم ده کرد پیت بلیم تۆ سه خله تم ناکه یه، بهلام زات ناکه م.

مارتا: له بهر چی؟

جان: چونکه تۆ ریگای نه وه ت نه دام نه وه بلیم... له... له قه راره که ماندا.

مارتا: ده بییه؟ تۆ وهک خه لکی وهلام ناده یته وه، ته نانه ت کانتی که ده ته وئ شته کان روون بکه یته وه...

جان: (به زه ده خه نه وه) به داخه وه م، خۆم تا قی ده که مه وه. سه ره له نوئ هه ول دده م. بهلام تکایه مۆله تم بده.

مارتا: (به ده م کار کردنه وه) به لئ سه ره له نوئ هه ول بده (جان وه رده چه رخی له په نجه ره که وه ده روانیته ده رئ، پشتی له مارتا یه. مارتا لئی ورد ده بیته وه. به ده م کار کردنه وه در یژه به قسه کانی دده ات) به خسه قوربان ژوروه که نه وه نده چاک نییه که دل ت بیگرئ.

جان: بهلام پاک و خا وینه. نه مه ش نه رخ خۆی هه یه، نه گهر به هه له دا نه چوو به له میژ نییه که بۆ یه تان کردوه ته وه؟

مارتا: راسته، به رای تۆ چۆنه؟

جان: خراب نییه.

مارتا: له گهل نه وه شدا گه لئ له میوانه کان گله بییان له نه بوونی ئاوه. ناهه قیشیان نییه. ده بوو گلتۆتیک به سه ره قه ره ویله که وه هه بی. ماوه یه که نیازمانه بۆ دابنن. چونکه نه وانیه له سه ره نه وه راهاتوون به ده م راکشانه وه شتی که بخویننه وه لایان ناخۆشه هه ستن و گلتۆبی ژوروه که وه کوژین.

جان: (ئاوری لئ دده اته وه) راسته، بهلام من بیرم له مه نه کرد بووه وه، بهلام نه مه شتی که نه وه نده ش گرنگ نییه که پیاو پتی سه غله ت بن.

مارتا: پیاوه تیی خۆته، سوپاسی هه ستت ده کم که که موکوری ئوتیله که مان ئاسایی وه رده گری و گوئی ناده یتن، وا دیاره تۆ به پیچه وانیه هه موو نه وانیه که ناسیومن شته کانت زۆر ئاسایی وه رگرتوه.

جان: هه رچه ند قه رازمان له نیواندایه، بهلام مۆله تم بده با به پیچه وانیه قه راره که مانه وه بلیم که تۆ ناده مییه کی سه یری، قه ت رئ نه که وتوه تووشی خا وه ن ئوتیلی بوو به که که موکوری ئوتیله که ی

خۆی بلئ... وا دیاره تۆ ده ته وئ قه ناعه تم پئ بکه یه که ئیره به چی بلیم.

مارتا: هه رگیز بیرم له مه نه کردوه ته وه. (کتوبر بریاری خۆی دا) بهلام له راستییدا دایکم و من هه زمان به هاتنت نه کرد.

جان: هه ستم به مه کرد، بهلام سه رم له هۆیه که ی ده رناچیت. ناشیت وا گو مان بکه ن که پاره ی کرێکه م بۆ نادری. وا بزانه رواله تیشم له وه ناچیت نزیکوونه وه لیم، زبان به خش بیت.

مارتا: نه خیر. مه سه له نه مه نییه؟ گهر راستت ده وئ رواله تت نه ک هه ره له هی پیاو خراب ناچیت... به لکو پاک و بی گونا حیت لئ ده باری، بهلام مه به ستی ئیمه شتی کی دییه. ماوه یه که ده مانه وئ لیره بار بکه ین و ئوتیله که مان دابخه ین... دیاره نه م کاره بۆ ئیمه ئاسانه و هه یچی تی ناچیت. چونکه میوانمان زۆر که مه به لام نه گه یشت سووینه ته بریاری کی تهواو، هاتنی تۆ وه ک ئاگر کردنه وه یه ک بوو ده باری نه م راستییه بۆ ئیمه که به نه ندازه ی پتیویست چاوه روانمان کردوه و کاتی بار کردمان هاتوه.

جان: ئایا به وه دا بزانه که ده تانه وئ برۆم؟

مارتا: ئیمه وه ک پیم وتیت ناتوانین بریاری بنجبر له سه ره نه وه بده ین. به تاییه تی من ناتوانم بگه مه بریاریک. هه موو شتی وه ستاوده ته سه ر من، بهلام هیشتا نه گه ییومه ته هه یج بریاریک.

جان: بهلام تکایه له بیرت نه چی که من نامه وئ بیم به یار به سه ره ئیوه وه... له گهل نه وه شدا ده مه وئ بلیم یه ک دوو رۆژئ لیره ده یتمه وه. هه ندئ کاروبارم هه یه ده مه وئ به ره له رۆیشتن جیبه جیبه بکه م، که هاتم بۆ ئیره له دلی خۆمدا وتم لیره ئاسووده یی و دلناییه پتیویست وه ده ست دینم.

مارتا: سوپاس بۆ نه و متمانه یه ی که به ئیمه ت هه یه، دلنایات ده کم گهر ده ته وئ وه مینئ، بمینه وه (بیده نگیبه کی که م، به دوو دلی به ره وه ده رگه ده چی. بهلام ده وه ستئ) ده گه ریسته وه بۆ نه و شوینه ی لئوه ی هاتوویت؟

جان: به لئ، گهر پتیویست بکات.

مارتا: ده بی ولاتیکی خۆش بن، وا نییه؟

جان: (له په نجه ره که وه ده روانئ) به لئ ولاتیکی زۆر جوانه.

مارتا: ده لئین قه راغ و کوژینشی چۆل و ئارامی زۆره؟

جان: راسته، هه یج شتی کی لئ نییه، که ئینسانت بیر بخاته وه. هه ندئ جار به یانیانی زوو شوین پتی بالنده به سه ره له کانه وه ده بینی. نه مه تا قه نیشانه یه کی ژبانه له وئ، که چی ئیواران...

مارتا: ئیواران چی قوربان؟

جان: که نار و کوژینشه کان قه ره بالغ ده بن، به لئ ولاتیکی خۆشه، جوانه.

مارتا: (شیوه ی قسه کردنی ده گۆرئ) گه لئ جار بیرم لئ کردۆته وه میوانه کانیش زۆریان باسی نه وئ بۆ کردووم، نه وه نده ی بۆم لوا بی ده باریه م خوتیندوه ته وه. زۆر جار وه ک نه وپۆ له میانی به هاری

تالی ئیره، بهدريا و گول و گولستانى ئهوتيه خهونم بېنيوه. (دواى تۆزى بهكتوييه تيه كهوه) ئهوهى كه له خهيا لندا دروست بووه واى لى كردووم ئهمانهى دهوروبه رم نه بېنم و بېزارم دهكات (جان سهبرى دهكات به ئارامى و سه لارى له بهردهمى داده نيشيت).

جان: حالى دهيم. به هارى ئهوى مرؤف راده كيشت، گول به هه زاران ده پشكوئ و لقوئوپ به سه ر ديواره كاندا ده هاوئوئى، ئه گه ر يهك سه عات له سه ر ئه و ته پۆلكانهى دهورى شاره كى ئيمه گه شت بكه يت، هه موو جلوه رگه كه ت ده بى به شيله ي گول هه. (مارتا ش داده نيشيت).

مارتا: كه خو ش! ئه وهى ئيمه لي ره پي ده لپين به هار، گولتيك و دوو خونچه به. ئه و يش له با خى دپره كه دا ده روئى (به رقه وه) ئه وه به سه بۆ بزواندنى دلئى پيا وان له م به شه ي عاله صدا. دلپان وهك ئه و گولانه وايه، بايه كى تۆزى توند هه لى دهورينى به هاره كه يشيان له گوئره ي خو يانه.

جان: تۆ تۆزى زالمانه حوكم ده ده يت. گه رچى لي ره به هارتان نييه، به لام پاييز هه به.

مارتا: جا پاييز چييه؟

جان: به هارى دووه مه، له پاييزدا هه موو گه لاكان وهك گولن (دهروانپته مارتا) رهنگه ئه مه هه مان شت بى له گه ل هه ندئى دلدا، له وان هيه شكۆفه بكات و پى بگات گه ر يارمه تيبى به ديه ت و له يارمه تيدانى كو ئل نه ده يت.

مارتا: من ئيدى تاقه تم چوه و ناتوانم له م ئه وروپا خه مباردا بژم، پاييزى له به هار ده چى، به هار يش زۆر زۆر وشكه. نه خي ر چونكه من له گه ل ئه و ولا ته ي دى دام، بېرى لى ده كه مه وه و به خه يال بۆ ئه و ده ژيم. ئه و ولا ته ي هاوينى وهك گرى بربسه كه دار هيرش دپنئى، زستانى ئه وه نده ته ر و پر بارانه شاره كان نقوم ده كا (بيدهنگى، جان لپى راده مينئى). مارتا هه ست به مه دهكات. هه لده ستئى و پال به كورسيه كه وه ده نئى) بۆ سه برم ده كه يت؟

جان: بمبووره، وامزانى دواى ئه وهى بۆ ماوه يه كى كه م قه راره كه مان فه رامۆش كرد ده توانم ئه وه بكه م، به راي من بۆ يه كه م جار - گه ر بشي ت بلنم - به شپوه يه كى هه ندئى ئينسانى له گه لم دوا يت.

مارتا: (به توندى) بى گومان به هه له دا چوويت و وا نييه، گه ر واش بى هه قى ئه وه ت نييه به مه خو ش حال بى، ئه وهى تۆ نيوى ده نيئى ئينسانى چا كتري ن شتى نييه له مندا. ئه وهى كه ئينسانيه له مندا ئه وه به كه حه زى لى ده كه م و ده مه وئى بۆ وه دي به تانئى حه ز و ويسته كانم هه موو كو سپي كى سه ر رتي گام ته خت ده كه م.

جان: (به زه رده خه نه وه) پي م وايه من له م حه ز و تووره ييه تى ده گه م، پي م وايه ليشى ناترسم، چونكه من ناچه كو سپ له رتي گاي ئاره زو وه كانئى تۆ دا. چ به رژه وه ندي به كيشم له وه دا نييه كه رى له حه ز و ئاره زو وه كانئى تۆ بگرم.

مارتا: هه لبه ته ... به لكو هه قى ئه وه شت نييه راستيه كه ي بزاني ت.

جان: به لام بۆچى؟

مارتا: چونكه ئه مه ماقوليه به ته، چونكه نامه وئى ئا گادارى پرۆژه كانم بى.

جان: گه ر تى بگه م. يانى ديسان گه راي نه وه سه ر قه راره كه مان؟

مارتا: به لئى، كه فه رامۆش مان يش كرد هه له بو، ئه وه ئه نجامه كه يه تى كه به چا وى خو ت ده يينيى. سويا ست ده كه م كه با سى ولا ته كه ي خو ت بۆ كردم دا واي لي سو ردت لى ده كه م گه ر له كا تم گرتي ت. (به ره و ده رگا ده چى) و پرا ي ئه وه ش به لاي منه وه وه خته كه مان به في رۆ نه دا، ئه م قسا نه هه ندئى ئا وات و ئاره زو ويان له لا جو ش دامه وه كه به ره و دامر كا نه وه ده چوون. خو ئه گه ر به راس تى سوورى لي ره بمني ته وه، ئه وا بى ئه وه ي پى بزاني مانه وه ت بۆ خو ت مسؤ گه ر كرد، چونكه كه من ها تمه ئه م ژووره وه به ريارم دا بو دا وات لى بكه م به رۆ يت، به لام وهك ده ييني خت سو كه ي هه سته ئينسانيه كان ت دام، به راده يه كى ئه و تو كه ئيس تا دا وات لى ده كه م بمني ته وه ئه مه ش ده گه ر پته وه بۆ خو شه وي ستيم به رانه به ر به دريا و هه تا و. (جان ما وه يه ك به يي ده نگى سه برى ده كا).

جان: (به ئه سپايى) تۆ به شپوه يه كى سه بر ده ئاخقى، له گه ل ئه وه شدا گه ر دا يكت رازى بى له سه ر مانه وه م ده مي نه وه.

مارتا: ئه وهى من ئاره زو وى ده كه م و ده مه وئى، دا يكم نايه وئى و ئاره زو وى نا كا ت. دياره ئاساي يشه. ئه و بېر له ده ريا و قه راغ و كو رني ش - ي چۆل و ئارام نا كا ته وه تا مانه وه ت لي ره په سه ند بكا ت، به لام و پرا ي ئه وه ش دا يكم دلئى من نا شكينيى، بۆيه وا بزانه شته كه برا وه ته وه.

جان: كه وا ته هيو ا دارم به هه له دا نه چو و يم، يه كي تكنان ده يه وئى له پينا وى پا رده ا بمني مه وه و ئه و يدي تان مانه وه و نه مانه وه ي به لا وه گرنگ نييه؟

مارتا: باشه ميوان له وه زيا تر چيى ده وئى؟ هه لبه ته قسه كه شت دۆ غري به (ده رگا ده كا ته وه).

جان: شاد م به ودى گه يشت يه ئه م سه ره نجامه. له گه ل ئه وه شدا تا كايه تو ره مه به گه ر بلنم هه موو شتى لي ره دا غه ريه. كه سه كان، چۆ ني تيبى قسه كردنيان، به راس تى ئه م ماله غه ريه.

مارتا: له وان هيه ئه مه بگه ر پته وه بۆ غه ربى و سه برى ره فتارى خو ت لي ره دا. (ده رده چى)

دپه نى دو وه م

جان: (سه برى ده رگا ده كا ت) رهنگه راست بكا ت، نازانم (به ره و چرپا كه ده چى و داده نيشيت) به لام ره فتارى ئه م كي ره ئاره زو وى ئه وهى له نا خندا پرو اند هه ر ئيس تا بكه ومه رى و بگه ر پته وه بۆ لاي ماري ا و با وه شى شادي به ها وه شه كه مان. به راس تى گه و جا نه ره فتارم كرد. ئاخ ر من لي ره دا چى ده كه م؟ بۆچى ها تم؟ به لام نا، به لام به يى هۆ نه ها تووم. من ئه ركم له ئه س تو به، ئه رك به رانه به به دا يك و خو شك م. ده مى بوو پشت گو ئم خست بوون من تاقا نه يانم، هه ر من ده توانم شتي كيان بۆ بكه م و تو له ي ئه و خه م سار دي به م بكه مه وه. ماقو ول نييه له حا له تى وه ها دا كتوپر بلنم (من كوره كه تم دا يكه) ده بى واى لى بكه م خو شى بو يم. (هه لده ستئى) به لئى ده بى هه ر له م ژووره يدا شته كان يه ك لايى بكه مه وه. به لام به راس تى ژوور يكي كه ساس و سار د و شپوا وه، سه رى لى ده رنا كه م. هه موو شتى گو راره، وهك ژوورى هه موو ئه و ئوتيله ئاساي يانه يه كه رتي رازى بۆ شه وئى

يان چهند شوي پټي تې دهكوي. نهمه ش دايك و خوشكه كه من. پټم وايه به نه نذاهي پټويست تيكله ليان بوومه وه. به راى من ئيستا يهك پرسيار ماوه كه دهين بيدوزمه وه. له وانه يه نه وه ش لټرهدا بدوزمه وه (له په نجه ره كه وه سه يري دهري دهكات) هور بهري ناسماني گرتوه. له زوريه ي ژووري ئوتيله كاندا گوزهراندني بوليل و دهمه وئيواري بويواي ته نيا سخت و دژواره. ئيستا ش خه مي ديريمن وهك زامن قه قماغه ي به ستيب و بچووكترين نازار بهيټيټه وه سوئ، بووه به ميوان. نهوا ديسان نه وه ههسته ئالوزه له دلندا سهري هلدبايه وه. ههستي نيگه راني و دلنه راوكتي نه وه ههسته ي له كاتي ته نيابي و دهست به تاليدا چه كه ره دهكا. نه وه تا له ناخندا ده بزوي و نارام ناگري، ده زانم چييه، ترس ترسي ته نيابي هه ميشه يي. ترسي كه وه لامي نييه، كټ له ژووري ئوتيليكدا وه لادم ددهاته وه؟ (دهچي به لاي زهنگه كه وه، دهسله ميته وه، نه وجا له زهنگ ددهات، توژي بيدهنگي. نه وجا دهنگي پټ دهبيستري، له دهركا ددهري، دهركا دهكرټه وه. له بهر دهركا دا كبراي خزمه تكاري پير دهبيسري، بي ورته و بي جووله دههستي).

جان: هيچ. مبه خشه. زهنگه كه م تاقي كرده وه كه بزائم نه گهر زهنگ لي بدهم كهس به دهنهنگمه وه دي يان نا. (پيره ميتره كه موږه يه كي لي دهكات نه وجا دهركا پټوه ددها، دهنگي ههنگاهه كاني دوور دهكه ويته وه).

دټه نى سټيه م

جان: زهنگه كه كار دهكات، به للام نه م كبرايه قسان ناكات. ناشي نه مه وه للام بزاني. (دهروانيټه ناسمان) تاريخي خهريكه زوي ده پټيټه وه. چي بكه م؟ كاميان راسته، ماريان خه ونه كانم؟ (دووچار له دهركا ددهري، مارتاي خوشكي به سينييه كه وه دټه ژووره وه).

دټه نى چواره م

جان: نه وه چييه؟

مارتا: نه وچايه يه كه داوات كرد بوو.

جان: به للام من داواي هيچم نه كرد بوو.

مارتا: ئاه؟ كه واته مامه پيره خراب حالي بووه، زوريه ي شته كان به پټيټه وانه وه تي دهكات، به للام پټم وايه مادام چايه كه هاتووه، حهزي لي دهكهيت (سينييه كه له سهر ميتره كه دادنه تي. جان ههركه يه كي نامه فهوم دهكات) گوي مه دهرئ ناخه ينه سهر حيسابه كه ت.

جان: ئاه! له بهر نه مه نييه كه واته باشه بوم بينه چاكيي خوته.

مارتا: ببوره... ئيمه نه وه ي دهيكه ين بؤ بهر ژه ونديي خو مانه.

جان: به للام له راستيدا من هيچ قازانج و بهر ژه وندييه كه له مه دا نابنم كه چايم بؤ بيتي و نه بخه يته سهر حيسابه كه.

مارتا: به للام هه له يت، له وانه يه سه بارت به پيالنه چايه ك ميواني له ئوتيله كه ماندا گل بده ينه وه. (دهچټه دهري).

دټه نى پټنجه م

(جان پيالنه كه هه لده گري، سه يريكي دهكات، دووباره دايدنه نيته وه)

جان: نه مه يه پټشوازيي گه رانه وي كور، په رداختي بيهره، به للام به پاره، پيالنه چايه ك نه ويش بؤ هټشته وه ي ميوان. به للام ديسان هه ر من خه تبارم كه ناتوانم ههنگاوي دروست بنيم، وشه ي گونجاو بدوزمه وه. هه رچه ند نه م كيژه روو بهرووم دهبيته وه و بهم شټيوه يه قسانم له گه ل دهكات هه رچي دهكه م و دهكوشم وشه ي له بار و گونجاوم بؤ نايهت و نايهت. نه وه به ناساني بؤي دټ، چونكه دهري نه وه له ه ي من ناسانتره، وشه ي بهر په رچدانه وه و ليك دابران ناسانتره له وشه ي نه وازش و سه رله نوئ پټونه نديكردن. (پيالنه چايه كه هه ل ده گري، سه يريكي دهكات و به دهنهنگيكي نرمي شټيو و درټزه به قسه كاني ددهات) خوايه يارمه تيم بده تا وشه ي له بار و گونجاوم بؤي، يان كاري بكه واز له م كاره بيته وده يه بينم و بگه رټيمه وه باوه شي خو شه ويستي ماريان. (پيالنه كه بؤ ده مي ده بات) نه مه يه پټشوازيي گه رموگور، به لاي كه مه وه دهبي له بهرچاوم بي و به گوتيره ي خوي بايه خي بده مي، هه ر له م رټيگه يه شه وه ده توانم به رده وام بم له بينيني دهوره كه م و ئيره به چن بهيټلم. (دهيخواته وه، به توندي له دهركا ددهري) كيټيه؟ (دهركا دهكرټه وه و دايك دټه ژووره وه).

دټه نى شه شه م

دايك: ببوره قوربان، كيژه كه م پټي وتم چاي بؤ هټناويت.

جان: نه وه تا.

دايك: خوارده ته وه؟

جان: به لئي، بؤ؟

دايك: ببوره، هاتم پيالنه و سينييه كه به رمه وه.

جان: (به زه رده خه نه وه) به داخه ودم وا دياره نه م پيالنه چايه بووه مايه ي نيگه راني و جه نجالئ.

دايك: مه سه له كه نه مه نييه، چايه كه بؤ تو نه بوو.

جان: ئاوها، ده لټيم من داوام نه كرد بوو!

دايك: (به شه كه تي) به لئي بؤ تو نه بوو بؤه نه گه ر... به هه رحال خوارده ته وه يان نا گرنه نييه.

جان: (به سه رسامي) زور به داخه ودم، كيژه كه ت سوور بوو له سهر جيټه شتني و منيش نه مزاني...

دايك: منيش به داخه ودم، به للام تكايه ته واز مه يه نه وه... هه له يه ك بوو و روويدا.

(پيالنه كه ده خاته سهر سينييه كه و به ره دهركا دهكه ويته ري)

جان: خانم!

دایک: بهلنی؟

جان: دیسانهوه داوای لیبورودن دهکهم، ئیستا گه ییمه قه ناعهت و له وانیه ئه وشو دواى نانخوردن برۆم... هه لیهت کریتی ژورره کهش دهدهم... (دایک به سه رسامی تیتی دهروانی) ده زانم سهرت له م بریاره ی من سوو ده میتنی. به للام قهت و ا خه یال نه که ی که تو به برسیاری ئه مهیت. من جگه له ریز، ریز و خوشه ویستی چ شتیکی دیم به رانه بر به تو نییه، به للام با ئاشکرا پیت بلیم لیره دا ههست به ئاسووده یی ناکه م، هه ز دهکهم له وه پتر لیره نه میتنه وه.

دایک: (به ئاسپایی) گرنگ نییه، ته واز ئازدیت، به للام له وانیه له ئیستا وه تا کاتی شتوکردن بیرت بگۆزی، هه ندی جار مرۆف شوین ههستیکی کوتوپری خوئی ده که وئ، به للام ژور نابا ده گاته بریارئ که له گه ل ژرووه تاز که دا ده گونجی.

جان: باوهر ناکه م خانم، به للام تکایه و ا نه زانیت من له تو ره نجا بم به پیچه وانه وه من ژور منه تباری تو م که وه ک پتیوست خو لکت کردم، ههستم کرد ژور له گه لدا باش بوویت.

دایک: ئه وه شتیکی ئاسایی بوو قوربان، له وانیه خوشت باش بزانی که من چ شتیکم له گه ل تو دا نییه تا دوژمنایه تیت بکه م.

جان: (به سوژیکی تاساو وه) له راستیدا که من ئه مهت پی ده لیم بو ئه وه یه به خووشی له یه کدی جودا بینه وه، له وانیه شه جارێکی تر بینه وه. رهنگه دلنیاش بم له وه ی دیمه وه، بی گومان به یه کدی بینه وه مان شاد ده بین، به للام ئیستا ههست دهکهم من هه لیم کرد، چ شتی له گۆریدا نییه که مایه ی مانه وه م بی لیره. بو ئه وه ی هه یجت له دلدا نه میتنی - رهنگه سه ریشته له م قسه یه سوو میتنی - ههست دهکهم ئیره مائی من نییه، غه ربیم تیییدا.

(دایکی هه ر به وه ده قه وه سه یری ده کات)

دایک: تی دهگه م، به للام مرۆف هه ر له سه ره تا وه ئه م ههسته دهکات، پیم وایه تو له دۆزینه وه ی ئه مه دا دو اکه و تو ویت؟

جان: راسته، به للام وه ک ده بینی توژی ورم. من بو کارێکی به به له بو ئه وروپا هاتم. پیم وایه ئه وه ی که ئیستا ههستی پی دهکهم جگه له هیوا برانی ئینسانئ زیاتر چیدی نییه، ئینسانئ بو شویتنی بگه ریته وه که رۆژئ له رۆژان تیییدا ژیا بی... پیم وایه ئه م حاله ته م ره چاو ده که یته.

دایک: ره چاوی دهکهم. هیوادارم کاره کانت جیبه جتی بی. پیم وایه له لایه ن ئیمه وه چ درێغییه کت به رانه بر نه کرا بی.

جان: راسته، من هه رگیز گله یی له ئیوه ناکه م. یه که م جار تووشی ئیوه بووم بو یه پیم وابوو ریکه وتی هه ندی گه یروگرفت بووم... ههستم به مه کرد، به للام من خه تابارم، من هیشتا هه ر نه شاره زام و به چاره ی ئیوه و شاره که رانه اتووم.

دایک: ئیتر ئه مه دنیا یه. هه رکه ئینسان به هه له دهستی پی کرد ئیدی هه ر به هه له دا ده روات، بروام پی

بکه ئه مه منیشی نار ههت کرد، به للام به خو م ده لیم، نه متوانی هه یج شتی بکه م، ئیتر گرنگ نییه.

جان: به راستی سوپاسی ههستت دهکهم که به شداری خه مه کانت کردم و هه ولت دا لیم تی بگه ی، نازانم به چ شتیه که سوپاسی ئه وه هه لوتیسته ت بکه م به رانه بر به من (بو لایه وه ده چی) له راستیدا من...

دایک: ئاه، ئه وه ی تو نیوی دنه یته هه لوتیسته شتیکی ژور ئاساییه و ئه رکی سه رشانه دلی میوانه کانم رابگرم.

جان: (به ئاومیتدیبه وه) هه قته. (بیده نگییه کی کورت) به هه رحال ده بی داوای لیبورودن لی بکه م ئه گه ر پیت ناخوش نه بی زه ره که ت بو ده برترم (دهست به نیوچه وانی خویدا دیتنی. ژور ماندوو دیاره. به سستی قسان ده کات) تو هیلاک بوویت و ئه زیه تت کیشا وه، بو یه چاکتر وایه...

دایک: ئه وه ی کردوومه شتیکی ئاساییه و له هه موو بۆنه یه کی وه هادا کردوومه، هه یج جۆره زبانی کمان لی نه که وتوه تا بۆمانی بیژی. ئیمه به داخه وه ی بۆ رۆشنتت، دیاره که به نار هه زووی خو تیشه. ئیمه بو ئه وه به داخه وه نین که خرا په یه کمان له گه ل کرد بیت.

جان: (پال ده دا به میتزه که وه) ئاه! گرنگ ئه وه یه به بی زیزبوون له یه کدی جودا ده بینه وه. ژور شادم به وه ی جیت ده هیلیم و شوینه وارێکی چاکم له دلا جی هیشتوویت. من هه رگیز ئه م ماله ی تو له یاد ناکه م. هیوادارم که جارێکی دی هاتمه وه بو ئیره له باریکی ده روونی ئه وتو دا بم، خوشت بویم. (دایک به ورته به ره وه درگا ده چی) خانم (دایک ده گه ریته وه جان ژور به زه حمه ت قسان ده کا، به للام ژور ئاسانتر له و کاته ی دهستی به قسان کرد، قسه که ی ته واز ده کات) ویستم (ده وه ستی)... داوای لیبورودن لی بکه م. سه فه ره که ماندووی کردووم (له سه ر جیگا که داده نیشتی) ویستم به لای که مه وه سوپاست بکه م بو ئه و چایه ی دا قن، بو ئه و پیتسواز ییبه ی لیت کردم. هه ز دهکهم ئه وه ش بزانی که ئه م ماله به جی دیلیم وه کو میوانیکی نامۆ و بیگانه جیبه نا هیلیم.

دایک: ببووره قوربان، ئیمه شتیکی ئه وتو مان نه کردو وه شایانی سوپاس بی، بو مه سه له ی چایه که ش تکایه گومانی خراپ مه که، چونکه بو تو نه بو... به للام ئینسان له سه ر شتی که به هه له ئه نجامی دا وه، سوپاس بکری ناخوشه. (ده چیته ده ری)

دیمه نی حه و ته م

(که ئه وه ده روات، جان سه یری ده کات، ده به وئ بجو لئ، به للام ناتوانی، ئانیشکی له سه ر بالیفه که داده دا، له وه ده چی له ده ست و پی بکه وئ).

جان: به لئ مه سه له که ئاسانه، ده بی به ئاسانی و راسته وخۆ چاره سه ری بکه م. سه به نی له گه ل ماریادا ده گه ریته وه و پتی ده لیم (من کوره که تم) به م شتیه که س نییه به ره له ستی ئه وه م لی بکات که

شادی بکهه! ماریا راستی دهکرد... ئیستا زانیم. (هه ناسه یهک هه لده کیشیت و پشت به سه رینه که وه دده!) ئاه، ئه م شه وه نامۆیه نامۆ... هه موو شتی دووره و نایگه مین. (به ته وای له سه ر جیگا که ی راکشاوه، به ئاسته م نوو زه ی دئ) به لئێ یان نا؟ (تۆزێ ده جوولئ، ده خه وئ. ژوو ره که زۆر تاریکه. بیده نگیسه کی درێژ. ده رگا ده کریته وه، هه ردوو ئافره ته که دینه ژوو ره وه، مارتا چرایه کی به ده سه ته وه یه).

دیمه نی هه شته م

مارتا: (چراکه هه لده برئ، جه سه ته ی کابرا نوو ستوو هه که ده رده که وئ. به چه ده لئ) زۆر چاکه. هه موو شتی به دلئێ خۆمانه!

دایک: (به ده نگیتکی نزم که ورده ورده به رزتر ده بئ) نا مارتا. من چه ز ناکه م به م شپه وه... تۆ ئه م کاره ت پئ کردم. تۆ ده سه ت پئ کرد و منت به شدار کرد تا نه توانم ژێوان بیه وه. من چه ز له م ره فتاره ت ناکه م که منی پئ کۆت و زنجیر ده که یه ت.

مارتا: ئه م ره فتاره ی من هه موو شته کان ئاسان ده کات، ئه گه ر پتیه کی با شتر شک ده به ی بیلئ با پتیه و ی لئ بکه ی، به للام تۆ تا ئیستا له سه ر بریارئ نه گیر ساو یته وه، بۆیه به ئه رکی سه رشانی خۆم زانی یارمه تیت بده م و یه که م هه نگاوت پئ بنه م.

دایک: ده زانم مه سه له که با یه خیتکی ئه وتۆی نییه - ئه م بئ یان یه کیتکی دی - ئه مرۆ بئ یان پۆژیتکی دی - ئه وشۆ بئ یان شه ویتکی دی - هه ر ده بئ ئه م مه سه له به ته و او بیئ. ویرای ئه وه ش چه ز به ته و او کردنی ناکه م.

مارتا: به سه، بیه ره له سه به نیئ بکه وه، خیرا تر کار بکه. به ته و او بوونی ئه م شه و ئازادی ئیمه ده ست پئ ده کات. (دوگمه ی پالتۆکه ی جان ده کاته وه، جزدانه که ی ده ردینئ و پاره که ی ده ژمیرئ).

دایک: چۆن خه ویتکی لئ که وتوو مارتا!

مارتا: وهک هه موو ئه وانیدی نوو ستوو... ده ی با برۆین.

دایک: که مئ را وه سه ته. شتیتکی سه ره نییه پیاو به نوو ستووی ئه وه نده غه رب بئ؟

مارتا: ئه مه پشویه که، تووشی ده بن به ره له وه ی بینه وه به درنده و مه یوو.

دایک: (به رامانه وه) نه خیر پیاوان ئه وه نده شت نین وهک خۆیان هه سه ت ده که ن. که ده خه ون ئیدی سیما یان له هه موو گوزار شتی رووت ده بیته وه نه سۆز، نه تووره یی، به للام تۆ تیتیم ناگه ی مارتا.

مارتا: به لئ، لیت تی ناگه م، ئه وه نده ده زانم وه ختی خۆمان به فیرۆ ده دین.

دایک: (به جه شته ته و سیتکی بیتزارییه وه) جا په له مان چیه؟ به پتیه وانه وه، گرنگترین به شی کاره که مان ئه نجام داوه. ده توانین پشوو بده ی. کاره که خۆی گرنگ نییه، به لکو سه ره تا و ده ست پتیکردنه.

مادام ده سه ت پئ کرد و به شی یه که مه ت ئه نجام دا و هاتیه ته وه سه ره خۆ، ئیدی بۆ خۆت سه غله ت ده که یه؟ ئایا مه سه له که ئه م هه موو هیلا کبونه دینئ؟

مارتا: هیه شتی، هیه ناهیتئ، به للام چاک وایه به رده وام ببین و به ته وای لئ بینه وه و چ پرسیارئ نه میتئ له خۆمانی بکه ی.

دایک: (به ئارامی) با دانیشین مارتا.

مارتا: لپیره؟ له نزیکه ئه ودا؟

دایک: به لئ، بۆ نه؟ نوو ستوو، بیداریش نایه ته وه تا لیمان پرسئ که لپیره چی ده که ی. خۆ خه لئکی و عاله میش له پشتی ئه م ده رگا داخرا وه هیه بوونیکیان نییه. که واته بۆ پتیه وه سوود له م کاته ئارامه نه بینن؟

مارتا: تۆ گالته ده که یه ت و ئیستا نۆره ی منه که چه ز له م کاره نه که م.

دایک: تۆ هه له ت به هیه چ خۆرئ ئاره زووی گالته کردنم نییه، به لکو ده مه وئ خۆم هیتور بکه مه وه، که چی تۆ خۆت هیلاک ده که یه ت. با دانیشین... (به توندی پتیه که نئ)... تۆ سه یری ئه م پیاوه بکه. به نوو ستووی زۆر بئ گوناختره وهک له کاتی بیداری و سه سه کردن. بۆ خۆی ده سه تی له دنیا شۆرد. له ئیستا به واره ئاسوو ده و بئ خه م ده بئ. له خه ویتکی جه نجالئ پر له خه ونی ره نگا و ره نگه وه ده گوزیته وه بۆ خه ویتکی بئ خه ون. له مه ودا هه سه ت به و خه م و په ژاره و ئازارانه ناکا که ئیمه هه سه تی پئ ده که ی.

مارتا: بئ گوناخی و پاکی خه و خۆی هه یه، خه وئ که پر به پتیه تی بئ گوناخیه. من قینم له م پیاوه نه بو، بۆیه خۆش حاله م که به بئ ده رد و ئازار ده مرئ، به للام چه ز ناکه م هه ره به دیارییه وه دانیشم و سه یری بکه م. به پتیه سی نازانم سه یری پیاوئ بکه ی که دوا ی تۆزیتکی دی ده بیه ن.

دایک: (سه ره ده له قینئ و به ده نگیتکی نزم ده لئ) له کاتی خۆدا ده بیه ین په له مان چیه؟ خۆ ئه گه ر سه یریشی بکه ین ئه و چ زبانی ناکات، هیشتا نه مر دووه. خه وتن، مر دن نییه. به لئ مارتا. ته ماشای بکه. له ساتیکدا ده ژئ چ ده سه لاتیتکی به سه ره چاره نووسی خۆدا نییه. هیوا و ئاواته کانی ژبانی که وتوته ده ست که سانی دی. با ئه م ده ستانه به بئ ده نگی وهک به ره به یان، بئ ئه وه ی بزانی چوه ته قوناغیتکی تازه ی ژبانه وه، به للام ئه گه ر به ره و ئه و بچوولئ وهک قولاپ له قاچه کانی گیر ببئ، ئه وسا هه تا هه تابه له گۆزیتکی ته نیادا راده کشیت.

مارتا: (له پر هه لده سه تی) دایکه تۆ ئه وه ت بیه چوه که هه موو شه ویتک کۆتایی دیت و ئیمه ش کاری زۆر مان به ده سه ته وه یه. ده بئ کاغه زه کانی گیرفانی بپشکن و خۆشی بیه یه ژوو ره که ی خواره وه. ده بئ چراکان خامۆش بکه ین و به ئه ندازه ی پتیه ست چاود پتیه ده رگا بکه ی.

دایک: به لئ کاری زۆر مان له به رده مه. هه ر ئه مه شه جا وازیه که ی نیوان ئیمه و ئه و. ئه و بۆ خۆی ئیسه راحه تی کرد، له باری قورسی ژبان رزگار بو، ئیدی خه م له هیه ناخوات، بیه ناکاته وه، خۆی ماندوو ناکات. خاچی ژبانی له ملی خۆی دا که ند و ئاسوو ده بو، که چی منی پیه ر و شه که ت هه سه ت ده که م شادیم له م کاره دایه. ئا لپیره دایه.

مارتا: کاتی ئه وه مان نییه باسی شادی بکه ین و شادی له کوئ و له چی دایه. چاود پتیه ده رگا که

دهکه یین... خو ئه گهر له هه موو شتیکیش دلتیا بین. هیشتا هه کار ی زۆرمان له بهردهمدایه، ده بی بچین بو قهراخی ده ریاکه. به جوانی قهراغه که بگه پتین نه وه که سه رخو شتیکی نووستوو بمانسین. نه و جا به په له هه لی ده گرین بو ئه وئ - ده زانی ئه م کاره چ هه وئتیکی ده وئ؟ ناچارین قوئاغ به قوئاغ بیبه یین، که گه یاندمانه قهراغه که، ده بی تا بو مان ده کړئ و ده توائن فری بدینه قوولایی ده ریاکه وه، با جاریکی دیش ئه ووت یی بلیم که شه وه همیشه یی نیبه.

دایک: به لئ زۆرمان له بهردهمه، هه رچهنه د بیه ده که مه وه ته نیا بیر کردنه وه ماندووم ده کات. به راستی شه که ت بووم. ناتوانم بهردهوام بم توانای بهردهوامبونم نیبه، به للام ئه م پیاوه ملی داو ته خه ت، گومان ناکات، چیژ له خه وی خوئی وه ده گری. ئه گه هه لی بسین سهرله نوئی ژیان ده ست یی ده کاته وه. ئه وه ی له ودا بو م ده رکه وتوه وه ک پیاوانی دی هه رگیز دانامرکیته وه، بو یه هه ست ده که م که ده بی بو ئه وئی بگوازینه وه به قوولایی ده ریا و توو به یی شه پۆلی بسپییرین (هه ناسه یه که هه لده کیشن)، به للام مایه ی داخه که رزگار کردنی پیاوی له شته قوړ و تروها ته کان ئه م گشت ئه رک و ئه زیه ته ی بوئی تا به ئارامی و ناشتی بسپییرین.

مارتا: دایکه، وا بزانه ورتنه ده که یه ت جاریکی دیش دوویاتی ده که مه وه که هیشتا زۆرمان له بهردهمه، ته نانه ت ئه گه ر فریمان دایه ده ریاکه شه وه ده بی شوینه واری له سه ر که ناری ده ریاکه بسپینه وه. شوین پتیکانی خو مان نه هیلین. کات به سه ر ده چی ئه گه ر په له نه که یین فریا ناکه وین. بو ده ته وئ له یال ئه م کابرایه دا راکشیت. سه یری بکه یه ت گه رچی چاوت ئه وه نده کزه که به ته واری نایینی. وئرای ئه وه ش سووری له سه ر ئه م کاره یی سوو ده ت.

دایک: مارتا! ئه ری زانیت، ده بو یست ئه وشو پروات؟

مارتا: نه، نه مزانی، به للام بشمزانیبایه هه ر ئه م ره فتاره م ده کرد، چونکه بریاری بوو دابووم.

دایک: هه ر توژی له مه و بهر ئه وه ی یی و تم نه مزانی چ وه لامیکی بده مه وه.

مارتا: ئاه! که واته قسه ت له گه لیدا کرد؟

دایک: که وتت چایه کت بو بردووه، چووم بو لای ده مو یست نه به لیم بیخواته وه. ئه گه ر زووتر بچوو مایه فریا ده که وتم، به للام چایه که ی خوارد بووه وه، ئیدی منیش شته کانم به ره وتی ناسایی خو یان سپارد، به تاییه تی که خوارد بوویه وه ئیدی هیچ شتی گرنه نه بوو.

مارتا: که هیشتا هه ر له سه ر هه مان هه ستی خوئی. من به راستی نازانه م له وه ی پتر مانتل بین هه سته یارمه تیه بده و له م کاره سه خته رزگارم بکه.

دایک: (هه لده ستی) ئامادهم، ده بی یارمه تیه بده م و یارمه تیه شت ده دم، به للام توژی مۆله تم بده، ئاخه ر من پیروم و تاقه تی تو م نیبه، ناتوانم وه ک تو گورجو گۆل بم. تو له به یانیبه وه تا ئیستا وچانیکت نه داوه، به للام من ناتوانم وا بم. ته نانه ت ئه م پیاوه ش نه یوانی وه ک تو یی و شان به شانی تو پروات. بریاری دابوو پروات، به للام هیشتا بریاره که ی به ته واری نه دابوو، تو چایه که ت فریای خست.

مارتا: به للام با ئه ووت یی بلیم که ئه و ای لی کردم و زوو به زوو بریاری خو م بده م. ئه وه نده باسی ئه و ولاته ی بو کردم که له میژه تامه زویم، ئه وه نده ختو که ی سوژی دام و تامی تامی دامه وه دل م له ناستی ره ق بوو. ئه مه یه پاداشتی پاکی و یی گوناهی.

دایک: له گه ل ئه وه شدا هه ستی به وه کردبوو که شتیکیمان له ژیر سه ردا یه مارتا. پتی وتم هه ست ده کات ئه م ماله مالی خوئی نیبه... بینگانه یه تیدا.

مارتا: (به بی توانایی و یی سه بریبه وه) هه لیه ت مالی ئه و نیبه. مالی هیچ که سیک نیبه. که س له م ماله دا هه رگیز هه ست به ناسوودیی و دلنایی ناکا. خو ئه گه ر زووتر ئه مه ی ده رک کرد با ئه و خو شی و ئیسه شی له گه ل خویدا قوتار ده کرد، ئه وه ی له کو ل ده کردینه وه که پتی بسه لمینن ئه م ژوو ره بو نووستنه و ئه م عالمه بو مه رگه، خیرا که دایکه تو یی ئه و خوایه ی هه ندی جار هانای بو ده بیت خیرا که با کاره که مان ته و او بکه یین. (دایک هه نگاوئی له چرایه که نزیک ده بیته وه)

دایک: چا که مارتا با ده ست یی بکه یین، به للام هه ست ده که م هه رگیز به یان نادات.

(په رده)

په رده ی سییه م

دیه نی یه که م

(هۆلی ئوتیلیکه. دایک، مارتا خزمه تکاره پیره که، له سه ر شانۆن. پیره میترده که هۆله که ده مالی و پاک ده کاته وه. مارتا له پشت میتره که وه قزی ریک ده خات و بو پشته وه ی هه لده داته وه. دایک به ره و ده رگا ده چی ت)

مارتا: ئه وای به یانی دا و ئه م شه وه کو تایی هات.

دایک: به لئ سه به ینی هه ست به ره زامه ندیی ئه نجامی کاره که مان ده که م، به للام ئیستا ته نیا هه ست به شه که تی ده که م که شه وئیکی سه خت و دژوار بوو؟

مارتا: به للام من ئه وای بو چند سالی ده چی بو یه که مین جار هه ست به نازادی ده که م. هه رگیز به م ناسانیبه پیاوم نه کوشتوه، خه ریکه گویم له هاژهی شه پۆله کانی ده ریا ده بی. هه ست ده که م خه ریکه له خو شییان بگرم.

دایک: چا که مارتا، زۆر چا که، به للام من هینده هه ست به پییری خو م ده که م که هه رگیز ناتوانم به شداری شادیی تو بکه م، به للام ره نگه بو سه ینی چاک بم.

مارتا: به لئ هه موو شتی چاک ده بی، به للام تکات لی ده که م به س سکالا و گله یی بکه، مۆله تم بده چیژ له شادیبه که م وه ربگرم. ئه م به یانیبه وای هه ست ده که م که بوومه ته وه به کچۆله که ی جارن. هه ست ده که م خوینم جماره. هه ز ده که م رابکه م و گو زانی بچرم. ئاه! به للام پیتم بلئ (ده وه ستی)

دایک: چی بوو مارتا؟ لیته تی ناگه م.

مارتا: دوینئ... (ده وه ستی ئه و جا به گه رمی) پیتم بلئ ئه ری هیشتا جوانم؟

دایک: بەلێ ئەم بەیانییە جوانی. تاوان خۆشە، هەندێ کەس جوان دەکات.

مارتا: تاوانی چی! چیدی گوێ بەتاوان نادەین! من سەرلەنوێ لە دایک بوومەتووە. دەمووی بچم بۆ ئەو شارە تیبیدا شاد دەبم.

دایک: دە. من دەمووی ئیسراحت بەگم. زۆر شادم کە دەتبینم بە دەم ژبانهوه پێدەکەنی. ئەمە تۆلەمی هەموو ئەو شەوانەییە کە ئیشکمان تیدا دەگرت و دەمانویست ئەو شەوانە تۆ شاد بکەن و بەتاوات بەگەین. ئەنجام ئەوڕۆ بەتاوات بەگەین. ئەنجام ئەوڕۆ بەیان ئیسراحتەم کرد. تەنیا هەست بەو دەکەم کە شەو زۆر بەسەختی تی دەپەری.

مارتا: چ قەیدییە! لە تۆلەمی ئەو دەدا ئەوڕۆ پۆژتیک گەورەییە. ئەهای پیرەمێرد ناگادار بەکاغەز و شتی ئەو ریتبوارەمان لێ نەکەوتی. پۆ کۆیان بەکەو و تاقیبی بەکە. (دایک دەچیتە دەری). پیرەمێردەکە دەچیتە ژیر مێرتیک و پاسەپۆرتی کۆرەکە دەردیتی، دەیکاتەو، سەیریکە دەکا و هەر بەکراوێی دەپهینتی و دەداتە دەست مارتا).

مارتا: من چ کارێکم پیتی نییە. لە لایەکەو دە دا بنی. هەموویان پیکەو دەسووتین. (پیرەمێردەکە بەهەمان شیوێ پاسەپۆرتەکە بەدەستەوویە، مارتا لێی وەر دەگری).

مارتا: ئەمە چییە؟ (پیرەمێردەکە دەچیتە دەری مارتا ماوێهەکی زۆر بێ ئەوێ چ کاردانەوێهەک نیشان بدا. دەخوینتەو بەدەنگێکی بەروالەت ئارام بانگ دەکات) دایکە!

دایک: (سەرلەنوێ) دیسان چیت دەو؟

مارتا: وەرە (دایک دیتە ژوورەو. مارتا پاسەپۆرتەکە دەداتە دەست).

دایک: (بەدەنگێکی ئاسایی و بێ هەلچوون) بەلێ دەزانێ پۆژتیک دێ و بەسەر خۆماندا دەشکیتەو و کۆتاییمان پێ دینێ. کۆتایی بەهەموو شتی دینێ. مارتا وازم لێ بێنە. بەشی خۆم ژبام. لە کۆرەکەم پتر ژبام. نەم ناسیبیووە و کوشتم. ئیستاش دەتوانم بچم بۆ لای و لە قوولایی دەریادا پیتی بەگەمەو... لە قوولایی دەریادا کە ئیستاش گۆگیا روویان داپۆشیو.

مارتا: دایکە ناشێ برۆیت و بەتەنیا جێم بەیتێ؟

دایک: مارتا گیان تۆ چاکترین کچ بووی بۆ من. بەداخەوێم کە جیت دەهیلیم، ئەگەر وشە داخ و اتایەکی هەبێ! من دەبێ ئەو بەلێم تۆ بەشێوێ تاییەتی خۆت باشتترین کچ بووی بۆ من. هەمیشە وەک پیتوبست ریزت گرتووم. بەلام ئیدی وەرپس بووم. دلە پیرەکەم ئەو دلە کە گوێ بەهیچ نادات. ئەمڕۆکە واتای مەستی و برژانی زانی، لەو پتر هەلناکەم. بەلێ نەناسیبیووە. کۆرەکەمی خۆم نەناسیبیووە، کە دایکێ نەتوانێ کۆری خۆی بناسیتەو مانای ئەوێهە وەک دایکێ دەوری تەواو بوو. ئیدی من لەسەر زەویدا دەورم ئەما.

مارتا: نا مادام کێرتیک هەبێ و ناواتەکانی نەهاتبە دێ و شادی و بەختەوێری کچەکە بەدایکییەووە بەند بێ، کە گوێم لەم قەوانە تازەییەت دەبێ ئەم ئەو کەسە فیترت کردم گوێ بەهیچ نەدەم، خەریکە دلەم شەق دەبات، خۆزگاکانم تەرتەوووەرتە دەبن.

دایک: (بەهەمان دەنگ) ئەمە ئەو دەسەلمینتی کە لەم عالیەمە ئیچەدا نکۆلی لە هەموو شتی بەکەین، بەلام هەندێ شت هەن نکۆلییان لێ ناکرێ. لەم سەر زەمینە کە ئیچە تیبیدا دەژین ناتوانین متمانە بەهیچ شتی بەکەین. وێرای ئەوێ هیندێ شتی تیبیدا بەکە هەبە و نکۆلی لێ ناکرێ. (بەگەرمی) ئیستاش خۆشەویستی دایک بۆ کۆرەکەمی حەقیقەتی راستەقینەمی منە.

مارتا: کەواتە دلەت جیتی خۆشەویستی کچی تیدا نەماو.

دایک: مارتا نامەوێ دلەت بشکینم. بەلام خۆشەویستی کچ وەک هی کۆر نییە. خۆشەویستی کچ لە دلە دایکدا کەمترە لە هی کۆر. من ئیستا ناتوانم بەبێ خۆشەویستی کۆرەکەم بژیم.

مارتا: خۆشەویستیەکی جوانە، ئەو کۆرەمی بیست ساڵ فەرامۆشی کردبووت!

دایک: بەلێ خۆشەویستیەکی جوان بوو بیست دانە ساڵ بەبێ دەنگی خۆی راگرت و تاقیبەت بۆ لای دایکی گەراپەو. لەو دەچوو ئەو ئەمی فەرامۆش کرد بێ و ئەمیش ئەوی فەرامۆش کرد بێ. چ دەلتی بیلێ بەلام خۆشەویستیەکی جوان بوو، بەلێ من ئەمی تیدا دەبینم. خۆشەویستیەکی جوان بوو. تەنیا جوانییەکەم بەسە مادام ناتوانم بەبێ ئەو بژیم. (هەلەدەستی).

مارتا: مەحاله. ئەم قەسەمی تۆ زادهی هەلچوون نەبێ، زادهی بیرنەکردنەو نەبێ لە کچەکەت.

دایک: نەخێر بیرم لە تۆ نەکردووتەو. لە پیناوی تۆدا هەلنەچووم. چونکە من شایستەمی هەموو سزایەکم ئەوا بەسزای خۆش گەیشتم. مارتا بێ گومان ئەمە ئەنجامی هەموو بکوژتیکە: پووجەلبوونی ناخ، قاتوقری بێ هیچ جۆرە نایندەبەک. بۆیە کۆمەلگا لیبیان پرگار دەبێ چونکە بەکەلکی هیچ شتی نایەن.

مارتا: (بەرەو دایکی دەچێ و بەتوندی) تۆ لەمەوپیش قەسەمی وات نەدەکرد... تۆ بەدریژایی ئەم هەموو سالانە هەمیشە پالێشتی منت دەکرد. بەدەستیکی پۆلایین قاچی ئەوانەت دەگرت کە دەمان کوشتن. ئەوسا بیرت لە ئازادی یان دۆزەخ نەدەکردەو. درێژت دەدای. ئیستا نازانم کۆرەکەت چ شتیکی لە تۆدا گۆیو؟

دایک: راستە، درێژەم بەکاری خۆم دەدا، بەلام تەنیا بەحوکمی راھاتن بوو، هەلبەت ئەو راھاتنەش چ جیوازییەکی لەگەڵ مەرگدا نییە، ئەگەر توشی ئەزمونیکی دلته ژین نەبام هەرگیز نەدەگۆرام. کۆرەکەم ئەوێ لە مندا گۆری. (مارتا حەرەکەبەک دەکات وەک ئەوێ بیوێ قسان بکا) دەزانم قەسەکانم ماقوول نین، چونکە تاوانبار هەست بەنازاکات. بەلام ئەوێ من هەستی پێ دەکەم وەک ئازاری ئەو دایکانە نییە کە جگەریان دەسووتی و شیوێ بۆ کۆرەکانیان دەکەن. من نە هاوار دەکەم و نە دەگریم. ئازارەکەم ئازاری هەستکردنە بەخۆشەویستی ئەو خۆشەویستیەمی لە نوێ لە دلەدا دەرتیتەو. هەرچەند ئازارتیکی سەختە، دەشرانم ماقوول نییە (بەدەنگێکی تازە) بەلام عالیەم خۆی لە خۆیدا ماقوول نییە، هەقی خۆمە جاری ناماقوولیی عالیەم بەدەم، دوا ئەوێ هەموویم تاقی کردەو لە پۆژی دروستبوونییەو تا رووخان و نەمانی هەر وا هاتووە. (بەرەو دەرگا دەکەوتە پێ. مارتا پێشی دەکەوێ و پێی لێ دەگری).

مارتا: نه دايکه، نابج بهجيم بهيلى ببرت نهچى من نهو کهسه م که لهگه لتدا مامهوه، نهو جى هيشيتيت و فهراموشى کردیت، من عومرئىکی تهواو لهگه لتدا بووم کهچی نهو بهبى دهنگی بهفهراموشى سپاردیت. پيويسته حيسابى بۆ نهمه بکهيت و بهره لای من بيتى نهک بهره لای نهو بجيت. دايک: (بهناسكى) راسته مارتا، بهلام من نهوم کوشتا! (مارتا ناورئى ددهاتهوه، لهوه دهچى سهبرى دهرگا بکات).

مارتا: (دواى توؤزى بيدهنگى بههلهچونهوه) نهوى له ژياندا پيويست بوو بهو درابوو. وپراى نهوش پويشت و ولاتى خوى بهجى هيشت، ولاتانى تری ناسى، دهرىای برى، لهگه له نهو کهسانه دا ژيا و تیکه له بوو که ههست بهنازادى دهکن و تييدا دهژين... بهلام من ليتردا مامهوه و دلئى خوم دهرخواردى سييه ردا، بئى کهس و ژيانىکی بئى مانا له گوزيکی ناو جهرگى نهورپادا زيندهبهچال کرام، بوو بهعهزدهتى دلئى پياوئى تاقه پياوئى ماچم بکات، کهس بهرووتى نهبيينيم، تهناهت توؤش دايه سوپندت بۆ دهخوم دايه دهبئى توئهى نهو ههموو دهرد و رهنجهم بکهمهوه، بهلام تو نهوتاهه دايه بيينى خهريکه ناوانهکه م دينمه دى و بهنارهزووهکانم دهگم ههرگيز نابج بهبيبانوى نهوى پياوئى کوژراوه بهجيم بهيلى، ليم تى بگه دايکه نهوش بزانه ههر کهسى بهخوشى بئى، گوئى بهمه رگ نادات. دهتوانين ههردوو کمان فهراموشى بکهين. من برايهک له بيير بکه م و توؤش کورتيک له بيير بهريتهوه. نهوى رووى دا گرنگ نهبوو، نهو بهکامى دلئى خوى ژيا. ههموو خوشيهىکى ژيانى چهشت، بهلام من تا ئيستاستوخهيم نهکردوو و تامى ژيانم نهزانبوه کهچی نهوتاهه تو ليمى تیک ددههيت ئايا رهوايه له خوشهويستى تو بئى بهش بيم؟ ههقى نهوى ههيه بهره ناخى دهرىا، ناخى تاريک و بهسته لهکى دهرىات بيا؟ (بهبئى دهنگی دهروانه يهکدى. مارتا چاو دادهخت و زور بهنزمى قسان دهکات) من تماحکار نيم، داواى زور ناکه م، تهنيا کهمى ژيانم دهوئى، دايکه ههندي وشه ههن ناتوانم بهکاربان بيتم، خوڤان بهدهستهوه نادهن. بهلام... نهگه سه رله نوئى من و تو دهست پى بکهينه وه لات و انييه روژگارمان شيرينتر بئى؟

دايک: تو ناسى بووتهوه؟

مارتا: نهخير نهمناسييهوه. کهمترين روالهت و شيوه يهيم له بيير نهما بوو ئيدى شتهکه پويدا و پرايهوه، تو خوت لهمه وپيش وت: نه م عالمه ماقوول نييه، لهگه له نهوشدا دهبوو نهو پرسيا رت کردبا، چونکه من ئيستاستانيم که نهگه ر بشم ناسييا هيچ شتى نهدهگورا.

دايک: ماقوول نييه، هيچ ئينسانى نييه تهنيا ههر شه ر بئى، بگره گوره ترين تاوانبار ههندي جار دلئى تهئى سۆز دهبئى و قيتز له چهک دهکاتهوه.

مارتا: منيش نهو جار و ساتانه دناسم، بهلام سه ر بۆ برايهکى نهناس دانانه ویتيم.

دايک: کهواته سه ر بۆ کئى دادهنه ویتى؟

مارتا: (سه ر دادهنه ویتى) بۆ تو دايکه گيان (بيدهنگيهکى که م).

دايک: (بهئهسپايى) بهلام تازه درهنگه مارتا. ئيدى هيچ شتيکم بۆ تو پى ناکرئى. (توؤزى ناور

دهداتهوه) بهلام بۆ قسه ي نهکرد؟ بۆ بيدهنگ بوو؟ بيدهنگى کوشندهيه، بهلام خو قسه کردنيش ههر کوشندهيه. نهو توؤزه قسه يه ي کرد مهرگه کهى خيترتر و نزیکتر کردهوه (ناور له کهچهکى ددهاتهوه) نهوه دهگريت مارتا؟ بهلام تو نازانى گريان چۆن دهبئى، له بييرته که له ناميزم دهگريت و ماچم دهکردیت؟

مارتا: نهخير دايکه.

دايک: ههقته، چونکه له ميئزه، منيش ههر زوو نهوم له بيير چوهوه که چۆن دايک کيئه کهى له ناميز دهگرئى، بهلام من دهسته ردارى خوشهويستيت نهبووم (بهنهرمى مارتا دهخاته لاهه مارتاش ورده ورده ريگای ددهات) ئيستاستهست بهوه دهکه م براکهت نه م خوشهويستيهى له ناخمدا بيدار کردوو، براکهت م کوشت. دهبئى نه م خوشهويستيهش بکوژم. بيکوژم و خوشى لهگه لدا بکوژم. (ريگا له بهرده ميادا وزه دهتوانئى تى بهريئى).

مارتا: (دهموچاوى دهخاته نيو ههردوو لهبى) بهلام ئيستاسته چ شتى له خه م و پهژاره ي کهچهکته بههيزتره؟ دايک: رهنهگه شهکته ي... تينويتى... (دهچيسته دهرئى بئى نهوى کهچهکى ريئى لئى بگرئى).

ديهنى دووه م

(ماريا بهره دهرگا رادهکات، بهتوندى پيوه ي ددهات و لهسه ر خو کليلى ددهات و دهست بههاوار دهکات) مارتا: نهخير، من چيم داوه بهسه ر براکهمهوه؟ هيچ کهچی بووم بهبيگانه ي مالى خوم. شوئى نييه سه رى تييدا بنيمهوه، دايکيشم وازى لئى هينام. ئاي له م سته مه! چهن زور له بئى گوناخان دهکن! نهو بهه ممو خواستىکى خوى گه يى، کهچی من هيچم نهبيينيوه. بهته نيا جيتان هيشتم دوور لهو دهرىايه ي که نهوهنده شه يدايم. ئاه که بهغيلى بهو دهبه م بهدريژايى تهمنم چاوه رپتى نهو شه پۆله بووم که ههلم بگرئى بۆ دوور، بۆ نهو شوئينه ي دلئى دهيه وئى بهلام و انيهت و انيهت. ليتردا ده مينه وه. نهمه چاره نووسمه و بهخت و نيوجه وان... کهچی نهو ههموو ولات و ميلله تانه، نه م ههموو دهشت و کيوانه ي بهرى باى دهرىا دهگرن، چاوه رده ريان داوم (بهدهنگى نزمتر) ههندي شوئين ههن ههرچه ند له دهرىاوه دوورن، بهلام باى ئيسواران ههندي جار بوئى گيساى دهرىاي بهسه ردا دپئى. کهناره شيداره کان وه بييرى مرؤف دپئيتنه وه، بهلام باى دهرىا ناگاته ئيره. ههرگيز ههرگيز بهناوات و خوژگه کانم ناگه م، گوئى دهني م بهزه وييه وه کهچی گويم له دهست لهملانى کيوى بهفر و شه پۆلى دهرىا نابئى، من دوورم زور دوورم له ههموو نهو شتانه وه که خوئشم دهوئن. من قينم ليئيه تى، قينم لهوه، چونکه بهمرازى دلئى خوى گه يى! بهلام من هيچ په نايه کم نييه جگه له م شاره خه مناکه ي که ئاسمانه کهى بئى کوتاييه. که برسيم دهبئى تهنيا ههرزن شک دهبه م، که تيرم بکات، خوئنيش تينويتيم دهشکيتئى، نهو خوئينه ي دهبريژم. ئا نهمه يه نرخی خوشهويستيه ي دايکان! بهلام من کهس خوئى ناوئيم، دايکم خوئى ناوئيم. دهى سا خوژگه دهمرئى، با پروا و جيم بيئى، با بهته نيا لهگه ل تووره يى خوئمدا، لهگه ل تووره يى رهوامدا بهجيم بيئى! چاوى

پارانهوه ناپرمه خوا! له سه‌ره‌مه‌رگدا تۆبه و داواى به‌خشين ناکه‌م له‌وى مرۆف ده‌توانى پابکات و به‌ئازادى هه‌ناسه‌ بدات و به‌ده‌نى به‌به‌ده‌نى پياوێکه‌وه به‌جسه‌پيێنى و چۆن رێک که‌وت خۆى بداته ده‌م شه‌پۆله‌وه له‌ويدا له‌و ولاته‌ى که‌ ده‌ريا چوار ده‌ورى گرتوه ده‌سه‌لاتى خوا ناميێنى به‌لام لێره‌دا چۆن و به‌هه‌ر لايه‌کدا ده‌روانى ده‌بى چاو داخه‌يت، هه‌موو شتى هه‌ر پۆليسه و ئازادى ده‌خکيێنى من قينم له‌م عاله‌مه ته‌نگه‌به‌ره‌يه. که هه‌ناسه‌مان له‌به‌ر ده‌برۆ و ناچارمان ده‌کات هه‌ميشه ده‌سته و دوعا له‌به‌ر خوا بپاريێنه‌وه نيگاگانمان به‌سوالکردن رابه‌پيێنى. که‌س لايه‌نگريم ناکات ده‌ منيش ياخى ده‌بم له‌و سه‌تمه‌ى ليم کراوه، چۆک دانادهم هه‌ليان خه‌له‌تاندم، من له‌ شوێن بى به‌ش و له‌ داىک بى به‌ريم. هيچم بۆ نه‌ماوه ته‌وه جگه له‌ تاوانه‌کانم که‌واته ده‌بى ئەم عاله‌مه به‌جى به‌په‌لم و به‌هيچ رازى نه‌بم. (له ده‌رگا ده‌درۆ).

دیه‌نى سێپه‌م

مارتا: کييه؟

ماريا: رېپوارم، ميوانم.

مارتا: ئيدى ميوان پارانگرين.

ماريا: به‌لام ميترده‌که‌م لېره‌يه و بۆ لای ئەو هاتووم (دېته ژووهره‌وه).

مارتا: (سه‌ير ده‌کات) ميترده‌که‌ت کييه؟

ماريا: دويني هاتبوو بۆ ئېره، قه‌رار بوو ئەم‌رۆ به‌يانبييه‌که‌ى سه‌رم لى بدات. که‌چى نازانم بۆ سه‌رى لى نه‌دام.

مارتا: به‌لام ئەو وتى ژنه‌که‌ى له‌ هه‌نده‌رانه.

ماريا: هۆى تايه‌تى بۆ ئەو قسه‌يه‌ى هه‌بووه، به‌لام به‌لتيانمان دا‌بوو که ئەم به‌يانبييه‌ يه‌کدى بييێن.

مارتا: (هېشتا هه‌ر سه‌يرى ده‌کات) به‌راستى کارتيكى دژواره، ميترده‌که‌ت لېره نه‌ماوه.

ماريا: ئەوه ده‌لتي چى؟ مه‌گه‌ر لېره ژووورى به‌کرى نه‌گرتبوو؟

مارتا: به‌لى، به‌لام هه‌ر شه‌وى رۆيى.

ماريا: باوه‌ر ناکه‌م، چونکه ده‌زانم بۆچى پابه‌ندى ئەم ماله بوو. به‌لام قسه‌کانى تۆ ده‌مترسييت، پيم بلتى مه‌به‌ستت چييه؟

مارتا: هيچ مه‌به‌ستتيکم نييه، ئەوه‌نده هه‌يه ميترده‌که‌ت لېره نه‌ماوه.

ماريا: به‌لام به‌بى من ناروات. من ليت تى ناگه‌م. باشه پتي وتيت به‌يه‌کجارى ده‌روات يان ده‌گه‌رپته‌وه؟ مارتا: به‌يه‌کجارى رۆيى.

ماريا: گوئى بگه‌ر، من له‌ دوينيته‌وه تا ئيستا له‌م ولاته بيگانه‌يه‌دا به‌ده‌م چاوه‌روانى ئەوه‌وه ده‌تلپمه‌وه و سه‌برم لى پرواوه، ئيستا ش بريارم داوه تا ميترده‌که‌م نه‌بييم يان شوينه‌که‌ى نه‌زانم لېره نارۆم.

مارتا: من چوزانم؟ ئەمه پتوه‌ندى به‌خۆت و ميترده‌که‌ته‌وه هه‌يه و هيچ پتوه‌نديه‌كى به‌منه‌وه نييه.

ماريا: تۆ هه‌له‌يت پتوه‌ندى به‌تۆشه‌وه هه‌يه، زۆريش پتوه‌نديى به‌تۆوه هه‌يه. نازانم ميترده‌که‌م به‌م قسانه‌ى ئيستاى من رازييه، يان نا، به‌لام من له‌م گالته‌بازار و يارييه بى هوودانه بيزار بووم. بۆيه به‌ئاشکرا پييت ده‌لپم ئەو پياوه‌ى دويني هاتبووه ئېره، براکه‌ت بوو ئەو برايه‌ى چه‌ندين ساله نه‌تبيينووه و گويت له‌ قسه‌ى نه‌بووه.

مارتا: ده‌زانم.

ماريا: (به‌توورپيى) که‌واته چى روويداوه؟ که‌ له‌ يه‌کدى ئاشکرايوون ئەى بۆ براکه‌ت لېره نه‌ماوه؟ پيشوازيان لى نه‌کرد؟ تۆ و داىک به‌هاتنه‌وه‌ى شاد نه‌بوون؟

مارتا: براکه‌م لېره نه‌ماوه، چونکه مرده‌وه (ماريا له‌ سه‌رساميدا هاوار ده‌کا تۆزى بيده‌نگ ده‌بى، به‌قينه‌وه چاو ده‌برپته مارتا. ئەوجا به‌پيکه‌نينه‌وه به‌ره‌و مارتا ده‌چى).

ماريا: گالته ده‌که‌يت وا نييه؟ جان هه‌موو جارى بۆى ده‌گيرامه‌وه که‌ چۆن تۆ به‌مندالى هه‌زت ده‌کرد خه‌لکى بترسييتى. ئيمه وه‌ک خوشک واين من و تۆ و...

مارتا: ده‌ستم پتوه نه‌ده‌ى له‌ جى خۆت بووه‌سته هيچ شتى من و تۆ کو ناکاته‌وه. (بيده‌نگى) شوخييش ناکه‌م، ميترده‌که‌ت دويني شوو مرد و تۆش ده‌بى برۆيت و هيچ کارتيک به‌ئېره نييه.

ماريا: ئەوه شيت بوويت؟ بنياده‌م که‌ يه‌کتيک چاوه‌روانى بى هه‌روا به‌ئاسانى نامرۆ. ئەمه شتيكى زۆر کتوپره و ناتوانم باوه‌رت پى بکه‌م. کارتيكى وا بکه‌ که‌ بيييم ئەوجا له‌وانه‌يه باوه‌ر بکه‌م.

مارتا: مه‌حاله، چونکه ئەو ئيستا له‌ ناخى ده‌ريادايه... (ماريا ده‌ستى بۆ ده‌بات) ده‌ستم تپوه نه‌ده‌ى! نه‌يه‌يته پيشه‌وه. نه‌يه‌يته پيشه‌وه. ئەو له‌ قسولاى ده‌ريادايه، دويني شوو من و داىکم فرپيماندايه ده‌رياوه، دواى ئەوه‌ى خه‌واندمان هيچ نازارتيكى نه‌کيشا، به‌لام مرد، مرد. من و داىکم کوشتمان.

ماريا: (ده‌کشپته‌وه) هه‌له‌ت من شيت بووم وشه‌ى ئەوتۆ ده‌ژنه‌وم که‌س له‌سه‌ر رووى زه‌مين نه‌بوون. ده‌مزانى له‌م ولاته‌دا خيتر و خوشى ناييم، به‌لام ناماده نيم به‌شداريى ئەم شيتييه‌تان بکه‌م، وشه‌کانت ناخى دل‌م ده‌سم. تۆ باسى که‌سيكى دى ده‌که‌يت نه‌ک باسى ئەو پياوه‌ى هاوسه‌رى ژيانى من بوو. خه‌ونه خه‌يال؟

مارتا: من نامه‌وى قه‌ناعه‌ت پى بکه‌م، به‌لام ئەمه ئەو پراستييه‌يه که‌ ناچاريت به‌زووترين کات دانى پيدا بنه‌يت.

ماريا: (بيرده‌کاته‌وه) ئاخى بۆ، بۆ ئەم کاره‌تان کرد؟

مارتا: به‌ج هه‌قيکه‌وه ئەم پرسياره‌م لى ده‌که‌يت.

ماريا: (به‌فرياده‌وه) به‌ناوى خوشه‌ويستيمه‌وه به‌هه‌قى عه‌شقمه‌وه.

مارتا: ئەم وشه‌يه ماناى چييه؟

ماريا: ماناى. ماناى ئەو هه‌موو شته‌يه که‌ ئيستا جه‌رگ و دل‌م ئەنجن ئەنجن ده‌کات. واتاى ئەوه‌يه که

په نجه كانم بۆ كوشتن تيز دكات، واتاي هه موو شادييه كي له دهست چوممه، واتاي ئه و ده رده يه كه به مننت نؤشانند، به لئى ئه شىتتى به دخوو گهر له هه وه لئه وه كو نترولئى خو م نه كرده با ئىستا ماناي ئه م وشه يه م فبر ده كرده ت و گؤناكانتم به نينؤك هه لده درى.

مارتا: تۆ به زمانئى قسان ده كه يت كه من تبت ناگه م من له واتاي وشه ي وهك خو شه ويستى و شادى و خه م تئى ناگه م ئه م وشانه له لاي من چ واتايه كيان نييه .

ماريا: (هه ول ددها به ئارامى بدوئ) گوئ بگره مارتا- نيوت مارتايه وا نييه ؟ با واز له م شو خبييه بيئين، با واز له م وشه يئ سوودانه بيئين بهر له وهى دهست له خو م بشؤم به ئاشكرا شته كه م پئ بلئى.

مارتا: له وه ئاشكراتر نا بئ. دوئئى شه و ميترده كه تمان كوشت تا پاره كه ي وه دهست بيئين، وهك ئه مه مان له گه ل ميوان و ريبوارى تريبشدا كرده وه.

ماريا: كه واته دا يك و خوشكه كه ي دوو بكوژن؟

مارتا: به لام، ئه مه كاريكه پئيه ندي به خو يانه وه هه يه .

ماريا: (ده يه وئ ئارام ديار بئ) باشه زانيت براته ؟

مارتا: گهر ببرت بكر دايه ته وه ده تزانئى به - حالئى بوونئىك له كاره كه دا بووه، خو ئه گهر كه م ترين ئه زمونئى له گه ل عاليه مدا هه بو وايه سه رت سو ر نه ده ما .

ماريا: (ده گه رپئته وه لاي ميتره كه، ده ستى به سه ر سينگييه وه يه و به ده ننگيكي نزمى خه م بار) ئاه! خواهه ! ده زمانئى ئه م گالته بازاره به م كاره ساته كو تايئى دئ، هه ر دوو كمان من و ئه و به و سزايه ده گه ين، چونكه رازى بووين په يره وى بكه ين ته نانه ت ئاسمان و هه واي ئه م ولا ته بوئى سامناكى و خوئنى لئ ده هات. (له به رميتره كه دا ده وه ستئى، بئ ئه وهى سه يري مارتا بكات به رده وام ده بئ له سه ر قسه كانئ) ده يو بست خوئتان پئ بنا سئئئى... شاديتان پئ ببه خشئ، به لام وشه ي گونجاوى بؤ نه ده دؤزرايه وه، هه ولى ددها وشه يه ك بدؤزئته وه كه جه مسه رى مه سه له كه ي پئ بكات وه، كه چى كوشتستان (ده گرى) ئئوه وهك دوو كه سى بئ هه ست و كوئر، چاوتان له ئاستئى ئه و كورپه ئه مه كداره تان كوئر بوو. هه رگيز زه لامى دلپاك و ئه مه كدارى وهك ئه و زه لامه ي كه دوئئى شه و كوشتستان ده ست ناكه وئ. ئه و ده بوو به مايه ي شانازيتان وهك چؤن مايه ي شانازيئى من بوو. به لام ئه فسسوس ئئوه دوژمنى بوون. ئه گينا چؤن ده توانئى به م ئاسانييه باسئ شتئى بكه يت كه مايه ي شئت بوونه ؟

مارتا: به خو رايئى خو ت مه كه به قازئى، چونكه تۆ هه موو شتئى نازانئى. ئىستا دا بكيشم له پال كورپه كه يدا راکشاوه و به به ريه سه ته كه وه چه سپاون و شه پؤل چينه له ده موچاو و جه سه ته يان ده كات. دواى تۆزئىكى دئ خه لئى لاشه كانيان ده دؤز نه وه و پئكه وه له هه مان شوئندا به خاكيان ده سپئرن. به لام وئراي ئه وه شتئ نامبزوئئى تا بگرئم، بئركرده وهى من ده رباره ي دلئى مرؤف ته واو جيا وازه، له راستيدا كه فرمئسكه كات ده بيئم دلئى تئىك هه لئى.

ماريا: (ده گه رپئته وه و به توره بئ) ئه مه ئه شكى شادييه كه بؤ هه ميشه له ده ست م چوو فرمئسكى

خو شه ختئى حه رام بوومه .

مارتا: خه يال نه كه ي به م قسانه كارم تئى بكه يت له راستيدا بئ بايه خن، چونكه زؤرم له م بايه ته قسانه ژنه و توه. منيش له لايه ن خو م وه بيارم داوه كه بمرم، به لام نامه وئ خو م تئىكه ل به وان بكه م. چ پئويستم به وان نييه ئه وان به ميه ر و خو شه ويستئى تازه و به ناز و نه واز شئى تاريكيان ده سپئرم نه من و نه تۆ به شداريان ناكه ين ئه وان هه ميشه به رانه ر به ئئمه بئ وه فابوون. هه رگيز دلئسوزئى ئئمه نه بوون. من هئىچ پئويستئيه كه م به وان نييه، زوورى نووستنه كه م ماوه و كوئله كه كه شئى مه حكه م و قايه .

ماريا: من كه له سو نكه ي تۆوه ميترده كه م له ده ست چوو، به چى ده چئى بئرى يان دنيا خراپ بئئ؟ من به هوئى تۆوه ده بئى له شه وئى تاريكى ته نيا بييدا بژئم و به دم نازارى يادگار وه بتليئمه وه. (مارتا له پشتئيه وه ده وه ستئى و قسانئى له گه ل ده كات).

مارتا: موباله مه كه ! تۆ ميترده كه ت له ده ست چوو، منيش دا يكم. كه واته هه ر دوو كمان وهك يه كين له گه ل جيا واز بييه كدا، تۆ بؤ يه كجار ميترده كه ت له ده ست چوو، دواى ئه وهى چه ند سالتئى له باوه شئى خو شه ويستيدا ژيايت و لئت نه تورا و جئئى نه هئستئيت، به لام من دوو جار ان دا يكم له ده ست چوو يه كه م جار تورا و جئئى هئشتم. دووه م جار مرد... بؤيه من له تۆ به دبه ختترم.

ماريا: راسته . ئه گهر نه زمانئيا دوئئئى شه و به ته نيا له ژوره كه يدا چاوه روانئى چئ ده كات، له كا تئىكدا ئئوه ته گبئرى كوشتنئيتان ده كرد، ره نكه دلئم دابايته وه و له خه مه كانم به شدارم كر دبايت.

مارتا: (به ده ننگيكي نائوميئدانه) گوناهئى ميترده كه ت له ئه ستؤئى مندا نييه، چونكه منيش وهك ئه و نازارم چه شت. منيش وام هه ست ده كرد وهك ئه و دالده به كم هه يه و تاوان من و دا يكم بؤ هه تا هه تايه به يه كه وه ده به ستئى. ئاخه ر من جگه له و ئافره ته ي يارمه تئى دام له كوشتنئيدا ده متوانئى پشت به كئى ببه ستم؟ به لام من به هه لده دا چوو بووم. چونكه تا وانئش ته نيا يئى ده گه يه نئ، ئه گه رچى هه زاران كه سئش له گه لئدا به شدار بن. بؤيه به ته نيا ده مرم، چونكه به ته نيا ژئام و به ته نيا پيا وانم كوشت. (ماريا ئا وري لئى ده اته وه، فرمئسك به گؤنايا دئته خواره وه، به لام مارتا ده كشيئته وه و سه رله نوئى ده نكى گر ده بئ) ده ستم ئئوه نه ده يت، پئم و تبت ده ستم ئئوه نه ده ي، چونكه ئه گهر بهر له مه رگ ده ستئى مرؤقئىكم بؤ درئئ بكرئ و هه ست به گه رمايئى بكه م، خوئنم دئته كوئ و بئزار تر ده بم (ماريا هه لده ستئته سه ر بئ. هه ر دوو كيان به رانه ر به يه ك و زؤر له نزيكى يه كه وه ده وه ستئ).

ماريا: مه ترسه . لئت ده گه ر پئم به ئاره زووى خو ت بمرئت، چونكه هه ست ده كه م نازارئىكى كو شنده تئم ئالا وه و به رچاوى تاريك كر دووم و ئه وهى له ده ورو به رمدايه ناي بيئم... تۆ و دا يكت جگه له دوو سيمائى ئالؤز زياتر نايه نه به رچاوم كه له كاره ساتئىكى بئ پرا نه ودها تووشيان بووم تئيه پئرن. من رقم لئت نييه مارتا هه روه ها به زه بيئشم پئئندا نايه ته وه، توانائى خو شه ويستئى و رقم نه ماوه (له پر ده موچاوى له نئيو هه ر دوو له پيدا ده شار پئته وه) له راستيدا كاتئى ئه وم نييه نازار بچئئرم يان

هه لچم و تووره بيم. کاره ساته کهم له خۆم گه وره تر بوو.

مارتا: (که چند ههنگاوێ به رهو ده رگا که چوو بوو... ده گه رپه ته و بۆ کن ماريا)، به لām ئه وه ندهش گه وره نه بوو چونکه به لای که مه وه بواری فرمیتسکی بۆ هه شتوو پته وه. به ر له وه ی بۆ هه میشه تۆ به جی بیتلم هه ست ده کهم کارێکی ديم پیت هه یه ئه ویش ئه وه یه که ئومید پرت به کم.

ماريا: (به وه پیری تر سه وه سه ییری ده کات) ئاه! وازم لێ بیتنه، برۆ و وازم لێ بیتنه!

مارتا: ئه و جا وازت لێ دینم تۆ به رپتی خۆت و من به رپتی خۆم. که رقم له خۆ شه و یستی و فرمیتسکه که ته. به لām به ر له وه ی به رهو مردن برۆم پیتو یسته له و اهیمه یه رزگارت به کم که تۆ راست ده که یه ت و خۆ شه و یستی بیتهو و ده نییه، ئه وه ی رووی دا ئه نجامی پاشه گه ردا نییه کی فراوانه... ده مه و ئی به وه قه ناعه ت به که یه ت هه ر ئه مه ش سیسته می حه قیقییه...

ماريا: چ سیسته می؟

مارتا: ئه و سیسته می که س نه یزانیوه.

ماريا: (به سه رسامی) چم له سیسته م داوه یان چم له وه داوه که سێ ده یزانی یان نایزانی. من دلّم پارچه پارچه بووه و بۆ که س لێ نادات، جگه له و پیاوه ی تۆ کوشتت.

مارتا: (به توندی) بیتده نگ به نامه و ئی هیچی ده رباره بژنه وم، چونکه رقم لێ به ته تی. ئه و ئیدی هیچی تۆ نییه... ئه و چوو ئه و شوینه ی که هه رگیز گه رانه وه ی بۆ نییه گه و جه! به مه رامی خۆ ی گه یی. هه موو هه ر به هه قی خۆ مان گه یین، به لām ئه وه بزانه نه ئه و و نه ئیمه نه له ژیا ندا و نه له مه رگدا هیچ ناشتی و ئاسو و ده ییه که به چا و نابینین (پیکه نینیتیکی ته و سه مامیز) ناشتی و ئاسو و ده یی له ویدا، له ژیر ئه و خا که تاری کو نوو ته که دا نییه. جا تا کۆچ ده که یین. بابین به ژمه خوار دنییک و بدریین به گیان داران، ئه و ئی با شترین نی شتانه.

ماريا: (به ده م ئه شک ر شته وه) ئاه ناتوانم، له وه زیاتر هه ل نا که م؟ ناتوانم گویم لیت بی که به و شیوه یه قسان به که یه ت... ئه ویش نه یده توانی هه ل بکات له ده ریا به ر یبه وه بۆ ئه وه ی نی شتمان نیکی نوێ و ده و ژۆی.

مارتا: (که به رهو ده رگا چوو بوو، به لām له پر ده گه رپه ته وه)... سزای گه و جیتی خۆ ی وه رگرت. به م زو وانه تۆ بيش سزای خۆت وه رده گرت. (به پیکه نی نه وه) هه ل یان خه له تان دین، پیت ده لیم هه ل یان خه له تان دین! نازانم مه به ست له م که لکه لانه ی ختو و که مان ده دن چیه، ئه نجامی ئه و ئاره زو وانه ی رۆ حمان ئازار ده دات چیه؟ بۆ له پیتاوی ده ریا یان خۆ شه و یستیدا هاوار ده که یین و خۆ مان هه ل ده خه له تینین؟ سو و دی ئه مانه چیه؟ به لām می رده که ت ئیستا وه لامه که ی ده زانی: ئه م دنیا یه خا نه یه کی تر سا که و له کۆ تا ییدا هه مو و مان به ته ک یه ک و تیتیدا ده نی ژر تین، (به قینه وه) رۆ ژۆی دی تۆش په ی به وه ده به یه ت که من په یم پێ بردو وه. ئه و سا که شتی نا بی نیوی بی ره وه ری و یاد گاری شیرین بی، چونکه هه ست به سه خت ترین نه فی ده که یه ت... هه ولّ بده ئه وه بزانی که خه مه کانی تۆ له به رانه ر ئه و زو لمه دا که له مرۆ ف کرا وه هیچ نییه. ئیستا ش به ر له وه ی برۆ م با

ئه م ئامۆ زگا ری به ت به کم، چونکه می رده که تم کوشت قه رزار یار تم. له خوا بیاری توه دلّت بکا به به رد. ئه وه ئه و شادی به یه که بۆ خۆ ی هه ل ی بژاردو وه. ئه وه شادیی راسته قینه یه. تۆش وه ک ئه و به که. گویت له ئاستی هه مو و ها واریک که ر به که. ده با به زو و ترین کات دلّت بی بی به به رد، خۆ ئه گه ر نا ویری خۆت به خه یته جیهانی ئه م ئاشتی به سه خته کویره وه، وه ره و پیتو و ندی به ئیمه وه به که و چاره نووسی خۆت به خه پال چاره نووسی ئیمه وه، به دو وعا خوشکی! به چاوی خۆت بینیت که شته که هه ر زۆر ئاسانه. تۆ خۆت سه ر یسکی له نیوان هه ل یژاردنی شادی به ر دیندا و ئه و نوینه خزه ی له سه ری چا و پروانته ده کات (ده چیته ده ری ماريا که به سه رسامی گویتی ده گرت له تر ده دات، ده ست بۆ به رده می خۆی در یژ ده کات).

ماريا: (به ده نگی به رز هاوار ده کات) ئاه خوا یه! من ناتوانم له م بیابانه چۆ له دا بژیم! له تۆ زیاتر که سم نییه، منیش روو له تۆ ده که م و قسه م له گه ل تۆ به (ده که و پته سه ر ئه ژۆ) خۆم به تۆ ده سپیتم، ره حم پێ به که. ئا وریکم لێ بده وه! خوا یه ره حم پێ به که! خوا یه ره حم به و که سانه به که که یه کیان خۆ شو یست و له یه کدی جو دا بو و نه وه (ده رگا ده کرتیته وه، خزه تکاره پیره که دیته ژو و ره وه، له به رده رگا که دا ده وه ستی).

دی هه نی چوار هم

پیره می رده: (به ده نگێکی ئاشکرا و مه حکه م) ئه م هه را هه رایه چیه؟ منت بانگ کرد؟

ماريا: (سه ییری ده کات) ئاه؟ نازانم؟ به لām یارمه تبه م بده، چونکه پیتو یستم به یارمه تی هه یه، به زه بیته پیتما بیتنه وه، ده بلتی یارمه تبه ت ده دم!
پیره می رده: (به هه مان ده نگ) نه!.

(په رده)

۱۹۸۳/۳

دورا: (سهیری دهکات) سټی ساله .

ستییان: بهلټی. سټی ساله گیراوم. سټی سالی خشت. له وکاته دا گیرام که بؤ نک نهنگو دههاتم.

دورا: ئیمه چاوه ریت بووین. وهخت ده بووری و دلټی من پتر دهگوشرا و امان لی هات نه ده ویراین سهیری یه کدی بکهین.

ئانکوف: ده بی جارټکی دی شوینه که مان بگۆرین.

ستییان: ده زاتم.

دورا: دهنگوباسی ویندهر ستییان؟.

ستییان: کویندهر؟.

دورا: زیندان؟.

ستییان: هه لی هه لاتنم بؤ هه ل کهوت.

ئانکوف: بهلټی که زانیمان خۆت گه یاندۆته سويسرا خوشحال بووین.

ستییان: بوریا، سويسراش زندانیکی دیکه بوو.

ئانکوف: چۆن؟ خۆ هه ر نه بیټ ئه وان نازادن.

ستییان: نازادی زندانیکی به درټرتره که له سه ر زه یدا به شه ری ملکچ کردوو. من نازاد بووم، که چی

هه میسه بیرم لای روسیا و کۆیله کانی بوو.

(بیده نگیه کی کورت)

ئانکوف: ستییان. شادم که حزب تۆی بؤ ئیره هیناوه.

ستییان: زه رووری بوو. خه ریک بوو دیم ده کرد. هه رچۆنی بیټ ده بیټ کار بکری. کار (ده روانیته ئانکوف)

ده یکوژم. وانه؟.

ئانکوف: دلټیام.

ستییان: ئه م جه لاده ده کوژم. بوریا تۆ فه رمانده یټ و ئه ز سه ریازی گوټرایه ل.

ئانکوف: ستییان، پیوست به وتن ناکات. ئیمه هه موو براین.

ستییان: به لام زه بت و ره بت پیوسته. له به ندیخانه دا ئه مه م بؤ ده رکه وت حزبی سو سیال شو ریشگی،

پیوستی به زه بت و ره بت هه یه. که زه بت و ره بتمان هه بیټ، ئه وا گراند دۆک (الدوق الکبیر)

ده کوژین و دکتا تۆریه ت له نیو ده به یین.

دورا: «به ره و ئه و ده چی» دانیشه ستییان. وا دیاره ئه م سه فه ره دوو درټره ماندووی کردوویت.

ستییان: من و ماندوو یون؟ بوریا هه موو شتیک ئاماده یه؟!

ئانکوف: (دهنگی ده گۆرټی) بهلټی یه ک مانگی خشته که دوو که س ریگه ی هاتوچۆی گراند دۆک تاقی

ده که نه وه. دوراش هه موو که ره سه یه کی پیوستی ئاماده کردوو.

ستییان: ئه دی به یان نامه و بلا فوک؟.

دادپهروهران

کاراکته ره کان:

دورا دولوف

خاگراند دۆک «الدوقه الکبیره»

ئیشان کالیبیف

ستییان فیدووروف

بوریا ئانکوف

شوراتوف

فوکا

کیشکچی

په رده ی یه که م

(بنکه ی گشتی تیرو رسته کان. به یانییه .)

(په رده به بیدهنگی لاده برټی. دورا و ئانکوف بیټ جووله له سه ر شانۆ وه ستاون. زهنگی ده رگا

جارټیک لیټ ده درټی. دورا بیټ ده چی بیه ویټ قسان بکات. ئانکوف به ئیشاره تیک بیدهنگی

دهکات. زهنگه که دوو که ره ت له سه ر یه ک لیټ ده درټیه وه.)

ئانکوف: ئه وه. خۆیه تی.

(ده چیته ده برټی. دورا. خامۆش و بیټ جووله چاوه روانه. ئانکوف له گه ل (ستییان) دا ده گه رټیه وه.

دلټسۆزانه دهستی خسته بووه سه ر شانی.)

ئانکوف: ئه وه. ئه مه ش ستییان.

دورا: (به ره و پییری ستییان ده چیټ و دهستی ده گریټ.) خټره اتی ستییان!.

ئانكوف: بەلئى. ھەممۇ خەلئى روسىيا بۇيان دەردەكەوئى كە گراند دۆك، بۆيە لە لايەن كۆمىتەى ئىختىالاتى حىزى سوشىال شۆرشگىرەوھ كوژراوھ تا ھەتاوى ئازادى مىللەتى روس، زووتر ھەلئى. دەربارەى پاشايەتەش بۇيان دەردەكەوئى كە ئىمە سورىن لەسەر درئۆھ پىدانى ئەم جۆرە سزايە تا ئەو رۆژەى ولاتى خۇمان دەبىتەوھ بەھى مىللەتى خۇمان. بەلئى ستىپان ھەموو شتىك ئامادەيە. كاتى دەستبەكاربوون وا نزيك دەبىتەوھ.

ستىپان: باشە ئەركى من چىيە؟

ئانكوف: يارمەتى دورا دەدى. «شويتەرز» كە تۆھاتوويە جىبى لەگەل دورادا كارى دەكرد.

ستىپان: ئەو كوژراوھ؟

ئانكوف: بەلئى.

ستىپان: چۆن كوژرا؟

دورا: رېكەوتىك روويدا.

(ستىپان، دەروانىتە دورا. دوا نىگاي دەدزىتەوھ).

ستىپان: پاشان؟

ئانكوف: بايزانىن. تۆ دەبى ئامادە بيت و ئەگەر پىوستى كرد جىبى ئىمە بگرىتەوھ و پىوھندى بەكۆمىتەى گشتىيەوھ بەكى.

ستىپان: ھاوړىكافان كىھن؟

ئانكوف: «قىنوف» ت لە سويسرا دىتووه، ھەرچەندە مندالكارە، لى متمانەم پىي ھەيە. يانك-يش ناساى.

ستىپان: يانك؟

ئانكوف: كالىبايف ئىمە شاعىرىشى پى دەلئىن.

ستىپان: ئەمە ناوى بابايەكى تىرۆرىست نىيە.

ئانكوف: «بەپىكەنىنەوھ» يانك بەپىچەوانەى تۆوھ بىر دەكاتەوھ.

ئەو دەلئى شىعەرىش شۆرشىكە.

ستىپان: تەنيا نارنجۆك شۆرشە. «بىدەنگى» دورا پىتت وايە بتوانم يارمەتت بەدم؟

دورا: بەلئى. لى دەبى وريابى كە زامنى نارنجۆكە كە نەشكى.

ستىپان: ئەدى ئەگەر بشكى؟

دورا: ھەر ئەوھ بووھ ھۆى مردنى شویتەرز «ھەلئوھستەيەك» بۆ بزە دەتگرى؟

ستىپان: من بزە دەمگرى؟

دورا: بەلئى.

ستىپان: ھەندىك جار بەدەستى خۆم نىيە. (بىدەنگى. وا دپتە بەرجاو كە ستىپان تىبفكرى) دورا يەك

نارنجۆك بەسە بۆ دانانكردنى ئەم خانووه؟

دورا: يەكىك نا، لى زەرەرتكى گەلەك زۆر دەدا.

ستىپان: چەند دانە بەسە بۆ دانانكردنى مۆسكۆ؟

ئانكوف: ئەوھ شىت بووى! دەتەوئى بلئى چى؟

ستىپان: ھىچ!.

(زەنگ. جارئىك لى دەدرى. ئەوان گوئى ھەلدەخەن و چاودەنۆرن).

زەنگەكە دووجاران لىدەدرى. ئانكوف دەچىتە دالانەكە و لەگەل قىنوفدا دەگەرتەوھ.

قىنوف: ستىپان!

ستىپان: رۆژباش (تەوقە دەكەن. قىنوف تەوقە لەگەل دورا دەكا و ماچى دەكات).

ئانكوف: ئالكسى. كارەكانت باش رۆشتون؟

قىنوف: بەلئى.

ئانكوف: مەوداى نىوان كۆشك و شانۆكەت تاقىكردۆتەوھ؟

قىنوف: دەتوانم نەخشەكەيان بۆ بكىشم (دەست پى دەكات) پىچەكان، كۆلانە بارىكەكان.

كوپرەكۆلانەكان گالىسكەكە بەژئىر پەنجەرەكەى ئىمەدا رەت دەبى.

ئانكوف: ئەدى ئەم دوو خاچە چ دەگەيەن؟

قىنوف: ئەمەيان ئەو مەيدانە بچووكەيە كە ئەسپەكان لەویدا خاودەبنەوھ. ئەوھش بەردەمى شانۆكەيە كە

لەویدا دەوھستەن. بەباوهرى من ئەمانە باشترىن شوئىن.

ئانكوف: دروستە. كوا وىمدە.

ستىپان: ئەدى مەسەلەى خەفيە و پىاوانى دەولەت؟

قىنوف: (نارەحەتە) زۆرن.

ستىپان: نارەحەتت دەكەن؟

قىنوف: ناتوانم بلئىم كاتى لەوناوھ بن، ئاسوودەم.

ئانكوف: كەس حەزبان پى ناكات. بىرى لى مەكەوھ.

قىنوف: من ناترسم، لى لەگەل درۆكردندا رانەھا تووم.

ستىپان: ھەموو كەستىك درۆ دەكات. ئەوھى كە پىتووستە درۆكردنى چاكترە.

قىنوف: كارئىكى ئاسان نىيە. ئەوساى كە خوتىندكار بووم ھاوھلەكانم لىم دوور دەكەوتنەوھ. چونكە

نەمدەتوانى قسەى دلئم رابگرم و ھەرچىم بەبىردا دەھات دەمدركاند. ئاخىر لەزانستگەش دەريان

كردم.

ستىپان: بۆ؟

قىنوف: لە دەرسى دىرۆكدا مامۇستا لىي پرسیم پترۆسى گەورە چۆن سان پترۆسبۆرگى دروستكرد.

ستپیان: پرسپاریکی چاکه.

ڤینوف: منیش وه للام دایه وه که به خوین و زهبری قامچی. ئیدی دهموده ست دهریانکردم.

ستپیان: پاشان...؟

ڤینوف: بوم دهرکهوت که تنیا ئاشکراکردنی بیدادی کافی نیبه مرؤف ده بئ بهه موو بوونییه وه دژی بجهنگی تا له رهگ و ریشهی دهرییتی. نووکه بهخته وهرم.

ستپیان: وئرای ئه وهش ههر درۆیان ده که ی؟

ڤینوف: لهم هه لومهرجهی ئیستادا به لئ. به للام ههرکه نارنجۆکه هه لبدم چیدی درۆ ناکه م. (له زهنگ دهری. دووجار له سه ریه ک. جاریکی دیکه ش. دورا هه لدهستی.)

ئانکوف: یانک-ه

ستپیان: ئه مه هه مان نیشانه نیبه.

ئانکوف: یانک وه های پی خۆش بووه بیگۆری. ئه مه نیشانه ی تایه تیبی ئه وه. (ستپیان شان هه لده ته کیتی. دهنگی ئاخواتنی دورا له دالانه که وه دی. دورا کالیاییف قۆل له قۆلی یه کدیدا وه ژوور ده که ون. کالیاییف پیدده که نی.)

دورا: یانک. ئه مه ش ستپیان هه که هاتۆته شوینی شویته رز.

کالیاییف: به خیرهاتی براده ر.

ستپیان: مه منونم (دورا و کالیاییف روو به رووی ئه وانی دی داده نیشن).

یانک: تو دلنیای که گالیسکه که ده ناسییه وه؟

کالیاییف: به لئ. دووجاران به چاک دیتم. ههرکه دهرکهوت له ناو هه زار گالیسکه دا ناسیمه وه. هه موو نیشانه کانیم نووسیوه. بۆ وینه شووشه ی یه کیک له لایته کانی چه بی رووشاوه.

ڤینوف: ئه دی خه فیه کان؟

کالیاییف: زۆرن. بووین به دۆستی گیانی به گیانی. جگه ره یان بۆ ده کریم (پیدده که نی).

ئانکوف: پاقل ئه م زانیاریانی ته ئید کردوه؟

کالیاییف: لهم هه فته یه دا گراند دوک ده چی بۆ شانۆ، پاقل ده سبه جی ژووره که دیاری ده کا و پاشان نامه یه که دها به دهرگاوانه که (ده گهریته وه بۆ لای دورا و پیدده که نی) به خت پشتی تیکردین دورا.

دورا: (سه یری ده کات) بزائم ئه ورو کهرهسته ی دست فرۆشییه که خستۆته لاوه. ئیستا بووی به پیاویکی دی به للام ئه م فهروه یه فرامۆش نه که ی.

کالیاییف: (پیدده که نی) راسته. تو نازانی من چه ند به و شته وه مه غرور بووم (به ستپیان و ئانکوف) دوو مانگی خشت ته ماشای ورده فرۆشانم ده کرد. پتر له مانگیکیش له ژووریکی بچووکدا پرۆقه ی هه لسوکه وتیانم ده کرد. هاومه دره سه کانم قهت شکیان لئ نه ده کردم. ده یانوت (چ

کابرایه کی خۆشه ته نانه ت ئه سپه کانی تزارش ده کرئ) ئیدی ئه وانیش هه ولیان دها لاسام بکه نه وه.

دورا: دیاره تۆش پیدده که نیت.

کالیاییف: خۆت چاک ده زانی من ناتوانم ده ستبه رداری پیکه نین بیم. ئه م جل گۆرینه. ئه م ژیانه تازه یه به ته وای سه رقالیان کرد بووم.

دورا: من جل گۆرینم پی ناخۆشه (کراسه که ی نیشان دها) سه یری چیم له بهر کردوه. کۆنه جلی ئه کته ریکی ژن. هه ق بوو بوریا جلیکی دیکه م بۆ هه لئیرئ. ئه کته ر. من زۆر له مه ساده ترم.

کالیاییف: (پیدده که نی) تو به م کراسه وه زۆر جوانی.

دورا: جوان؟ ئه گه ر وا بی پیم خۆشه. به للام نابئ بیر لهم شتانه بکریته وه.

کالیاییف: بۆ؟ دورا چاوه کانت خه مین. ده بی شادین. مه غرور مه بن.

جوانی هه یه. شادییه! (له وساهه سه ودای ئه شقی تۆم که وتۆته گیان)

دورا: (به زرده خه نه وه) دلّم دهره قسه ی چه شنی شه پۆلی هاوینی جاویدان

کالیاییف: ئا دورا! ئه م شیعرا نه ت له بیرن؟ پیدده که نی، چه ند شادم...

ستپیان: (قسه که ی دهری) کات به فیرۆ ده ده بن... بچینه خوارئ و دهرگاوانه که ئاگادار بکه ینه وه چاکتر نیبه؟

(کالیاییف، به سه رسامییه وه سه یری ده کات)

ئانکوف: به لئ. دورا ده چیه خوارئ. نه خسه که ت له یاد نه چی.

پاشان ڤینوف له کۆکردنه وه ی شته کانی ناو ئه م ژوورده دا یاریده ت دهادت.

ستپیان: ده مه وی من نارنجۆکه که باوئیم.

ئانکوف: نا ستپیان. که سی خۆی بۆ دانراوه.

ستپیان: تکا ده که م. ده زانی ئه م کاره بۆ من چ گرینگه؟

ئانکوف: ده ستوور. ده ستوور. (پیدده که نی) منیش هه مان وه زعی تۆم هه یه.

من لیتره ده وه ستم و چاوه روان ده که م. راسته زۆر زه حمه ته لئ ده بی زه بت و ره بت ره چاو بکری.

ستپیان: کی نارنجۆکه که ده هاوی؟

کالیاییف: من. ڤینوف-ش دووهمیان ده هاوی؟

ستپیان: تو...؟

کالیاییف: پیته سه یره؟ یانی باوه رت به من نیبه؟

ستپیان: ته جره به ی ده وی.

کالیاییف: تو خۆت چاک ده زانی که تنیا به کجار ده هاویئیرئ و پاشان...

که س تا ئیستا دووجاران نارنجۆکی نه هاویشتوه.

ستىپان: دەستىكى بەھىزى دەۋى.

كالىبايىف: «دەستى نىشان دەدا» تەماشى بىكە! پىتت وايە بلەرزى.

«ستىپان، روو وەردەگىپى».

كالىبايىف: ھەرگىز نالەرزى! چۈن! ئەو داگىر كەرەم لە بەردەمدا بى دودلى بىكەم؟ چما چىبە؟ خۇ ئەگەر دەستىشەم بلەرزى ئەوا ۋەسىلە بەكى دىكەى دلئىبايى بەخشم ھەيە بۇ كوشنى گرانى دۆك.

ئاننىكوف: كامەيە؟

كالىبايىف: ئەۋەيە كە خۇم بەخەمە بەر پىتى ئەسپەكان «ستىپان شان ھەلدەتەكىتىنى ۋە چى لەدواۋە دادەنىشىت».

ئاننىكوف: نا. ئەم كارەى ناۋى. دەبى ھەۋل بەدى رابكەى. رىكخراۋ پىتوئىستى بەتۆ ھەيە. تۆ دەبى خۇت بپارىزى.

كالىبايىف: بەگوتت دەكەم بوربا! چ شانازىبەكە. دەبى چەند بەختەۋەر بىم.

تۆ بى گومان جىگەى پەزەمەندى دەبىم.

ئاننىكوف: ستىپان، لەو كاتەدا كە يانك ۋ ئالكس بۇسە بۇ گالىسكە دەننەۋە تۆ لە كۆلانەكەدا دەبىت. تۆ دەبى بەردەۋام لە بەرانبەر پەنجەرەكەى ئىمە ۋە رەت بى ۋ ئىمە لە كاتى خۇدا ئىشارەتت دەدەينى، من ۋ دورا. لىرەدا چاۋەنۆر دەكەين. ئەگەر يەك تۆز بەختەمان ھەبى ئەوا گرانى دۆك دەكۆزى.

كالىبايىف: «تەۋا ھەلچۈۋە» بەلى دەبىكۆزىن، چەند خۇشە ئەگەر سەر بىكەۋىن. گرانى دۆك ھىچ نىبە. دەبى زۆر لە ۋ مەزنىتر بىكۆزى.

ئاننىكوف: ھەۋەلجار گرانى دۆك.

كالىبايىف: بوربا، ۋاى دابنى كە موفەق نەبىن. ھەنگىنى دەبى لاساى ژاپۇنىبەكان بىكەينەۋە؟

ئاننىكوف: نە، بىر لە خۇكوشان مەكەۋە.

كالىبايىف: ئەدى بىر لە چ بىكەمەۋە.

ئاننىكوف: بىر لە تىرۆزى تازە بىكەۋە.

ستىپان: «لەۋسەرى شانۆۋە قسە دەكات». بۇ خۇكۆزى دەبى زۆرت خۇ خۇش بوى. شۆرشگىپى راستەقىنە ناتوانى خۇى خۇش بوى.

كالىبايىف: «بەپەلە دەگەرتىۋە» شۆرشگىپى راستەقىنە. بۇ تانەم لى دەدەى. چم لى كىرەۋى؟

ستىپان: من ئەۋانەم خۇش ناۋىن كە تەننى لەبەر تەمەلى ۋ تەۋەزەلى دىنە ناۋ شۆرشەۋە ۋ لە ژىن بىزارىۋىن.

كالىبايىف: بۇ تانەم لى دەدەى؟ كى دەلى من لە ژىن. بىزار بوم؟

ستىپان: نازانم. تۆ نىشانەكان دەگۆرى. ھەز دەكەى لاساى گەپۆكەكان بىكەيەۋە. شىعەر دەخوتىنى.

دەتەۋى خۇت بەخەيە بەر پىتى ئەسپەكان ۋ ئىستاش نۆرەى خۇكۆزىبە! «سەبرى دەكا» من متمانەم بەتۆ نىبە.

كالىبايىف: «خۇى لە گورە نابات» تۆ من ناناسى برادەر. من ژىنم خۇش دەۋى. ۋەرز نام، من بۆيە ھاتومە ناۋ شۆرش چۈنكە ژىانم خۇش دەۋى.

ستىپان: من ژىنم خۇشناۋى، لى عەدالەتم خۇش دەۋى كە لە ژىن بالاترە.

كالىبايىف: «بەترسى ئاشكراۋ» ھەركەسە ۋ بەپىتى توانى خۇى عەدالەت بەكار دىنى. دەبى بەۋە قايىل بى كە ئىمە ۋ پىراى جىۋاۋزىمان بتوانىن يەكدىمان خۇش بوى.

ستىپان: ناتوانن.

كالىبايىف: «رادەپەرى ۋ دەھرى دەبى» كەۋاتە تۆ چ دەكەى لەنپو ئىمەدا؟

ستىپان: من ھاتوم تا مرۆقتىك. بىكۆرم. بۇ ئەۋە نەھاتوم كە خۇشم بوى ۋ كىرۋى بۇ بەرم.

كالىبايىف: «بەتوندى» تۆ بەتەنىيا ۋ لە خۇتەۋە نايكۆزىت. تۆ دگەل مە ۋ بەناۋى مىللەتى رووسەۋە دەبىكۆزى. ھەر ئەمەشە پاكانەت بۇ دەكات.

ستىپان: «بەھەمان سىماۋە» پىتوئىستەم بەپاكانە نىبە. سى سال لەمەۋبەر من لە زىنداندا ۋ لە شەۋىكدا بۇ ھەمىشە رىگەم دراۋە ۋ پاكانەم ۋەرگرتوۋە. چىتر ھەۋسەلەى ئەۋەم نىبە كە...

ئاننىكوف: بەسە... ئەۋە شىت بوون؟ بىرتان بىتەۋە كە ئىمە كىن؟ برا.

كۆمەلە براىك پىنكەۋە خىۋىنەتەۋە تا داگىر كەران ئىعدام بىكەين. ۋلات رىگار بىكەين. ئىمە پىنكەۋە دەبىكۆزىن ۋ كەس ناتوانى لىكمان بىكات. «بىدەنگى. دەۋانئىتە ئەۋان» ۋەرە ستىپان با ۋەختى نىشانەكان دابىنن. «ستىپان ۋەدەردەكەۋىت».

ئاننىكوف: «بەكالىبايىف» قەيدى نىبە ستىپان پەستە. قسەى دگەل دەكەين.

كالىبايىف: «رەنگى پەرىۋە» بوربا، ناخر تانەى لى دام. «دورا ۋەزۋور دەكەۋى».

دورا: «بەرەۋ كالىبايىف دەچى» چى بوۋە؟

ئاننىكوف: چ نەبوۋە...

دورا: «بە كالىبايىف» چى بوۋە؟

كالىبايىف: دەم بۆلەيەكمان بو. ئەۋە منى خۇشناۋىت.

دورا: «بەبىدەنگى دادەنىشىت. ھەلۋەستەيەك» باۋەر ناكەم كەسى خۇش بوى. كە كارەكە تەۋاۋ بى، ئەۋىش خۇشجال دەبى. خەم مەخۇ...

كالىبايىف: خەم ناخۇم. من پىتوئىستەم بەۋە نىبە ھەمورتان خۇششان بوئىم. من ھەمىۋ شىتىكم كىرەتە قورىانى رىكخراۋ. ئىدى چۈن دەتوانم ئەۋە قەۋول بىكەم كە براكانم رووم لى ۋەرگىپىن. ھەندى جار ۋاى بۇ دەچم كە تىم ناگەن. ئەمە خەتاي منە؟ بابايەكى ناشىم. دەزانم...

دورا: ھەمىۋىان خۇششان دەۋىتى ۋ تىت دەگەن، ستىپان شىتىكى دىبە.

کالیایف: نا. دوزانم چ بیریک دهکاتهوه. جاران شویتهرز دهیوت: «یانک زور لهوه سهیرتره که بتوانی بیی بهشورشگیتر» دهمهوی بوتانی بسهلمینم که من سهیر و سهمهره نیم. من تۆزی شیتتۆکه و زور بیی ئاوهز دهبیئن. بهلام منیش وهک ئهوان ئهم ئاوات و ئامانجانهم پیی قهبولهوه منیش دهمهوی وهک ئهوان خۆم بهخت بکه. منیش دهتوانم هۆشیار و بیدهنگ بم. کارامه و منهنگ بم. تاقه جیاوازی من ئهمهیه که ژبان بهلامی منوهه پرشنگذار و سهیر دهنوتی. من جوانی و بهختهوههریم خۆش دهوین. ههر لهبهر ئهمهشه له زولم و زور بیزارم.

نازانم چۆن بیلتیم. شۆرش. ههلبهته. لی شۆرش له پیناوی ژباندا. بۆ ئهوهی نرخیتیک بهژبان بدات. تیندهگهی؟

دورا: «رادهپهڕی» بهلی. «بهئهسپایی. پاش تۆزیک بیدهنگی لهگهڵ ئهمهشدا ئیمه خهریکین مه‌رگ دهکه‌ینه دیاری.

کالیایف: کی. ئیمه؟ ئاه. دهتهوی بلتی، ئهمانه یهک شت نین. ئاه. نه! یهک شت نین. خۆ ئیمه بۆ ئهوه دهکوژین که دنیا یهک دروست بکه‌ین چیدی و ههرگیز که‌سی تیندا نه‌کوژی. ئیمه بۆ ئهوه پیاوکوژمان قه‌بول کردوو تا سه‌ر زه‌مین پر بیی له بیی گهردی و پاکی.

دورا: ئه‌دی ئه‌گهر وا نه‌بوو؟ کالیایف: بیدهنگ به. خۆت ده‌زانی ئهمه مه‌حاله. هه‌نگینی قسه‌که‌ی ستیپان دهرده‌چی و ده‌بی تف له چاره‌ی جوانی بکری.

دورا: من لهم ریکه‌راوه‌دا له تۆ کۆنترم و دوزانم هیچ شتییک به‌م ساده‌یه نییه. لی تۆ باوه‌رت هه‌یه... ئیمه زۆرمان هه‌وجه به‌باوه‌ره. کالیایف: باوه‌ر؟ نه‌خیر. ته‌نیا یهک که‌س باوه‌ری هه‌بوو. دورا: تۆ هیزی رۆحیت هه‌یه و له رای ئامانجدا هه‌مووشتییک داغان بۆچی داوات کرد یه‌که‌م نارنجۆک تۆ بیهاویت؟

کالیایف: ده‌کری له‌پر و بیی ج پیتسه‌کیه‌ک باسی کاری کابرایه‌کی تیروریست بکری؟ دورا: نه.

کالیایف: ده‌بی له‌ریزی یه‌که‌مدا بیی. دورا: «بیی ده‌چی له‌فکران راچویی» به‌لی ریزی یه‌که‌م هه‌یه و دوا ساتیش هه‌یه و ده‌بی بیی لی بکریته‌وه، له‌وتیدا شه‌هامه‌ت و جوامیرییه‌ک هه‌یه، هه‌لچووینییک هه‌یه که ئیمه پتویستمان پیتیه‌تی. که تۆ پتویستت پیتیه‌تی.

کالیایف: پاش یه‌ک سال. من بیر له‌هیچ شتیکی دی ناکه‌مه‌وه. له پیناوی ئهم ساته‌دا یه‌که‌م تا ئیستا ژیاوم. ئیستا دوزانم که دهمه‌وی ههر له جیدا و له پال گرانده‌کدا منیش نه‌میتیم.

دهمه‌وی دوا دلۆبی خۆتیم بریژم و له چاوترووکانیکیدا و له‌ناو مه‌شخه‌لی ته‌قینه‌وه‌دا بسووتیم و چشتییک له‌پاش خۆم به‌جی نه‌هیلیم. ئیستا حالی بوی بۆ داوام کرد من یه‌که‌م نارنجۆک باویم؟

مردن له رای باوه‌ردا تاقه رتگه‌یه که مرۆف ده‌توانی گه‌وره‌یی باوه‌ره‌که‌ی خۆی پیی بسه‌لمیتی. به‌مه‌ ده‌لیین یاسا و پاکانه.

دورا: منیش ئهم جۆره‌ مردنه‌ په‌سند ده‌که‌م.

کالیایف: به‌لی. ئهمه شادییه‌که‌ خۆزیای پیی ده‌خوازری. جار جاره که ده‌گه‌ریمه‌وه سه‌رکاری ده‌ستفروشی یه‌که‌م، بیریک تازارم ده‌دا، کردویانین به‌پیاوکوژ. به‌لام له هه‌مان کاتدا بیر ده‌که‌مه‌وه که من به‌ره‌وپیری مردن ده‌چم و ئه‌وساکه‌ دلیم داده‌که‌وی و سوکنایی تی ده‌گه‌ری. به‌خۆت ده‌بینی که پینده‌که‌نم و مینا زارۆکان خۆ سه‌رگه‌رم ده‌که‌م.

دورا: یانک، ئهمانه به‌ئنده‌زی یه‌ک باشن، کوشتن و مردن لی به‌مه‌زنده‌ی من هیشتا به‌خته‌وه‌رییه‌کی گه‌وره‌تر هه‌یه. (هه‌له‌سته‌یه‌ک، کالیایف، سه‌یری ده‌کات، ئه‌و چاو داده‌خات) پای قه‌ناره.

کالیایف: (هه‌له‌چوو) بیرم لی کرده‌وه، مردن له کاتی ره‌شکوژیدا هه‌ندێ شت به‌ناته‌واوی ده‌هیلته‌وه. به‌پیتچه‌وانه‌وه ئه‌به‌دییه‌تییک له نیوان ره‌شکوژی و قه‌ناره‌دا هه‌یه و ره‌نگه‌ تاقه ئه‌به‌دییه‌تییک بیی که مرۆف بتوانی بیناسیت.

دورا: «باسکی ئه‌و ده‌گری، به‌ده‌نگیکی رژده‌وه» ئهمه بیریکه‌ که ده‌بی یارمه‌تیت بدات. ئیمه باجیک ده‌ده‌ین که له کیشی خۆمان زیاتره.

کالیایف: مه‌به‌ستت چیه‌؟ دورا: ئیمه ناچارین بکوژین. وا نییه؟ ئیمه به‌ناچاری ژبانیک و مرۆفیک ده‌که‌ینه قوربانی؟

کالیایف: به‌لی، به‌لام چوون به‌ره‌ ره‌شکوژی و پاشان قه‌ناره، دووچار گیان به‌خشینه، ئه‌و باجه‌ی ئیمه له‌وه پتره‌ که پتویسته... به‌لی ئهمه دووچار مردنه. مه‌منووم دورا. هیچ که‌سیک ناتوانی سه‌ره‌نشته‌مان بکات. دلنیا له خۆم «بیده‌نگی» له کۆنده‌ری دورا؟. بزانه هیچ نالیتی؟

دورا: هه‌نووه‌ دهمه‌وی یارمه‌تیت بده‌م. به‌لام... کالیایف: به‌لام چی؟

دورا: نه، من شیتیم. کالیایف: باوه‌رت به‌من نییه‌؟

دورا: تۆه. نا عه‌زیم باوه‌رم به‌خۆم نییه. پاش مردنی شویتهرز جار جار، خه‌پالی عه‌جیب و غه‌ریب له که‌لله‌م ده‌دات، ئهمه جگه له‌وه‌ی که له‌سه‌ر من نییه زه‌حمه‌ت و ئه‌زیه‌تی داها‌توو به‌تۆ بلیم.

کالیایف: من شته زه‌حمه‌ته‌کانم خۆش گه‌رکن. ئه‌گه‌ر منت لا په‌سند قسان بکه.

دورا: «ده‌روانیته‌ ئه‌و» نازانم تۆ کابرایه‌کی ره‌شیدیت و ههر ئهمه‌شه نیگه‌رانم ده‌کات. تۆ پینده‌که‌نی، خۆت هان ده‌دی و به‌تاسه‌ی ته‌واوه‌وه به‌ره‌ قوربانیکه‌ ده‌رویی... به‌لام ده‌بی بۆ چه‌ند سه‌عاتیک

لەم خەونە بێبیتە دەری و پرووبە پرووی واقع بیهەو. ڕەنگە وا چاکتر بێ پیتشتر باسی بکەین. تا جلەوی لاوازی....

کالیاییف: من قەت هەست بە لاوازی ناکەم، هەرچی بەمیشکتدا دیت بیلێ...

دورا: چاکە... ڕەشکوژی. قەنارە. دووجاران مردن، هەموویان ئاسانن. دلێ تۆ جیبی ئەمانە تێدا دەبیتەو، بەلام ڕیزی پیتشەو. (بێدەنگ دەبێ، دەروانیتە کالیاییف و دوو دل دیتە بەرچاو) لە ڕیزی یەکەمدا. لەوێدا بەچاوی خۆت دەبیبینی...

کالیاییف: کێ دەبیینم؟

دورا: گراند دۆک.

کالیاییف: هەموو زەحمەتەکە یەک لەحزەبە.

دورا: بۆ لەحزەبەک تەمەشای دەکە. تۆھ یانک دەبێ بزانی و دەبێ دوور بێن بی. مەزۆفیک هەرچیبەک بێ هەر مەزۆفە.

دوور نییە چاوانی گراند دۆک مێهرەبان بن. دەبینی گوێی دەخوڕینێ یان بەشادییەو پێدەکەنێ کێ دەزانێ لەوێهە گوێزانی ڕدین تاشین دەموچاوی بری بێ. ئەوساکە لە لەحزەبەکی ئاوهادا سەیری تۆ دەکات.

کالیاییف: من ئەو ناکوژم. من زۆلم و زۆر دەکوژم.

دورا: هەلبەتە دەبێ زۆلم و زۆر بکوژرێ. دەزانێ من کە نارنجۆک دروست دەکەم و کاتێ کە زامانەکە دەردەهێنرێ ئەعسابی مەزۆف گەڕ دەبێ کەچی لەوساتە دژوارەشدا، لە دلدا هەست بەبەختەو دەریبەکی سەیر دەکەم. بەلام هێندە هەیه من گراند دۆک ناناسم. ئەگەر لەم لەحزەبەدا ئەو لێرە و ستابایە کارەکە زەحمەت دەبوو. تۆ دەڕۆی کە ئەو لە نزیکەو بێینی. زۆر لە نزیکەو...

کالیاییف: من ئەو نابینم...

دورا: بۆ؟ چاوت دەبەستی؟

کالیاییف: نە. بەلام بەپشتیوانی خوا لەو لەحزەبە گرینگەدا ڕق و کینه چاوانم کوێر دەکات. (لە زەنگ دەدەن. یەک کەرەت لێ دەدرێ. ئەوان بێدەنگ دەبن، ستیبیان و فینوف و دژوور دەکەون لە دالانەکەو دەنگ دێ. ئانکوف و دژوور دەکەوێ)

ئانکوف: ئەمەش دەرگاوانەکە. گراند دۆک، سەبە دەچیتە سەیری شانۆ (تەماشای ئەوان دەکات) دورا، پیتووستە هەموو شتیەک ئامادە بێ.

دورا: (بەدەنگی نزم) بەلێ. (بە خاویبەو دەردەکەوێ).

کالیاییف: (لەدواو سەیری دورا دەکا. بەرەو ستیبیان دەگەڕیتەو. بەدەنگی سەزگار) بەو پەری خۆشحالییەو دەیکوژم.

(پەردە دادەڕیتەو)

پەردە دوو دەم

(عەسری سەینییە. شوێن هەمان شوێنە)

(ئانکوف لە پشت پەنجەرەکەوێ. دورا نزیکی مێزەکە یە)

ئانکوف: هەر لە شوێنی خۆیانن. ستیبیان جگەرەکە یە پێن کردووە.

دورا: کە ی گراند دۆک ڕەت دەبێ؟

ئانکوف: وەختیتێ. گوێ بگرە. دەنگی گالیسکە نییە؟ نە.

دورا: دانیشە. سەبرت بێ.

ئانکوف: نارنجۆکەکان چیبیان لێ دێ؟

دورا: دانیشە. تازە هیچ شتیەک لە دەستی ئیمەدا نەماوە.

ئانکوف: وایە. لێ من بەغیلی دەبەم کە...

دورا: ئیترە شوێنی تۆیە. تۆ ڕابەری.

ئانکوف: راستە من ڕابەرم. بەلام یانک لە منیش زیاترە. ڕەنگیشە هەر ئەو یە بێ کە...

دورا: مەترسییەکە بۆ هەموومانە. بۆ ئەو یە کە نارنجۆکە دەهاوێ و بۆ ئەو یە کە نایهاوێ.

ئانکوف: ئا، وەک ئەنجام. بەلام بۆ ئیستاکێ یانک و ئالکسی لە ڕیزی پیتشەو. دەزانم کە نابێ لەگەڵ ئەواندا بێ. کەچی جار جارێک لەم دەورە ی خۆم ڕازی نییم. وێرایی هەموو شتیەک زۆر ئاسانە کە مەزۆف بزانی خۆی نارنجۆکە ناهاوێ و هەست بەتوانا و دەسلانیش بکات.

دورا: باشە کە کارەکە تەواو دەبێ؟ کارەکە ئەمە یە کە تۆ تا کۆتایی کارەکە وەک پیتووستە کار بکە.

ئانکوف: تۆ چەند هێدی و لەسەر خۆی!

دورا: من؟ هێدی نییم و دەترسم. ئەو سێ سالی لەگەڵ ئەنگۆم و دوو سالی نارنجۆک دروست دەکەم.

هەرچیبەکتان بەمن وتوو بێ چەندوچون ئەنجام داو و پیت و نییە بەئاستەمیش کەمتەر خەمبم

کرد بێ.

ئانکوف: دروستە دورا.

دورا: باشە ئیستاش سێ سالی کە دەترسم، ئەو بابەتە ترسە ی کە بەزەحمەت لە کاتی خەودا دەستبەرداری

مەزۆف دەبێ و بەیانیش بەتەواوی لە بەردەماندا ئامادە یە. ئەوسا پیتووست بوو لەگەڵیدا ڕایتم.

فیبۆ بوم کە لە تەنگانەترین و سامناکترین کاتدا هێدی و ئارام بێ. ئەمە شتیەک نییە مەزۆف پیتی

مەغرور بێ.

ئانکوف: بەپیتچەوانەو مەغرور بە. من دەسلاتم بەسەر هیچ شتیەکدا نەبوو. دەزانم من بۆ رۆژانی

ڕابردوو بەداخم. بۆ ژبانی پڕشنگدار. ژنان... بەلێ من ژنانم خۆش دەویست. شەرابم

خۆش دەویست.

دورا: منیش پیت وایە. هەر بۆبەش خۆشم دەوتی... دلێ تۆ نەمردوو ئەگەر هێشتاش عەودالی لەزەت بی

لهم بیده‌نگییه ترسناکه‌ی که هندی جار جیتی ده‌گریته‌وه باشتره.

ثانکوف: ئەم قسانه چیه. تو سه‌بارت به‌همو گه‌ل وا بیرده‌که‌یه‌وه؟

دورا: گوئی بگره (دورا، به‌په‌له له جیتی خۆی ده‌زوی. ده‌نگی گالیسکه‌ی. پاشان بیده‌نگی) ئا ئه‌وه نییه دلم ده‌له‌رزئی. خۆ ده‌بینی که هیشتا هیچ شتی فیر نه‌بووم.

ثانکوف: (ده‌چیته به‌ر په‌نج‌ه‌ره‌که) بروانه ستیپان ئیشاره‌ت ده‌دا، خۆبه‌تی (ده‌نگی گالیسکه له دووره‌وه دی و سات به‌سات نزیك ده‌بیتسه‌وه، به‌به‌ر په‌نج‌ه‌ره‌که‌دا رت ده‌بێ و دوور ده‌که‌ویتسه‌وه. بیده‌نگییه‌کی دووردریژ) هه‌مووی چهند له‌حزه‌یه‌کی دییه ... (گوئی ده‌گرن) چهند دووردریژه. (دورا ئیشاره‌تیک ده‌کات. بیده‌نگییه‌کی دریژ خایه‌ن. له دووره‌وه ده‌نگی ناقوسوس دی). مه‌حاله. یانک نارنجۆکه‌که ده‌هاوئ... ده‌بێ گالیسکه‌که گه‌یشتیته به‌ر شانۆ. ئالکس چ ده‌کات؟ ته‌مه‌شا بکه! ستیپان خه‌ریکه ده‌گه‌ریته‌وه و به‌ره‌و شانۆکه غار ده‌دا.

دورا: (خۆی ده‌خات به‌لای ئه‌ودا) یانک گیراوه. بێ گومان گیراوه. ده‌بێ فریا بکه‌وین.

ثانکوف: سه‌یر که (گوئی هه‌له‌ده‌خات) نا. ته‌واو بوو.

دورا: چ رویداوه؟ یانک بێ ئه‌وه‌ی ده‌ست بکاته‌وه گیراوه. ده‌زانم که به‌همو شتی‌ک ئاماده بوو، له به‌ندیخانه و دادگه باکی نه‌بوو، به‌لام پاش ئه‌وه‌ی گراند دۆک بکوژرئی نه‌ک به‌م شیوه‌یه.

ثانکوف: (ده‌روانیته‌ ده‌رئ) ئه‌وه ئینوفه. هیدی به! (دورا ده‌چێ ده‌رگا بکاته‌وه. ئینوف به‌سیما‌ی شپه‌زه‌وه وه‌ژوور ده‌که‌وئ) ئه‌لکس خیرا که. قسان بکه!...

ئینوف: هیچ شتی نازانم. چاره‌نۆری یه‌که‌م نارنجۆک بووم. سه‌یرم کرد گالیسکه‌که پتیچی کرده‌وه هیچ شتی‌ک رووی نه‌داوه. کاس بووم. وامزانی له‌دوا له‌حزه‌دا نه‌خشه‌که‌ت گۆزیوه. گومانم که‌وته دله‌وه و پاشان تا ئیره غارم دا.

ثانکوف: ئه‌دی یانک؟

ئینوف: نه‌مبینی؟

دورا: گیراوه.

ثانکوف: (که هه‌ر ده‌روانیته‌ ده‌رئ) نه‌، خه‌ریکه بۆ ئیره‌ دی.

(هه‌مان ؛ده‌مچاو. کالیایی به‌سیما‌ی گریاناوییه‌وه وه‌ژوور ده‌که‌وئ).

کالیاییف: (به‌شپه‌زه‌بییه‌وه) برایان بمبورن. نه‌متوانی «دورا به‌ره‌و لای ئه‌و ده‌چێ و ده‌ستی ده‌گرئ».

دورا: هیچ نییه.

ثانکوف: چ رویداوه؟

دورا: گوئی مه‌ده‌رئ. هه‌ر له‌ تو رووی نه‌داوه. شوپه‌رز-ش هه‌وه‌ل‌جار نه‌یتوانی.

ثانکوف: یانک ترسایت؟

کالیاییف: (له جیتی خۆی ده‌جوولئ) ترس. نا. تو هه‌قی ئەم قسه‌یه‌ت نییه. (به‌پتی نیشانه‌ی بریاردارو

له‌ ده‌رگا ده‌درئ، ئانکوف ئیشاره‌تیک ئینوف ده‌کا که ده‌رگا بکاته‌وه کالیاییف شپه‌زه و نیگه‌رانه. ستیپان وه‌ژوور ده‌که‌وئ.)

ثانکوف: ها؟

ستیپان: گالیسکه‌که‌ی گراند دۆک چهند مندالیک ئییدا بوو.

ئینوف: مندال؟

ستیپان: به‌لئێ کچ و کوری براکه‌ی گراند دۆک.

ئینوف: به‌پتی هه‌واله‌که‌ی ئورلوف، ده‌بوایه گراند دۆک به‌ته‌نیا بێ.

ستیپان: خاگراندۆکیش له‌گه‌ل بوو. زۆر له‌ شاعیره‌که‌مان ده‌ترسام. به‌لام باش بوو خه‌فیه و سیخوره‌کان هه‌یچان نه‌بینی. (ئانکوف به‌ئه‌سپایی له‌گه‌ل ستیپاندا ده‌وئ. کالیاییف ده‌روانیته‌ ستیپان و ئه‌وان ده‌روانته ئەم).

کالیاییف: (سه‌رگه‌ردانه) قه‌ت باوهرم نه‌ده‌کرد، به‌تایبه‌تی بۆ منداله‌کان. سه‌یری مندالت کردووه، هه‌ندی جار نیگایان ئه‌وه‌نده تیژ و عیناده که... قه‌ت ده‌قیقه‌یه‌ک پتیشت له‌و شتیته ته‌نگه‌به‌ر و گچکه‌یه‌دا، له‌نیو ئه‌و تاریکییه‌وه به‌خته‌وه‌ر بووم. که له‌ دووره‌وه تیشکی گله‌په‌کانی گالیسکه‌که‌م بینی هه‌ستم کرد دلم له‌ خۆشیدا که‌وته لێدان. که ده‌نگی گالیسکه‌که توندتر ده‌بوو. چ ئاشوریتیک له‌ ناخدا به‌ریا بوو! پر به‌دل حه‌زم ده‌کرد راپه‌رم.

وا بزاتم ده‌ستم به‌پتیکنین کرد و وتم: («به‌لئێ... به‌لئێ...» تن ده‌گه‌ی؟ (نیگای له‌سه‌ر ستیپان ده‌گوازیته‌وه. غه‌م دایده‌گریته‌وه.) «به‌ره‌و رووی غارم دا. له‌وکاته‌دا چاوم به‌منداله‌کان که‌وت. پتیته‌ده‌که‌نین. ریک دانیشتبوون و ده‌یان‌روانییه‌ شوتیتکی نادیار. چهند خه‌مگین بوون! له‌نیو جلی ئالاووالادا ون بووبوون. ده‌ستیان نابووه سه‌ر ئه‌ژنۆ... نیوه‌ی له‌شیان له‌ په‌نج‌ه‌ره‌ی گالیسکه‌که‌وه دیار بوو. من خاگراندۆکم نه‌بینی. جگه له‌وان چ شتیکی دیکه‌م نه‌بینی. ئه‌گه‌ر ته‌ماشایان کردبام ره‌نگ بوو هه‌ر بۆ دامرکانده‌وه‌ی ئه‌و نیگایانه نارنجۆکه‌که‌م هه‌له‌دايه (ده‌روانیته‌ ئه‌وانی دی. بیده‌نگی. زۆر به‌ئه‌سپایی) نه‌مزانی چ بوو. ده‌ستم سست بوو. لاقم ده‌له‌رزین تا هاتمه‌وه سه‌رخۆ ئیدی زۆر دره‌نگ بوو بوو. (بیده‌نگی. ده‌روانیته‌ زه‌وی) دورا، من خه‌ونم دیتوه؟. وام ده‌هاته خه‌یال که له‌و له‌حزه‌یه‌دا ناقوسه‌کان لێده‌ده‌ن.

دورا: نا، یانک. خه‌ونت نه‌دیتووه (ده‌ستی ده‌خاته سه‌رباسکی. کالیاییف سه‌ر هه‌له‌ده‌برئ و ئه‌وانی دی ده‌بینی که له‌ ده‌وری خر بوونه‌ته‌وه. هه‌له‌ده‌ستی.)

کالیاییف: براینه، سه‌یری من بکه‌ن. بوریا سه‌یری من بکه‌ن. من مرۆڤیکێ که‌م نیم. من چاره‌روانی ئه‌وان نه‌بووم. ئیدی هه‌موو شتی‌ک به‌خیرایی هات و تیپه‌ری. ئه‌و دوو سیما جدییه. ئه‌و قورساییه ترسناکه‌ی نیو ده‌ستی من. ده‌بوایه نارنجۆکه‌که‌م به‌ره‌و ئه‌وان هه‌له‌دايه. ریک به‌مجۆره. ئوه... نا، نه‌متوانی (ته‌مه‌شای یه‌ک به‌یه‌کیان ده‌کات) جارێ کاتێ که له‌ ئۆکرانیا شوپه‌ر بووم وه‌ک با ده‌رژیشتم و له‌ هیچ شتی‌ک نه‌ده‌ترسام. له‌ هیچ شتی‌کی دنیا نه‌ده‌ترسام

جگه له منډال به ژیره وه کردن. سهریم دههینایه بهرچاوی خوم که چون به خیرایی ددها به جاده که دا. (بیدنگ دهین) فریام که ون. یارمه تیم بدن... (بیدنگی) دهومیست خوم بکوژم. بهلام بویه گه رامه وه چونکه ههستم دهکرد بهرانهر به ئیوه خه تابارم و تنیا ئیوه قازی و داوهری من و بوتان ههیه پیم بلین نایا ههقم بووه یان خه تام کردووه. کهچی ئیوهش چ شتیکیک نالین. (دورا، لیتی نریک ده بیته وه تا دهگه نه یه کدی. کالیاییف دهروانیتته ئه وان. بهدهنگی خه مبار) تنیا ئه م داواپه م لیتان ههیه. ئه گهر بریاری ئه وه دهدهن که دهین منډاله کان بکوژین، ئه وا به ته نی له بهردهرگای شانۆکه دا چاوه پروان ده که م و هه رکه هاتنه ده ری به ته نی نارنجۆکه که ده گرمه گالیسکه که، دلنیا م نیشانه که م دهنگیوم. تنیا بریار بدن و ههقتان نه بین. من ملکه چی فرمان و دهستوری ریکخراوم.

ستپیان: ریکخراو دهستوری پیدابووی گراند دۆک بکوژی.

کالیاییف: راسته، لی دهستوری نه دابووم منډاله کان بکوژم.

نانکوف: یانک ههقیه تی. ئه م شته پیشینی نه کرا بوو.

ستپیان: ده بوایه کاره که ی ئه نجام دابا.

نانکوف: خه تای منه. ده بوایه هه موو شتیکیک پیشینی بکرایه تا دوو چاری دوو دلی نه بوایه، ئیستاش دهین بریاری ئه وه بهین که ئاخۆ چاوپوشی له م دهرفه ته له باره بکهین یان یانک راسپترین له بهر شانۆکه دا چاوه پروان بکات؟

شینوف: نازانم، رهنگه منیش وه ک یانک بکه م. بهلام له خوم دلنیا م بیم (زور به ئه سپایی) دهستم دهله رزیت.

نانکوف: ئه دی تو دورا!

دورا: (به دلنیا بیه وه) من وه ک یانک پاشه کسه ده که م. چون خوم شتیکیک پی نه کری، کهسانی دی بو هان بدهم؟

ستپیان: هه ساوی ئه وه ت کردووه که ئه م بریاره چ ده گه یه نی؟ دوو مانگ ئه مسهر و ئه وسه رو پروه پروه بوونه وه ی مه ترسی. دوو مانگ به فیرۆ ده چیت. (ئیکور، له پیناوی هچدا گیرا. ریکوف به خورایی تیدا چوو و ئیستاش دهین سه ره له نوئی ده ست پی بکرتیه وه؟ دیسان چه ندین ههفته ی دووردریژ، شه ونخوونی و کۆبوونه وه، دهرفه تیکی له بار بره خسی! هه مدیس چاوه پروانی بی کۆتایی؟

ئه وه شیتبوون؟

نانکوف: دوو رۆژی دی گراند دۆک دیته وه بو شانۆ خوت ئه مه چاک ده زانی.

ستپیان: دوو رۆژ به هه موو خه ته ریکه وه.

کالیاییف: من ده رۆم.

دورا: سه بر که! (ستپیان) تو خوت ده توانی به چاوی کراوه وه برۆیت و منډالیک بکوژیت؟

ستپیان: ئه گهر ریکخراو دهستور بدات، نا.

دورا: ئه دی بو چاوت ده نوقتینی؟

ستپیان: من! من چاوم نووقاند؟

دورا: به لئی.

ستپیان: بویه چاوم نووقاند تا وه زع و حاله که چاکتر بیته بهرچاوم و وهلامی دروست بده مه وه.

دورا: چاوت بکه وه و چاک بزانه ئه گهر ریکخراو بو تاقه له حزه یه ک بهاتایه سه ر ئه و قه ناعه ته ی که منډالان بکوژی، هه موو توانایه کی خوی ده دراند.

ستپیان: من تاقه تی ئه م قسانه م نییه. ئه گهر ئیمه بو تاقه رۆژیک بریار بهین که منډالان فه راموش بکهین ئه وا دهین به سه رگه وه و ئاغای دنیا و شوړش ده رده که وی.

دورا: له و رۆژده هه موو مرۆقایه تی نه فرته له شوړش ده که ن.

ستپیان: چ قه ییدییه. ئه گهر ئیمه به ئه ندازه ی پیوست شوړشمان خوش بو، پیوسته بیسه لمینین به سه ر هه موو مرۆقایه تیدا و له خوی و له کۆیله یه تی خوی رزگاری بکهین.

دورا: ئه دی ئه گهر هه موو مرۆقایه تی شوړش رهفز بکه ن؟ ئه گهر هه موو ئه و خه لکه ی که خه باتیان له پیناودا ده که ی نه یانه وی منډاله کانیا ن بکوژین، ئه وساش هه ر پیوسته ئه م جه زره به یه له جه ماوه بدری؟

ستپیان: ئه گهر پیوست بکات. ئه وا تا ئه و کاته ی بیدار ده بنه وه ئه و کاره یان له گه لدا ده که ی، به لام تو خوت هه له مه که. منیش خه لکم خوش ده وین.

دورا: ئه مه سیمای ئه شق و خوشه ویستی نییه.

ستپیان: کی وا ده لئی؟

دورا: من... دورا!

ستپیان: تو ژنیست و ئه شق و خوشه ویستی له چوارچیه ی سوزدا ده بینی.

دورا: «به توریه یی» ئه گهر خه یالاتم ده رباره ی ئه شق نادرست بی ئه وا ده رباره ی شه رمه زاری ته وا و دروسته.

ستپیان: من له هه موو ژبا مندا تنیا یه کجار شه رمه زاریم کیشاوه. ئه ویش له سۆنگه ی هه له ی کهسانی دییه وه. ئه وسا بوو که شه لاقیان کردم، چونکه شه لاقیان لیدام، ده زانی شه لاق چییه؟ «فرا» که له ته نیشت منه وه بوو به ناوی شانازییه وه خوی کوشت، به لام من مام و نه مردم. ئیستا بو شه رمه زار بم.

نانکوف: ستپیان، لیره دا هه مووان تو یان خوش گه رکه و پزیت ده گرن، به لام بیانوی تو هه رچییه ک بن، من ناتوانم لیت گه ریم که هه موو کاریکت پی په سند و ره وا بی. سه دان برامان له پیناوی ئه وه دا

مردوون، تا هه موو که ستيک بزاني که هه موو کارتيک په سندن و ره وا نيبه.

ستيپان: هه شتيک قازانجي نامانجي نيمه تيدا بي په سندن و ره وا به.

ناننکوف: (به توره بي) تايا نه مه ره وا و په سنده وک «توتو» پيشنيازي کرد بچينه ريزي داموده زگاي پوليسه وهو کاري دوولايه نه بکه ين؟. تو نه کاره ده که ي؟.

ستيپان: نه گهر پتويست بکا. نا.

ناننکوف: (هه لده ستي) ستيپان، چونکه تو له گه ل نيمه دا کارت کردوه له قسانه ت ده بورين. ته نيا نه مه بينه وه بيري خوت، نيستا کاره که مان نه مه به که بزاني تايا نارنجوکه که له دوو منداله که بگرين يان نه؟

ستيپان: منداله کان... نيوه ته نيا نه وشه يه تان له سهر زاره. که واته به راستي حه و استان په رته، چونکه... يانک نه ووه ي نه کوشت ديسانه وه هه زاران مندالي رووسي له م سالانه دا له برسا دهرن. تا نيستا مندالتان ديوه له برسا بمرن؟. من ديتوومه. مردن به نارنجوک له چاو نه جوړه مردنه دا به خته وه ريبه، به لام يانک نه واني نه ديتووه! ته نيا دوو توله سه گه نازداره که ي گراند دوکي ديتوون. چما نه نگو به شهر نين؟ يا ته نيا بو نه له حزه به ده زين؟. هه نووکه به زه بي هه لبريژن و ته نيا به دواي دهرمانی دهرده کاني نه مرودا بگه رين، به لام شوړشتان نه وي که نامانجي چاره ي هه موو دهرده کاني نيستا و تايند به.

دورا: يانک، ده تواني گراند دوک بکوژي، چونکه مردني نه و روژگاري رزگاري مندالاني رووسي له برسيتي و مردن نزیک ده خاته وه، نه مه کارتيکي ناسانه، به لام مردني برازاکاني گراند دوک نايسته مایه ي له برسا مردني چ منداليک و ويرانکاريش راده و سنووري هه به.

ستيپان: (به توره بي) چ راده و سنووريک نيبه. دوغريبه که ي نه و به که نه نگو باوه رتان به شوړش نيبه. باوه رتان نيبه. نه گهر باوه ري ته وواتان هه بووا به، نه گهر دلنيا بوونايه به وي قورباني و سه رکه و تنه کائمانه وه به ره و رووسي يه که ي نازادي له زولم و زور به دهر ده چن. به ره و سه ر زه مينتيکي نازادي نه و تو ده چن که تا گرته نه وي هه موو دنيا به رده و ام ده بي نه و امه رگي دوو مندالتان له به ر گراند نه ده بوو. مەرگي دوو مندال له چاو نه و هه موو ده سه که و ته دا چ بايه خيکي هه به؟. نه گهر هه سستان به هه موو نه و مافانه بکر دايه به گوپي منتان ده کرد. نيستاش بو به نه و جوړه مردنه ده سته وه سستانن ده کات، چونکه باوه رتان به مافي خوتان، به شوړش نيبه (بيده نگی). کالياييف هه لده ستي)

کالياييف: ستيپان، من شهرم به خوم دي. لي له گه ل نه مه شدا قايل نابم له ودي پتر له سه ري بروي. من بو به رازي بووم بيکوژم تا زولم و زور له بير بچي، به لام من زولم و زورتيکي دي له پشت نه م قسانه ي تووه ده بينم که نه گهر سه ر بکه وي له بري نه ودي عه داله تخوازيکم لي دروست بکات، پياوکوژيکم لي دروست ده کات.

ستيپان: نه گهر عه داله ت له ريگه ي پياوکوژشته وه بيته دي چ قه يدي به. بي به پياوکوژ؟. من تو هيچ نين.

کالياييف: تو خوت چاک ده زاني که نيمه شتين. باشترين به لگه ش نه وديه تو نه مرود به ناوي خو په رستي به وه قسه ده که ي.

ستيپان: خو په رستي من پتوهندی به خو مه وه هه به، به لام خو په رستي و ياخيگه ري خه لکي و نه و ژيانه ي که له دنياي بي عه داله تيدا به سه ري ده بن، نه مانه مه سه له ي گه وري نيمن.

کالياييف: خه لکي ته نيا به عه داله ت ناژين.

ستيپان: که نانه که يان بدن، هه نگيني جگه له عه داله ت به چي ده زين؟.

کالياييف: به عه داله ت و پاکی.

ستيپان: پاکی؟ ره نگه بيناسم، به لام وام به چاک زاني فه راموشي بکه م و هه زاران که س نه زانن که چيه تا نه و روژه ي واتايه که ي گه وره په يدا ده کات.

کالياييف: تو ده بي دلنيا بيت که نه و روژه ديت. نه گهر به وي نه و شته ي نه مرود که شايسته ي ژيانه له به ر خاتري نه و روژه داغاني بکه ي، نه و ده بي دلنيا بي که نه و روژه دي.

ستيپان: دلنيام.

کالياييف: نا، ناتواني دلنيا بي، بو نه ودي دهر بکه وي که من و تو کائمان له سه ر هه قين، به لاي که مه وه ده بي سي و هچ له جه نگی و شوړشي خو پناويدا بينه قورباني، تا نه و سه رده مه ش دي، من و تو ده ميکه بو بين به گهر د و توژ.

ستيپان: نه وسا خه لکاني دي دين و من به برايان ده زانم.

کالياييف: (به هاواره وه) خه لکاني دي..... به لاي، به لام من نه وانه م خوش ده وين که نه مرود که من ناسا له سه ر نه م خا که ده زين و نه وان به برا ده زانم و هه ر له پيناوي نه وانيشدا ده جه نگی م به مردن قايلم. له به ر خاتري شاريکي دووره ده سندا که له بووني دلنيانيم، پشت ناکه مه براکام. ناماده نيم له راي عه داله تيکي مردودا، بي عه داله تي زيندوي نيستا بوروژينم. (زور به دلنيابي و تونديبه وه) برايان ده مه وي به ويه ري نازادي به وه قسه تان له گه ل بکه م و به لاي که مه وه نه و شته تان بي بلتم که ديها تيبه کائمان به ناساني ده يلين. کوشتنی مندال بي شه رده فييه نه گهر شوړش شتيک بي جيا له شه رده نه و ده سته جي ده چمه به رده رگاي شانوک، به لام خوم ده خه مه ژير پتي نه سپه کانه وه.

ستيپان: شه رده، وشه يه که ي بريقه داره و بو گاليسکه سواران ريکخواه.

کالياييف: نه خير شه رده دوا ساماني هه ژارانه. خوت نه مه چاک ده زاني و له لات عه يانه که جوړه ئاپروويه که له هه ناوي شوړشدا هه به. هه ر له پيناوي نه و هه شدايه که نيمه مه رگ هه لده بژيرين. هه ر ئاپرووه ستيپان که کرديبه کارتيک تو روژتيک له روژان خوت له به ر زه ري شه لاقدا رابگري و نه مرود که ش له پشت قسه کانه وه خو ي حه شار داوه.

ستيپان: (به هاواره وه) بيده نگی به. قه بوول ناکه م باسي نه م مه وزووعه بکه ي.

کالیباييف: (بهسه لاری) بۆ بیدهنگ بم؟ من رېم دایت که بلتی تو باوه رت به شوړش نییه. وت دهبوایه گران دۆک له هیچه بکوژم. رېم دایت هه موو ئه مانه بلتی و لبت نه دهم.

ئانکوف: یانک!

ستپیان: هه ندی جار هۆیه کانی کوشتن بهس نییه. کوشتن له پیناوی شتدایه.

ئانکوف: ستپیان، چ که سیک له گهل ئه م باوه رهی تۆدا نییه. بریار دراوه و ته او.

ستپیان: که واته من بیدهنگ دهم، بهلام دوو پاتی ده که موه که تیرور و سوز و به زهی پیکه وه ناسازین. ئیمه هه موومان پیاوکوژین و پیاو کوشتمان هه لئباردوه.

کالیباييف: (له دووری ستپیان هه) نه خیر، من مهرگم هه لئباردوه تا پیاوکوژ له جیهاندا زال نه بین، من بی گهردی و پاکبوونم هه لئباردوه.

ئانکوف: یانک ستپیان بهسه. ریکخراو بریاری داوه که کوشتنی ئه م مندالانه بی فایده به. ده بی سرله نوئ دست پین بکهینه وه. ده بی تاماده بین که له ماوهی دوو رۆژا دوو باره تییه لچینه وه.

ستپیان: ئه دی ئه گهر خاگران دۆک، له گهل گران دۆکدا بی؟

کالیباييف: من دهست له و ناپارترم.

ئانکوف: گوئ بگرن! (دهنگی گالیسکه دی). به ره په نجه ره که ده چی، ئه وانی دی چاوه روانن. گالیسکه که نریک ده بیته وه. به بهر په نجه ره که دا رت ده بی و له چا و ن ده بی.)

فینوف: (دهروانیتته دورا که به ره ئه م دی) دهست پین بکهین دورا.

ستپیان: (به تانه و ته شه ره وه) به لئ ئه لکسی. با دهست پین بکهین... به لام ده بی هه وه لچار کاریک بۆ ئاپرووی گران به هاما بکهین.

(پهرده دادهریتته وه)

پهردهی سیبیه

«هه مان شوین. هه مان سه عات. دوو رۆژ پاشتر.»

ستپیان: فینوف تا ئیستا چی ده کات؟ ده بوایه لیره بی.

ئانکوف: پیوستی به خه وه. ئیمه ش نیو سه عاتیک وه ختمان به دهسته وه به.

ستپیان: بچم تا قیبی بکه م؟

ئانکوف: نه خیر. پیوست ناکات خو له قهره ی خه ته ری نا پیوست بدهین. (بیدهنگی) یانک بۆ هیچ نالئی؟

کالیباييف: هیچم نییه تا بیلیم. نیگه ران مه به. (زهنگ لی ددهن) ئه وه تان (فینوف، وه ژور ده که وئ)

ئانکوف: خه وتیت؟

فینوف: به لئ، که میک خه وتم.

ئانکوف: هه موو شه وه که خه وتیت؟

فینوف: نه.

ئانکوف: ده بوایه بخه وی تا هیلاکیت ده چی.

فینوف: هه ولم دا، له راده به دهر شه که ت بووم.

ئانکوف: ده ستت ده له رزین.

فینوف: نه (هه موو سه یری ده که ن) بۆ سه یرم ده که ن؟ نابی مرۆف ماندوو بی؟

ئانکوف: بۆ نه. ئیمه بیر له تۆ ده کهینه وه.

فینوف: (به توور به یه کی کتوپره وه) ده بوایه پیترئ ئه م بیره تان بکر دایه ته وه. ئه گهر نارنجۆکه که به او پیترایه، له م دوو رۆژهدا ئه وهنده ماندوو نه ده بوین.

کالیباييف: بمبووره ئه لکسی. من کاره که م قورستر کرد.

فینوف: (زۆر به ئه سپایی) مه به ستت چیه؟ بۆ قورستر؟ مه سه له که ئه مه به که من ماندووم.

دورا: ئیستا کاره کان به خیرایی ده رۆن. هه مووی سه عاتیک دییه و ئه میش ته او ده بی.

فینوف: به لئ ئه میش ته او ده بی. سه عاتیک دی... (دهروانیتته ده ور به ری خوئ). دورا به ره و لای ئه و

دی و دهستی ده گری. ئه و دهستی به ره للا ده کات. پاشان له پر رایدی پسیکینی.)

فینوف: بوریا، ده مه وئ قسه ت له گهل بکه م.

ئانکوف: تابه تبه؟

فینوف: تابه تبه. (هه موو دهرواننه به کدی. کالیباييف و دورا و ستپیان ده چنه ده ری.)

ئانکوف: چی بووه؟ (فینوف ماته) تکا ده که م پیم بلئ.

فینوف: ناخر شهرم ده که م بوریا. «بیدهنگی» شهرم ده که م. ده بی حه قیقه ت به تۆ بلیم.

ئانکوف: ناته وئ نارنجۆکه که به او پی؟

فینوف: ناتوانم به او پیژم.

ئانکوف: ده ترسیت؟ له مه زیاتر هه به؟ ئه مه چ شهرمیکی تیدا نییه.

فینوف: من ده ترسم و شهرمه زاری ئه م ترسم.

ئانکوف: خو پیترئ کۆک و تاماده بووی. کاتی که رۆبشتی چاوت ده بریسکانه وه.

فینوف: من هه میشه ده ترسام. مه سه له که ئه مه بوو که پیترئ هه موو هیژ و توانای خو م کۆکرد بووه وه. لی کاتی له دووره ده هنگی گالیسکه که م ژنه وت به خو م وت «ده ست پین بکهین؟» بۆ ماوه ی یه ک

ده قیقه ددانه کانم چیر کردنه وه. ده ماره کانم گرژبوون. ده موست هینده به توور به یی نارنجۆکه که هه لده م که گران دۆک بکوژئ. چاوه روانی یه که م ته قینه وه بووم، تا هه موو ئه و هیژه داگیر ساوه ی

ناخم به یه ک که رت به ته قینه وه که چی هیچ نه بوو گالیسکه که به ره و من هات. چه ند خیرا ده هات له من رت بوو. ئیدی بو م ده رکه وت که یانک نارنجۆکه که ی هه لته داوه. له و ساته دا سه رمایه کی

سامناک نازاری له‌شی داگرتم، کتوپر خۆم وهک مندالینکی بڼ دسه‌لات هاته بهرچاو.

ئانکوف: قه‌یدی نییبه ئه‌لکسی وئیرای ئه‌وه‌ش ژبان گه‌رایه‌وه مه‌داری خۆی.

فینوف: به‌لام له‌م دوو رۆژهدا نه‌گه‌راوه‌توه مه‌داری خۆی. نا ئیستاکڼ درۆم له‌گه‌ل کردیت. من دویتڼ شه‌وه نه‌خه‌وتبووم. دل‌م له‌ مستمدا بوو. ئوه‌ بوریا، من ناو‌می‌دم.

ئانکوف: تۆ نابڼ ناو‌می‌د بی. هه‌ر هه‌موومان هه‌مان وه‌زع و حال‌ی تۆمان هه‌یه. خه‌مت نه‌بڼ، نارنجۆکه‌که هه‌ل‌ئاده‌یت. ده‌بڼ بچڼی بۆ فنلاند و پاش یه‌ک مانگ پشوو بگه‌ریت‌یه‌وه نی‌ومان.

فینوف: نا. ئه‌مه شتیکی دییبه. ئه‌گه‌ر ئیستا نارنجۆکه‌که هه‌ل‌ئنده‌م ئیدی هه‌رگیز هه‌لی ناده‌م.

ئانکوف: ئاخ‌ر بۆ؟

فینوف: ئیستا بۆم ده‌رکه‌وتوه‌وه که‌ من به‌که‌ل‌کی تیروۆرکاری نایه‌م. چاک‌تر وایه‌ واز له‌ کۆمیته‌کانی ئی‌پوه بیتم و بچمه‌ ریزی راگه‌یان‌دنه‌وه.

ئانکوف: له‌و‌یشدا ئه‌م جوۆره مه‌ترسیبانه هه‌ن.

فینوف: به‌ل‌ئڼ، به‌لام ده‌کرڼ به‌چاوی به‌ستراوه‌وه کار بکه‌ی. مرۆڅ ئاگای له‌ هیچ نه‌بڼ.

ئانکوف: مه‌به‌ستت چییبه؟

فینوف: (به‌هه‌ل‌جونه‌وه) مرۆڅ ئاگای له‌ هیچ نییبه. کۆبوونه‌وه و باسی وه‌زع و حال و ئه‌وسا را ده‌برین، کار‌تیکی ئاسانه. هه‌ل‌به‌ته مرۆڅ ژبانی خۆی ده‌خاته خه‌ته‌ره‌وه، به‌لام کو‌تیرانه و بڼ ئه‌وه‌ی ئاگای له‌ هیچ شتی بڼ، به‌لام ئه‌مه‌یان که‌ له‌سه‌ر یه‌ک پڼ بوه‌ستی و ئه‌و بال به‌سه‌ر شاردا بکیشی، خه‌ل‌کی پڼ هه‌ل‌گرن بۆ ئه‌وه‌ی فریای کاسه‌یه‌ک شۆریای گه‌رم بکه‌ون. مندالان بیتن. هه‌ست به‌گه‌رمی ژنی‌یک بکه‌ی و قوروقه‌پ ده‌ق راوه‌ستی و هه‌ست به‌قورسای‌ی نارنجۆک له‌ناو ده‌ست‌مدا بکه‌یت و لات ئاشکرا بڼ که‌ له‌ ماوه‌ی سڼ ده‌قیقه‌دا، له‌ ماوه‌ی چه‌ند سانیه‌یه‌کدا ده‌گیریت‌ه گالیسه‌که‌یه‌کی رازاوه: به‌ل‌ئڼ ئه‌مه‌یان تیروۆره. من ئیستا ده‌زانم که‌ ناتوانم دووباره‌ ده‌ست پڼ بکه‌مه‌وه. مه‌گه‌ر هه‌ست بکه‌م خوی‌ن له‌ له‌شمدا نه‌ماوه. به‌ل‌ئڼ شه‌رمه‌زارم له‌وه‌ی زۆر به‌رز فریم. ده‌بڼ به‌ئه‌ندازه‌ی پایه‌ی خۆم کار بکه‌م. پایه‌یه‌کی زۆر بچوووک؛ ئه‌و پایه‌یه‌ی که‌ پر به‌پیتستی خۆمه.

ئانکوف: شتاقمان پایه‌ی بچووکمان چنگ ناکه‌وئ. هه‌میشه‌ زیندان و قه‌ناره‌مان له‌ رڼن.

فینوف: به‌لام مرۆڅ ئه‌و که‌سانه‌ نایه‌ن‌ئ که‌ ده‌یه‌وئ بیانکوژئ. یانی ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ی له‌سه‌ره بیانیه‌یت‌ه به‌رچاوی خۆی. جا خۆم و به‌ختم من توانای به‌رجه‌سته‌کردنم نییبه (به‌توو‌ریی پڼ‌ده‌که‌ن‌ئ) قه‌ت ریک نه‌که‌وتوه‌وه من به‌راستی باوه‌رم به‌بوونی سیخو‌ر و خه‌فیه‌ کرد بڼ. ئه‌مه بۆ بابایه‌کی تیرو‌ریست سه‌یره‌ها؟ هه‌ل‌به‌ته هه‌رکه‌ یه‌که‌م شاپیان به‌ورگمدا کیشا هه‌ست به‌بوونیان ده‌که‌م، به‌لام پڼ‌ش ئه‌وه نه‌.

ئانکوف: ئه‌دی بۆ به‌ندیخانه‌ چ ده‌ل‌ئی؟ مرۆڅ له‌ به‌ندیخانه‌دا هه‌م ده‌زانئ و هه‌م ده‌بینئ. ئیدی له‌و‌یدا شتی‌یک نییبه ناوی فرامۆش‌کردن بڼ.

فینوف: مرۆڅ له‌ به‌ندیخانه‌دا چ بریار‌تی‌ک نادات. به‌ل‌ئڼ ئه‌مه‌یه مه‌سه‌له‌که‌ چه‌ند خۆشه‌خه‌ل‌کانی دی بریار‌ت بۆ ده‌ن. ئیدی ئه‌وه نییبه که‌ به‌خۆی بل‌ئڼ: (یال‌لا نۆره‌ی تۆیه. ده‌بڼ له‌ نۆره‌ی خۆت‌دا بریار ده‌ی). هه‌نوکه دل‌نیام ئه‌گه‌ر بگه‌ریم هه‌ول‌ی ده‌ریازبوون ناده‌م، چونکه‌ ده‌ریازبوون زیره‌کی و دا‌هینانی گه‌رکه. خۆ ئه‌گه‌ر مرۆڅ ده‌ریازبیش نه‌بڼ ئه‌وا که‌سانی دی هه‌ن ده‌ست‌پیش‌که‌ری بۆ ده‌کن و حه‌ساوه‌که‌ی ده‌پرتنه‌وه.

ئانکوف: هه‌ندئ جاریش بۆ له‌ سیداره‌دان‌ت تیده‌کوژن.

فینوف: (به‌ناو‌می‌دییه‌وه) هه‌ندئ جار بۆ من، مردن له‌وه ئاسانه‌تره که‌ به‌ده‌ستی‌یک ژبانی خۆم بگرم و به‌ده‌سته‌که‌ی تریشم ژبانی که‌سیکی دی، له‌و ساته‌دا که‌ ده‌بڼ ئه‌م دوو ژینه‌ گر تڼ به‌ریده‌م. (ئانکوف مات و بیده‌نگه). ته‌نانه‌ت ده‌شیت مرۆڅی بڼ غه‌یره‌تیش به‌که‌ل‌کی شۆرش بیتن، به‌مه‌رجی له‌ جیبی خۆیان دا‌برن‌ن.

ئانکوف: ئیستا ئیمه هه‌موومان بڼ غه‌یره‌تڼ، به‌لام هه‌میشه ده‌رفه‌تی سه‌لمان‌دنی ئه‌و بڼ غه‌یره‌تیبه‌مان بۆ نار‌ه‌خسڼ. چیت پڼ خۆشه ئه‌وه بکه‌.

فینوف: چه‌ز ده‌که‌م هه‌ر ئیستا برۆم. وا هه‌ست ده‌که‌م ناتوانم سه‌یری ئه‌وان بکه‌م، به‌لام تۆ قسه‌یه‌یان له‌گه‌ل بکه‌.

ئانکوف: من قسه‌یان له‌گه‌ل ده‌که‌م (به‌ره‌وه ئه‌و ده‌چیت).

فینوف: به‌یانک بل‌ئڼ که‌ چ خه‌تایه‌کی نه‌کرده‌وه و پیتی بل‌ئڼ که‌ خۆشم ده‌وی وه‌ک چۆن هه‌موو‌تانم خۆش گه‌رکه. (بیده‌نگی. ئانکوف باوه‌شی پڼ‌دا ده‌کات.)

ئانکوف: خواحافیز برام. هه‌موو شتی‌یک ته‌واو ده‌بڼ. روسیا به‌خته‌وه‌ر ده‌بڼ.

فینوف: (به‌ده‌م هه‌ل‌اتنه‌وه) خۆزگه به‌خته‌وه‌ر بڼ، بریا به‌خته‌وه‌ر ببوایه. (ئانکوف به‌ره‌وه ده‌رگا ده‌چیت).

ئانکوف: وه‌رن. (هه‌موویان له‌گه‌ل دورادا وه‌ژوور ده‌که‌ون).

ستپیان: چی بووه؟

ئانکوف: فینوف نارنجۆکه‌که هه‌ل‌ئادات. ته‌واو نه‌تره‌ی به‌رداوه، رووخواه.

کالیاییف: ئه‌مه ئاکامی هه‌له‌ی منه. وا نییبه بوریا؟

ئانکوف: داوای لیک‌کردم که پیت رابگه‌یه‌نم خۆشی ده‌ویتی.

کالیاییف: ده‌توانم جار‌یکی دی بیدینم؟

ئانکوف: رهنگه، چونکه به‌مه‌رج رۆیی.

ستپیان: بۆ؟

ئانکوف: ئه‌گه‌ر له‌ کۆمیته‌کاندا بڼ سوودی زیاتر ده‌بڼ.

ستپیان: پڼ‌شتر داوای کرد بوو؟ که‌واته ده‌ترسا؟

ئانکوف: نه‌. من ئه‌م بریاره‌م دا.

ستپیان: هه مووی یهک کاتژمیری ماوه بۆ هێرشه که و کهچی ئیزنی دهدهی؟.

ئانکوف: راسته یهک کاتژمیری ماوه، بهلام دیسان پرپار ههر پرپاری منه. کاتی چهندوچوون نییه. من دهچمه شوینی قینوف.

ستپیان: ئەمەیان هەقی منە نەک تۆ.

کالیاییف: «بەئانکوف» تۆ رابەری ئیمە ی ئەرکی تۆ ئەوهیه لێره بی.

ئانکوف: بری جار رابەریک ئەرکی پیایکی ترسنۆک له ئەستۆ دهگری، بهلام ئەمه له بهر خاتری ئەوهیه که له کاتی پیویستدا ههنگاو بنی و سل نهکاتهوه. شه هاهمهت و غیرهت بنوین. پرپاردهکه م بی چهندوچوونه... ستپیان، ئەگەر پیویستی کرد تۆ جیتی من دهگریهوه. دهبی هه ندی ته علمیات وهر بگری. (دهچنه دهی). کالیاییف دهچی دابنیشی. دورا دهچیته تهنیشتییهوه. دهستی بۆ درێژ دهکات، بهلام ژتیوان دهبیتهوه.)

دورا: خهتای تۆ نه بوو.

کالیاییف: زۆر زۆرم خراپه لهگه ئی کرد، دهزانی رۆژتیکی دی چی پیم دهوت؟.

دورا: لیکدا لیکدا دووباره ی دهکردوه که بهخته وه ره.

کالیاییف: بهلام به منی وت که له ده رتی ئیمه دا چ بهخته وه ریهک نابین. ده بوت: «ئیمه و ریکخراو له و ئاسته داین که گشت گیر و گرفته کانی ئه م جیهانه چاره سه ر بکه ین. ته و او وهک ئەمه یه که ئەفسانه و په رجووه کان له سه ر زه ویدا بیته دی.» چەند دلم پیتی دەسووتی دورا!.

دورا: دهگه ریتیه وه.

کالیاییف: نا. که بیر له وه ده که مه وه ئەگه ر له جیتی ئەو بام چیم ده کرد؟ به راستی نا ئومید ده بم.

دورا: ئەدی هه نووکه نا ئومید نیت؟.

کالیاییف: (غه مگینه) ئیستا؟ چونکه له گه ل ئیوه دام وهک چۆن ئەو به خته وهر بوو، منیش به خته وهر م.

دورا: به خته وهر یه کی گه وهر یه.

کالیاییف: به راستی به خته وهر یه کی گه وهر یه. چما تۆش وهک من بیر ناکه یته وه؟.

دورا: من له گه لتام، بهلام تۆ بۆ خه مباری؟. دوو رۆژ بوو سیمات ده بریسکایه وه. وا دهاته به رچاو که ده ته وئ پجینه زه ما وه ندیکی گه وهر، بهلام ئەم رۆ...

کالیاییف: (به توندی راده چله کی و هه لده ستی) ئەم رۆ شتیکی ده زانم که پشتر نه مده زانی، قسه که ی تۆ بوو، کاریکی ئاسان نه بوو. من وامده زانی کوشتن به ناوی ئارمانج و باوه روه کاریکی ئاسانه، بهلام من ئەو گه وهر یه نیم و ئیستا ده زانم که هه یج چه شنه به خته وهر یه که له رق و کینه په یدا نابێ. هه موو ئەم خرا پیبانه ئەم خرا پیبانه ی ناخی من و خه لکانی دی. پیاو کوژی، هه یجو بوو چی، بی عه داله تی... ئۆه پیویستن. پیویسته که بی کوژم. من تا کو تایی کاره که... زۆر دوور تر له رق و کینه ده رۆم.

دورا: زۆر دوور تر؟ له ویدا چ شتیکی نییه...

کالیاییف: ئەشق و خۆشه و یستی هه یه.

دورا: ئەشق؟ نا، ئەشق ئەو شته پیویسته نییه.

کالیاییف: ئۆه دورا. چۆن ئەم قسه یه ده که ی، من دلێ تۆ ده ناسم.

دورا: ئیتره یه که رچه خوتین و درنده ییه. دژواریه کی دوور درێژه ئەوانه ی که به راستی عه داله تیان خۆش گه ره که، مافی ئاشقی تیان نییه. ئەوانه به مجۆره دروست بوون. وهک من. سه ر یان به رز گرتوه و چاویان قایم و راسته و راسته. ئەشق له نیو ئەم دلّه شیوا وانه دا چ بکات؟ ئەشق سه ر بۆ هه یمنی و میه ره بان ی فرود تینی، بهلام ئیمه ملمان ره قه.

کالیاییف: بهلام ئیمه خه لکی خۆمان خۆش ده ویت.

دورا: راسته. خۆشمان ده وین. ئیمه ئەوانمان به ئەشقیکی فراوانه وه خۆش ده وئ، به ئەشقیکی پر له خه مه وه خۆشمان ده وین. ئیمه له خه لکه وه دورین. له ژووره کائماندا حه په سین. له نیو هزر و بیرماندا و نیوین. خه لکی... ئایا ئەوانیش ئیمه یان خۆش ده وئ؟. ده زانم که ئیمه خۆشمان ده وین؟. خه لکی بی ده نگ. ئەما چ بی ده نگ یه ک، چ بی ده نگ یه کی...

کالیاییف: بهلام ئەشق ئەمه یه. ئەمه یه که مرۆژ هه موو شتیکی به خشی ت. هه موو شتیکی بکاته قوربانی، بی ئەوه ی چاوه روانی پا داشته که ی بکات.

دورا: رهنگه وا بی. ئەشقی مو تله ق، شادی به کی بی خه وشه و هه ر ئەمه شه که له راستیدا ده مسووتینی... بهلام هه ندی جار له خۆم ده پرسم ئاخۆ ئەشق شتیکی دی نییه... شتیکی بالاتر له ده نگ یکی ته نیا، له خۆدواندن و هه ندی جار له وه لامیش نییه. ئەو کاتانه یه که وینه یه که له به رچاوه کانم شه پۆل ده دا. هه تاو ده ره وشیتنه وه. سه ره کان به کا وه خۆ فرود تین، دل ده ستبه رداری شیوا ی ده بی. باسکه کان ده کرتینه وه.

ئاه یانک خۆزگه ده کرا بۆ تاقه چرکه یه ک به ده ختی ئەم دنیا زاله فه رامۆش بکری. تاقه چرکه یه کی بچوو ک بۆ خۆ په رستی و بیر له خۆ کردنه وه ته رخا ن بکرایه. له مه به ستم ده گه ی؟.

کالیاییف: به لێ دورا. ئەوه ناوی میه ره بان ی و دل سۆزی به.

دورا: خۆشه و یستم تۆ ده رک به هه موو شتیکی ده که ی. ناوی میه ره بان یه، بهلام ئایا به راستی ده ینا سیت؟. ئایا تۆ عه داله ت له گه ل میه ره بان یدا خۆش ده وئ؟. (کالیاییف بی ده نگه) ئایا تۆ میلله ته که مان ت به م ساد ه بی و بی خه مییه وه خۆش ده وئ، یان به پیچه وانه وه، به مه شخه لی تۆ له و یا خه گه ر یه وه؟ (کالیاییف هه ر بی ده نگه به ره و ئەو ده چی. به ده نگ یکی زۆر نرم) ئەدی من؛ ئایا منت به میه ره بان ی و دل سۆزی به وه خۆش ده وئ؟.

کالیاییف: (پاش بی ده نگ یه ک) که س هه ینده ی منی خۆش ناو تی.

دورا: ده زانم، بهلام وا چاکتر نییه منیش ت وهک هه موو خه لکیکی دی خۆش بوو؟.

کالیباييف: من وهک هه موو خه لکی نيم. من وهک هه موو خو شم ده ويی.

دورا: باشه منت له عه دالهت و رتيكخراویش خو شتر ده ويی؟.

کالیباييف: من، تو و عه دالهت و رتيكخراو به جيا نازانم.

دورا: به لتي، به لام وه لام بده وه. تکه به وه لام بده وه. منت به تاقی ته نيا و به خو به رسته تيبه وه خو ش ده ويی، نه گهر من عادييل نه يم خو شت ده وييم؟.

کالیباييف: نه گهر تو عادييل نه يی و من بتوانم خو شم بو تی نه وا ئیدی نه وه تو نيت که ما يه ی خو شه ويستی منی.

دورا: وه لامی دروست ناده يته وه. تو نه وه يم بلي که نه گهر من له م رتيكخراوه دا نه يم خو شت ده وييم؟.

کالیباييف: نه دی له کوئی ده بيت؟.

دورا: پوژانی قوتابيبه تيم ديتته وه بير، پيده که نيم. هيتشتا جوان و ناسک بووم. زوريه ی کاتم به گهران و زينده خه ون ده برده سهر. منت به وه که مته رخمی و بيم خه ميبه وه خو ش ده ويی؟.

کالیباييف: (سل ده کاته وه. زور به نه سپايی) نه مه وام لي ده کات بلتي به لي.

دورا: (به هاوار وه) ده بلي به لي. نه گهر بيی لي ده که يه وه و به راستته، بلي به لي. له به رده م عه داله تا، له به رده م چاره رهي و نه م خه لکه دي له دا بلي به لي. تکات لي ده که م سهرباری مردنی مندالان و سهرباری نه وانهی له سيداره ده درين و نه وانهی تا سهرمه رگ عه لاقکاری ده کرين... بلي به لي.

کالیباييف: بيده نگ به دورا.

دورا: نا. به لای که مه وه ده بيم جارتيك رتي دل بدری قسه ی خو ی بکات. حه ز ده که م بانگم بکه ی دورا. سهرباری نه م دنبا يه ی که له بي عه داله تيدا ژه راوی بو وه، بانگم بکه ی... .

کالیباييف: (کتيوانه) بيده نگ به، دلی من ته نيا باسی تو ده کات، به لام له ئيستاه ئیدی ناي بله رزم. دورا: «سهرسامه» له ئيستاه؟! خه ريك بو له بيرم بچي (له يه ک کاتدا ده گری و پيده که ني) نا. نه مه زور چاکه خو شه ويستم. تو وه مه به، من له م قسانه دا له سهر هق نه بووم. خه تاي ماندوو تيبه. من ئیدی چ شتيك ناليم. منيش به هه مان نه شقه وه تو م له عه دالهت و له زيندانه کاندا خو ش ده ويی. يانک، هاوينت ديتته وه بير؟، به لام نا، ئيره زستاني نه به دييه. ئيمه هی نه م دنبا يه نين، ئيمه عادييله کاتمان پين ده وتري. گهرما ييه ک هه يه که بو ئيمه نييه (ناور ده داته وه) نا! ره حم به عادييله کان بکه.

کالیباييف: (به نا ئوميد ييه وه سهری ده کات) به لتي نه مه چاره نووسی ئيمه يه. نه شق مه حاله، به لام من گراند دوک ده کوژم و نه وساکه سوکنا ييه ک بو تو و بو من ديتته دی.

دورا: سوکنا يی! که ی ده يکوژين؟.

کالیباييف: سه يني (نانکوف و ستيپان وه ژور ده که ون دورا و کالیباييف ليکدی دوور ده خه نه وه.)

نانکوف: يانک.

کالیباييف: هه ر ئيستا (هه ناسه يه کی قوول هه لده کيشيت) ناخری، ناخری... .

ستيپان: (به ره و نه ده چي) خواحافيز برا. من له گه لنتدام.

کالیباييف: خواحافيز ستيپان (به ره و لای دورا ده گه رپيته وه). خواحافيز دورا.

دورا: (به ره و لای نه وه چي، ته واو ليکدی نزیک ده بنه وه، به لام له شيان به ريه ک ناکه وي) نا، خواحافيز نا. به هيوا ي ديدار خو شه ويستم. به هيوا ي ديدار.

کالیباييف: «ته ماشای ده کات... بيده نگی» به هيوا ي ديدار. من... رووسيا جوان ده بي... (سلاو له ويته که ی مريم ده کات و له گه ل نانکوفدا ده رده چن. دورا، چاوی بريوته ده رگا و بيم جو لته يه.)

ستيپان: چه ند قيت ري ده کات. ده بييني. من هه له بووم که متمانم به يانک نه کرد. من ئيمانه که يم خو ش نه ده ويستم. سلاوی له ويته که ی مريم کرد. خو به خو ت ديتت؟ پياويکی به ئيمانه.

دورا: هاتوچوی کليسا ناکات.

ستيپان: به لام روحيکی ناييني هه يه. هه ر له به ر نه مه ش بو که نه ده گونجا يين من چاک ده زانم که زور له و توره تر و تونده ته بيعه تترم. بو ئيمه ی خوانه ناس، يان ده بي هه موو شتيك عه دالهت بيم يان هه ر به شمان نا ئوميدی ده بي.

دورا: بو نه وه عه داله تيش ما يه ی نا ئوميد ييه.

ستيپان: به لي روحي لاوازه، به لام ده ستي له روحي به هيتز تره. نه و گراند دوک ده کوژي. هه لته ته چاک ده کات و بگره زوريش چاک ده کات. ويران کردن تاقه کاری زه رورييه. بزائم تو هيچ نالتي؟ (نيگای ده کات). خو شت گه ره که؟.

دورا: خو شه ويستی وه ختی ده وي. ئيمه به هه زار حره جي وه ختی عه داله تمان هه يه چ جای خو شه ويستی.

ستيپان: هه قته. کارمان زوره. ده بي سهراپای دنيا ويران بکري... دوا يی (ده چي ته به ر په نجه ره که) نايان بييم. رو يشتوون.

دورا: دوا يی چی؟

ستيپان: به کترمان خو ش ده وي.

دورا: نه گهر بيمين.

ستيپان: چ قه يدييه، خه لکانی دی به کتر يان خو ش ده وي.

دورا: ستيپان، بلي (کينه).

ستيپان: چون؟

دورا: وشه ی «کينه» گو بکه.

ستيپان: کينه.

دورا: باشه. يانک زور خرا يی گو ده کات.

ستيپان: (دوا يی بيده نگی يه ک به ره و نه ده چي) ده زانم، من ده بو غزيتي. باشه تو دلنبا يت که هه قی

ئەو ھەت ھەيە؟ (بەئەنگى. بەتوورەبوون و ھەلچوونەو). ئىبۇ ھەمووتان لە وئندەر بەناوى ئەشقى نانەجىبەو ھەسەرگەرمى سەوداى ھەندى شقن كە لە خوتانەو ھەروستى دەكەن، بەلام من چ كەسەتكم خۆش ناوى. لە ھاورەگەزانم بېزارم؟ بەلئى بېزارم. ئەشقى ئەوان چى بۆ من دەكات؟ من لە زىنداندا ئەشقم ناسى و سى سالە ھەمىشە دەھەتتەمەو بەرچاوى خۆم. تۆ دەتەوى من دلەم نەرم بىن و نارنجۆكە كە چەشنى خاچ لەگەل خۆمدا بېم؟. نا، نا! من لە ھەوت ئاوم داو و... زۆر شت دەزانم.... تەمەشا بکە.... (كرا سەكەى دەدرئ. دورا بەپەلە دەروائىتە ئەو. كە چاوى بەجىبى شەلاقەكان دەكەوى پاشەوپاش دەكشيتەو). ئەمانە نیشانەن. نیشانە ئەشقەكەيانە. ئىستاش دەمبوغزىنى؟.

دورا: چ كەسەتكم رەنج دەبوغزىنى؟. تۆشم خۆش دەوى؟.

ستىپان: (سەبرى دەكات. بەئەسپاى). مېوورە.

دورا: (ھەلئەستەيەك. دەگەرئیتەو) رەنگە نیشانەى شەكەتى بىن؛ سالانى دوورودرئىزى خەبات. دلەراوكنى. خەفبە و سىخوپان. بەندىخانە و ئەشكەنجە و ئاكام ئەمانە (جىبى شەلاقەكان نیشان دەدات) ئىدى تاقەتى خۆشەوئىستى لە كوئى بېنم؟. من ھەر بېزارىيەكەم بۆ دەمئىتەتەو. ئەمە باشتەر لەو ھى كە مرۆف ھەست بەھىچ نەكات.

دورا: بەلئى، ئەمە باشتەر (سەبرى ستىپان دەكات. زەنگى سەعات شەش لى دەدا).

ستىپان: (دەگەرئیتەو) ئىستا گراندى دۆك رەت دەبى. (دورا دەچىتە بەرپەنجەرەكە و خۆى دەچەسپىنى بەشوشەكانەو بەئەنگىيەكى درئىز. پاشان لە دوورەو دەنگى گالىسكە دئ كە بەرە بەرە نرىك دەبىتەو ھە رەت دەبى.)

ستىپان: خۆزگە بەتەنبا بى... (گالىسكەكە دوور دەكەوئیتەو. تەقەبەوئەكى ترسناك. دورا پادەچلەكئى. سەرى دەئىو ھەردو دەستى دەخات... بىئەنگىيەكى درئىز).

ستىپان: بوربا نارنجۆكەكەى ھەلئەدا. يانك سەرکەوتوو. ئۆخەى مىللەتى رووس سەر كەوت!

دورا: (بەدەم فرمىسك رشتەو ھەو خۆى بەرەو ئەو ھەلئەدا) ئىمە كوشتمان. ئىمە ئەومان كوشت. من كوشتەم.

ستىپان: (بەھاوارەو) كىمان كوشت؟ يانك؟.

دورا: گراندى دۆك.

(پەردە دادەدرئیتەو)

پەردەى چوارەم

«ژوورىكى قەلەى يوگاچوف لە زندانى بورتى كى. بەيانىيە. كە پەردە لادەبرئ، كالىبايىف لەئىو ژوورەكەيەو دەروائىتە دەرگاگە. كىشكچىيەك و زىندانىيەكى سەتل بەدەست و ژوور دەكەون.» كىشكچى: خاوتىنى بکەو. دەستورديش بکە (دەچىتە كەنار پەنجەرەكە، فوكا، بى ئەو ھى سەبرى

كالىبايىف بکات، دەست بەخاوتىنکردنەو دەكات. بىئەنگى).

كالىبايىف: برا، نىوت چىيە؟.

فوكا: فوكا.

كالىبايىف: مەككوومىت؟

فوكا: وا ديارە.

كالىبايىف: چىت كروو؟.

فوكا: پىاوم كوشتوو.

ئانكوف: برسيت بوو؟

كىشكچى: ھىواشتەر...

كالىبايىف: چۆن؟

كىشكچى: ھىواشتەر. ھەرچەند قەسەكردن قەدەغەبە، بەلام قەيدى نىبە. ھىواش قەسە بکە. وەك ئەم پىرە.

كالىبايىف: برسيت بوو؟

فوكا: ئە، تىنووم بوو.

كالىبايىف: پاشان؟.

فوكا: پاشان دەستم داىە تەورىك و ھەموو شتتەكم ويران كرى. زاھىرى سى كەسم كوشت. (كالىبايىف سەبرى دەكات).

فوكا: ئاغا زادە بزەنم بەبرا بانگم ناكەى؟ ھەپەساوئە وانە؟

كالىبايىف: ئە، منىش پىاوم كوشتوو.

فوكا: چەند پىاو؟.

كالىبايىف: ھەز دەكەى پىتە بلىم برا، بەلام جارى پىم بلى ئايا ژئوانى لەو ھى چوور يان نا؟.

فوكا: ھەلئەتە ژئوانم. ئاخىر بىست سال زۆر زۆرە. پىاو پىتى ناخۆشە.

كالىبايىف: بىست سال. من لە تەمەنى (۲۳) سالىدا ھىتراومەتە ئىرە و بەسەرى سىبىيەو دەچمە دەرى.

فوكا: ئا! رەنگە ئەمە بۆ تۆ باشتەر بى. قازىبەك بەو دەناسرى كە ژنى ھىنا بى و كىبى ھىنا بى. خۆ تۆ

باباىيەكى ئاغا زادەبىيانى لە رىزى ئەو ئىبلىسە بى چارائەدا نىت. نەجات دەبى.

كالىبايىف: باوەر ناكەم و ناشمەوى. من ناتوانم (۲۰) دانە سال شەرمەزارى و خەجالەت تەحەمول بکەم.

فوكا: خەجالەت؟ خەجالەتى چى؟ ديارە ئەم شتانەش خەيالائى ئاغا زادەكانە. چەند كەست كوشتوو؟.

كالىبايىف: تەنبا يەك كەس.

فوكا: ئەو دەلئى چى؟ يەكىنك چ نىبە.

کالیایف: (گراند دۆک)م کوشتووه.

فوکا: گراند دۆک؟ نا، چۆن وا دهلتی. ئەمه زۆر گرینگه باسی بکه بزاتم.

کالیایف: گرینگه، بهلام پیتویست بوو.

فوکا: تۆ له دهرباردا دهژبای؟ مەسەله که مەسەله ی ژنه. نا؟ باشه، چونکه تۆ...

کالیایف: من سۆسیالیستم.

کیشکچی: هیتواشتر.

کالیایف: (بهدهنگی زۆر بهرز) من سۆسیال- شۆریشگیرم.

فوکا: ئەمه مەسەله بنهڕهتییه کهیه. دهبووایه بۆ خۆت بهکه مالتی ئیسراحت دانیشی و لێ گهري هموو

شتتیک دروست بیتی. دنیا بۆ ئاغا زادهکان دروست بووه.

کالیایف: نهخیر بۆ تۆ دروست بووه. چاره‌رهشی و تاوان زۆر زۆره. که چاره‌رهشی کهم بیتهوه تاوانیش

کهم دهیتهوه. ئەگەر دنیا نازاد بووایه تۆ لێره نهدهبووی.

فوکا: ناھ. نه، نازادی ههبن یان نهبنی باش نییه مرۆف له یهک پیتک پتر ههلدا.

کالیایف: ئەم کاره هیچ وهختی چاک نییه. وهختی مرۆف مهشروب دهخواتهوه که ببوغزینری. رۆژی دێ

که ئیدی مهشروب خواردنهوه چ فایدهیهکی نابێ و چ کهسیتک خهجالهت نابێ. نه ئاغا زاده و

خانه‌دانی ئەشراف و نه ههژار و بێ نهوای سه‌رکوێر کراو. هه‌موومان ده‌بین به‌برا و عه‌داله‌ت

دلمان خاوین ده‌کاته‌وه. ده‌زانی باسی چ ده‌که‌م؟

فوکا: نا، باسی به‌ههشتی خوا ده‌که‌ی.

کیشکچی: هیتواشتر.

کالیایف: نابێ ئەم قسه‌یه بکه‌ی. خوا چ شویتیکی له ئیعرابی ئیبه‌دا نییه. ئارمانجی ئیبه‌ عه‌داله‌ته

(هه‌له‌سته‌یه‌ک) تیناگه‌ی؟ نه‌قله‌که‌ی سان دیمتری ده‌زانی؟

فوکا: نه.

کالیایف: قهراری له‌گه‌ڵ خوادا ده‌بن که له ده‌شتیکدا یه‌کدی بدین. وهختی به‌په‌له‌ په‌ل ده‌رۆیی تووشی

کارایه‌کی ده‌شته‌کی بوو. که گالیسه‌که‌ی له قور چه‌قی بوو. ئیدی سان دیمتری یارمه‌تی دا،

چونکه قوره‌که زۆر و زۆنگاوه‌که زۆر قوول بوو ده‌بوایه کاتژمیرتکی ته‌واو له‌گه‌ڵیدا خه‌ریک

بێ. وهختی گالیسه‌که‌یان ده‌رهینا، سان دیمتری به‌غاردان چوو بۆ شویتنی دیداره‌که‌یان، به‌لام

خوا له‌وئ نه‌بوو.

فوکا: مه‌به‌ستت چیه‌ی؟

کالیایف: مه‌به‌ستم ئەمه‌یه که خه‌لکانیک هه‌ن هه‌میشه دره‌نگ ده‌گه‌نه جیتی مه‌به‌ست، چونکه زۆر

گالیسه‌که له‌سه‌ر رینگایان چه‌قیبوون و گه‌لیتک براده‌ر هه‌ن پیتویستییان به‌یارمه‌تی و هاوکاریه‌یه.

(فوکا ده‌کشیته‌وه).

کالیایف: چی بووه؟

کیشکچی: هیتواشتر. ده‌ی پیره‌میرد په‌له بکه.

فوکا: خه‌ریکه ده‌ترسم. ئەمانه ئاسایی نین. خۆ که‌سیان له‌سه‌ر نه‌قل و حیکایه‌تی ئه‌ولیا و گالیسه‌که

حه‌یس نه‌ده‌کرد، شتتکی دی له ئارادا یه... (کیشکچییه‌که پیتده‌که‌نی).

کالیایف: (به‌دهم سه‌یرکردنی ئه‌وه‌وه) چ شتی؟

فوکا: باشه ئەوانه‌ی گراند دۆک- ان بکوژن چییان لێده‌که‌ن؟

کالیایف: له سیداره‌یان ده‌ده‌ن.

فوکا: ناھ! (کیشکچییه‌که به‌هه‌مان پیتکه‌نینه‌وه ده‌روات).

کالیایف: سه‌یر که، چیم لێ کردیت؟

فوکا: هه‌یجت لێ نه‌کردم هه‌رچه‌نده تۆ ئاغا زاده و خانه‌دانی، به‌لام نامه‌وی فریوت بده‌م. خۆ ده‌کرێ و ده‌ک

هه‌نوکه به‌چه‌نه‌بازی کات به‌سه‌ر بیری، به‌لام ئەگه‌ر ئیعدام بکری کارتکی باش نییه.

کالیایف: بۆ؟

کیشکچی: (به‌پیتکه‌نینه‌وه) ده‌ی پیره‌میرد قسان بکه...

فوکا: چونکه تۆ ناتوانی و ده‌ک برایه‌ک قسه‌م له‌گه‌ڵدا بکه‌ی، ده‌بی ئه‌ودت پێ بلتیم که من مه‌حکومه‌کان

له سیداره ده‌ده‌م.

کالیایف: ئەدی تۆش تاوانبار نیت؟

فوکا: به‌لێ، به‌لام پیتش نیازیان کردووه ئەم کاره بکه‌م و له هه‌قی هه‌ر ئیعدامتیک سالتیک له حوکمه‌که‌م

که‌م بکه‌نه‌وه. کارتکی باشه.

کالیایف: بۆ ئه‌وه‌ی له تاوانه‌کانت خۆش بین، ناچاره‌ت ده‌که‌ن دیسانه‌وه مرۆف بکوژی؟

فوکا: ئەمه تاوانی نییه، چونکه قازانجی من به‌و مه‌حکومه‌وه‌یه. خۆ بۆ ئه‌وانیش چ فهرقی ناکات.

ئه‌گه‌ر راسته‌ ده‌وی به‌باوه‌ری من ئەوانه مه‌سیحی نین.

کالیایف: تا ئیستا چه‌ند جار ئەمه‌ت کردووه؟

فوکا: دوو جار (کالیایف پاشه‌وپاش ده‌کشیته‌وه. کیشکچییه‌که فوکا له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌بات و به‌رهو

ده‌رگا‌که ده‌چیت.)

کالیایف: که‌واته تۆ جه‌لادی؟

فوکا: (له به‌رده‌رگاوه) به‌لێ ئاغا زاده، ئەدی تۆ؟ (ده‌چیته‌ ده‌ری. ده‌نگی پێ و فه‌رمان دیته‌ گوی.

شوراتۆف زۆر به‌هیتنی و نارامی له‌گه‌ڵ کیشکچییه‌که‌دا دیته‌ ژووره‌وه).

شوراتۆف: به‌جیمان بیلله‌ رۆژباش. من نانا سیت؟ من تۆ ده‌ناسم (پیتده‌که‌نی) زۆر زوو ناویانگت ده‌رکرد

ها؟ (سه‌یری ده‌کات) ده‌توانم خۆمت پێ بناسین؟ (کالیایف هه‌یج نالێ) بزاتم هه‌یج نالێ؟ نا

ده‌زانم، مەسەله‌که‌ ته‌نبا یه‌ هه‌شت رۆژ ته‌نبا یه‌ زه‌حمه‌ته. ئەم‌رۆ من ئەم ته‌نبا یه‌م شله‌قاند

و تۆمواجههت ههیه و من له بهر ئه مه هاتومه ته ئیره. پېشتر (فوکا) م نارد. پیاویکی سهیره،
وا نیسه؟ پیم و ابو پیتان خویش دهیی وایه؟ پاش ههشت رۆژ ته نیایی، دیتنی ئینسان
خۆشه، نا؟

کالیاییف: وهستاوه سهر ئه مهی که چ ئینسانیک بدینم.

شوراتۆف: وهلامیکی زیره کانه یه. له جیتی خۆیدا بوو. (ههلهسته یهک) پیم وایه خویشیت به چاره ی مندا
نه هاتوه!

کالیاییف: وایه.

شوراتۆف: تۆ پیت وایه دهمه وئ فریوت بدهم، بهلام ئه مه به دحالیبوونه. سهره تایی پروناکی ناخۆشه له ژیر
خانیککی وهک ئه مه دا هیچ که سیک رهزا سووک ناوینتی، ئه مه جگه له وهی که تۆ من نانا سیت.
هه ندی جار سیما یهک بنیادهم راده چله کینتی و پاشان... وهختی دئ دهینا سیت...

کالیاییف: به سه، تۆ کیتیت؟

شوراتۆف: شوراتۆف، سه رۆکی ئه من.

کالیاییف: یانی نۆکه ری

شوراتۆف: له پیناوی خزمه تی ئیوه دا، بهلام ئه گهر له جیتی تۆ بام که متر غروورم نیشان ددها. رهنگه تۆش
بگه یته ئه و جیگایه. پاشان ورده ورده ده بیسه ئه ندایه ئه من. سه رباری ئه وهش، حه قیقه ت من
ناترسینتی، ئیستا ریک و ره وان قسه له گه ل تۆدا ده کم، من خویشیم به تۆدا چوه و زه مینه ی
عه فو کردنت بۆ خویش ده کم.

کالیاییف: عه فوی چی؟

شوراتۆف: چۆن عه فوی چ؟ من هاتوم سه ره له نوێ ژبان ت بۆ بگه رینمه وه.

کالیاییف: کتی داوای ئه مه ی لئ کردوویت؟

شوراتۆف: عه زیم چ که سیک داوای ژبان ناکات هه موو که سیک ژبان وه رده گری. تۆ قه ت که سیک ت
عه فو نه کردوه؟ (ههلهسته یهک) باش بیه بکه وه.

کالیاییف: من هه رگیز عه فوی ئیوه ناوی.

شوراتۆف: به لای که مه وه گوئ بگه ره. چاک بزانه شته که به روا له ت نیسه و من دوژمنی ئیوه نیم... من به وه
قایلم که ئه وهی ئیوه بیری لئ ده که نه وه هه قی خۆتانه... جگه له مه سه له ی پیاو کوژی...

کالیاییف: لیت قه بوول ناکه م ئه م وشه یه به کار بیتی.

شوراتۆف: ئاه! که بیزار که ره، ها؟ (ههلهسته یهک) من له رووی دلسۆزییه وه دهمه وئ یارمه تیت بدهم.

کالیاییف: یارمه تی من؟ من ئاماده ی هه موو جوژه سزایه کم، بهلام ئه و خو تیه له قورتان دهنی تۆم پی
ته حه مول ناگری، وازم لئ بیتنه.

شوراتۆف: ئه دی ئه م تاوانه ی که پیتنه وه لکاوه...

کالیاییف: ئه م قسه یه راست ده که مه وه.

شوراتۆف: جا کاریککی چاکه؟

کالیاییف: راستی ده که مه وه. من زندانییه کی شه رم نه ک بابایه کی تاوانبار.

شوراتۆف: چۆن پی خویشه با وای، بهلام له گه ل ئه وه شدا زه ره ریکت داوه، وای نیسه؟ با واز له مه سه له ی
گراند دۆک و سیاسه ت بپنن، خو به لای که مه وه مرۆقتیک مردوه، جا چۆن مردنیکیش!

کالیاییف: من نارنجۆکه که م گرت زولم، نه مگرتۆته مرۆف.

شوراتۆف: بی گومان، بهلام هه رچییه ک بی بهر مرۆقتیک که وتوه و بی ره حمانه ش به ری که وتوه، کاتی
جه نازه که شیان دۆزییه وه سه ری پیتوه نه ما بوو. ته نیا باسکیک و به شیک له لاتی به ساغی
ما بوونه وه.

کالیاییف: من هیچم نه کردوه. ته نیا ده ستووریک بووه و ئه نجام داوه.

شوراتۆف: رهنگه وای بی. چ شتیکت له مه ر ده ستوور لئ ناپرسن. ده ستوور چییه؟ وشه یه که ده شیت
چه ندین شه و باسی له سه ر بگری. لیت ده پرسن... ناتۆ ئه م وشه یه ت خویش ناوی... با بلتین
کاریککی هه ندی ناریک که ئاکامه که ی قابیلی باس له سه رکردن نیسه. هه موو خه لکی ئه نجامی
جیه جیکردنی ئه م ده ستووریه یان بینی ئه گهر له خات گراند دۆک بیه رسی خوینیککی زۆر رۆا بوو.
تی ده گه ی که خوینی زۆر...

کالیاییف: بیدهنگ به.

شوراتۆف: زۆر چاکه. دهمه وئ بی پیتچوپه نا پیت بلیم ئه گهر تۆ سه باره ت به ئه نجامدانی ده ستووره که
عینادی بکه ی و بلتی حزب ئه م حوکه می ده رکرد و ئه نجامی دا و گراند دۆک به زه بری نارنجۆک
نه کوژاوه، به لکو به زه بری بیروباوه ر هاتۆته کوشتن. ئه وای ئیدی تۆ پیتو سست به عه فو و به خشین
نیسه. وای دابن تۆ سه ری (گراند دۆک) ت په راندوه، ها؟ ئه وساکه پیتو سست به وه به عه فو
بگری. من دیمه یارمه تیت و ته نیا له بهر خاتری سۆزی ئاسایی. باوه ر بکه (پیده که نئ) هه ر
چیت ده وئ بیلئ. بیروباوه ر و تیوریان به لای منه وه مه به ست نین، مرۆف به لای منه وه مه به سته.

کالیاییف: من له تۆ و ئاگا کانت گه وره ترم. ده توانی بکوژی، بهلام ناتوانی ری و شوینم نیشان بدهیت،
من ده زانم مه به سست چییه. تۆ له کنوکی نوقته زوعفیککی مندایت و چاره روانی ره فتاریکی پر
شه رمه زاریت. چه ند دلۆپه فرمی سکیک و کۆمه لیک په شیمانیت له من ده وئ، بهلام خه یالتان
خاوه، هیچ له من هه لئا کرپینی. من هه رچییه ک هه م پیتو ندیی به تۆوه نیسه. ئه وه ی پیتو ندیی
به تۆوه هیه، رق و کینه ی ئیمه یه. رق و کینه ی من و براکانم ئه مه ش هه میشه له سه ر پیتیه.

شوراتۆف: رق و کینه؟ ئاخری گه رانه وه سه ر بیروباوه ر. ئه وه ی که بیروباوه ر نه بی قه تلئ نه قسه و دیاره
ئاگامه که شی په شیمانی و سزایه، لیره دا ئیمه له ناوچه رگی مه سه له که داین. هه ر له بهر ئه مه شه
که من بووم به پۆلیس. تۆ چه ز له نه یینی وتن ناکه یه. (ههلهسته یهک) به هیمنی به ره و ئه و
ده چی) ئه گهر به وردی حیسابی بۆ بگیریته وه بیروباوه ر به که لکی چ شتیکی تۆ نایه ت. بۆ وینه

تۆلە برى ئەمەى شانازى بەكارەكەى خۆتەو بەكەى ئەوا بۆ پۈرۈندەوئەى ئەو كارەى كە كر دووتە داواى ژيان دەكەى. گزنگترىن شت ئەوئەى ك تۆ برىار بەدەىت بژىت.

كالىبايىف: ئەگەر ئەم برىار بەدەم چ دەبى؟

شورائۆف: قەرارى عەفو تۆ و ھاوپۈتكەنت دەگرتتەو.

كالىبايىف: ئەوانتان گرتتو؟

شورائۆف: ھەلبەتە نە، بەلام ئەگەر برىار بەدەى بژىت دەيانگىزىن

كالىبايىف: ئايا من بەچاكى لە قسەكەنت تىگەيشتووم؟

شورائۆف: بىئ گومان چىدى توورە مەبە. بىر بەكەو. لە بارى بىروباوئەو تۆ ناتوانى ناوى ئەوان بەدەى، بەلام لە بارى پزگار بوئەو خەمەتتىكى گەورەيان دەكەى. تۆ ھەم لە شەرى كارى ناچۆر و ھەم لە شەرى سىدارە دەيانخەلەسىنى، ئەمە جگە لەوئەى كە ئاسوئەبى دلىش بۆ خۆت و دەدەست دىنى.

لە لاىكەى تىرەشەو ئەمە ھەلىكى زىرپەنە (كالىبايىف بىدەنگە) باشە؟

كالىبايىف: تۆزىكى دى براكانم وەلامت دەدەنەو.

شورائۆف: تاوانتىكى دى بىئ گومان ئەمەش خۆى لە خۆيدا بەھرەبەكە. كارەكەى من تەواو. دلم تەنگە، بەلام چ بەكەم وا ديارە تۆ پابەندى بىروباوئەرى خۆتى و من ناتوانم لەو بىروباوئەرىت جىبا بەكەمەو.

كالىبايىف: تۆ ناتوانى لە براكانم جىبا بەكەيتتەو.

شورائۆف: بەھىباى دىدار (بەدەم رۆيشتتەو دەگەرتتەو) بۆ لەو كاتەدا خاگراند دۆك و برازاكانى گران دۆك-ت بوارد؟

كالىبايىف: كىئ ئەمەى پىن و تووى؟

شورائۆف: ھەوالدەرەكەى ئىو، ئىمەش ئاگادار دەكاتەو، بەلام تۆ بۆ ئەوانت بوارد.

كالىبايىف: ئەمە پىئەندى بەتۆو نىبە.

شورائۆف: (بەپىكەنىنەو) تۆ وا خەيال دەكەى، ئىستا پىت دەلىم بۆ... ئامانچىك توانى كوشتنى گران دۆك-ى ھەبە؛ بەلام بەزەحمەت بەكوشتنى مندالان قايل دەبى. ئەمە ئەو شتەبە كە تۆ كە شفت كرد بو، ئىستا مەسەلەبەك دەكەويتتە روو، ئەگەر ئامانچىك بەكوشتنى مندالان قايل نەبى، ئايا مافى كوشتنى گران دۆكىكى ھەبە؟ (كالىبايىف ھەرەكەبەك دەكات)، ئۆھ! وەلامى من بەدەو. بەتايەتتى من، چونكە وەلامى خاگراند دۆك دەدەبەو.

كالىبايىف: خاگراند دۆك؟

شورائۆف: بەلىئ دەبەوئ تۆ بىنىئ و من بەتايەتتى بۆ ئەمە ھاتىبووم كە بزانم ئەم گىتوگۆبە لە گوئەنە يان نا؟ سەبىم كرد لە گوئەنە. ئەو خۆى دەخاتە خەتەرەو تا بىروباوئەرى تۆ بگۆرىئ. خاگراند دۆك مەسبىحىبە، بەخۆت دەبىنى كە مرۆقچىكى رۆحانىبە.

كالىبايىف: من نامەوئ بىبىنم...

شورائۆف: بەدەخەووم. ئەو لىرە دەتىنىئ، ئەوئەى چوو چوو، بەلام تۆ دەبى چاودىرى بەكەى، چونكە دەلىن لەوئەتەى مېردەكەى مردوو بىرى پەرتوبلاوئە ئىمە نەمانوئست دلى بشكىتىن و پىئە نەدەبىن... (لە بەردەرگاگەو) ئەگەر بىرت گۆرى ئاگادارم بەكەو، دەگەرتتەو ھەلبەتە ماىبە نىگەرانىبە تۆبە، بەلام ھەموو شتتىك دروست دەبى خوا بەبى زىندانەكانى بىتە بەرچاوى خۆت چ گۆشەگىرىبەكە (دەچىتتە دەرى، دەنگى پىن و فرمان دىنە گوى. خاگراند دۆك بەماتى و خامۆشى وەژوور دەكەوئ. دەرە كراىبەو)

خاگراند دۆك: (پرووى خۆى ئاشكرا دەكات) تەماشاشا بەكە (كالىبايىف ماتە) زۆر شت لەگەل پىباوئىكدا دەمرن.

كالىبايىف: دەمزانى.

خاگراند دۆك: (بەشېوئەكى ئاساىى بەلام بەدەنگى كزەو) پىباوئوئان ئەم شتتەنە نازانن، ئەگەر بىبىزانىباىبە چۆن دەبوئە ماىبە مردن؟ (بىدەنگى)

كالىبايىف: تۆم بىنى، ئىستا ھەز دەكەم بەتەنبا بىم.

خاگراند دۆك: نا، تاقە كارىئ كە بۆ من ماوئە ئەمەبە كە سەبىرى تۆ بەكەم. (كالىبايىف دەكشىتتەو خاگراند دۆك، وەك خەلكانى خەمبار و بى تاقەت دادەنىشىئ.) من ئىدى ناتوانم بەتەنبا بىم. لەمەو پىش ئەگەر خەمى، ئازارىكەم ھەبوواىبە ئەو دەيتوانى دلم بەداتتەو، ئەوساكە خەم و نازار خۆشبوون، بەلام ئىستا... نە چىدى ناتوانم بەتەنبا بىم و جۆلانەى ماتومەلوولى رامبەزەنئ... بەلام لەگەلئىدا قسە بەكەم؟ ئەوانى دى ھىچ نازانن، ئەوان خەم لە خۆ دىن و بەك- دوو كاتمىرتىك بەو جۆرە دەمىن. پاشان دەچن بۆ نانخواردن و... خەوتن... بەتايەتتى خەوتن... بىرم كزەو كە دەبى تۆ وەك من وا بى، دلىنام كە تۆ ناخەوى. مەگەر ھەر لەگەل پىباوئوئدا باسى تاوان بىرى؟

كالىبايىف: كام تاوان؟ من جگە لە ئەنجامدانى عەدالەت چ شتتىكى دىكەم ناىتەو بىر.

خاگراند دۆك: عەبىنى دەنگ، دەنگى تۆش وەك دەنگى ئەو. ھەموو پىباوئىك كە دىتتە سەر باسى عەدالەت ھەمان دەنگ بەكار دىنى، ئەو دەپوت (ئەمە عادىلانەبە) و دەبوواىبە قسەت لە قسەى نەكردباىبە، رەنگە و بىستىبىتى خۆى ھەلخەلەتتىن. لەوئەى تۆش خۆت ھەلخەلەتتىن...

كالىبايىف: ئەو عەدالەتتى پىرۆزى پىشئىل دەكرد و ئەو شتتەى دروست دەكرد كە چەندىن سەدە خەلكى پرووسى ئازاردا و بۆ خۆشى دەسكەوتى تازەترى بەدەست دەپىنا ئەگەر من خۆم ھەلخەلەتاند بى ئەوا سزاکەم زىندان و مەرگە.

خاگراند دۆك: بەلىئ تۆ نازار دەچىزى، بەلام تۆ ئەوت كوشتوئە.

كالىبايىف: ئەو لە ناخافلدا مرد. ئەم جۆرە مەرگە ھىچ نىبە.

خاگراند دۆك: ھىچ نىبە؟ (زۆر بەئەسپاىى) راستە تۆيان زۆر زو لە شوئى پرووداوكە دوور خستتەو،

وا دههاته بهرچاو که تۆ له ناو ئه مننهکاندا خوتبه بدهیت، دهزانم دهبوایه ئه مه یارمهتیت بدا. من دواى چهند ساتیتیک گه یشتمه جن و سه برم کرد ئه وهى که توانیم هه لئى بگرم هه موویم خسته دهسته به ره به که وه، چ خوتی رژا بوو! (هه لئو هسته یهک) من جلی سپیم له بهر کرد بوو.

کالیاییف: بیدهنگ به.

خاگراند دۆک: بۆ؟ حه قیقتهت ده لئیم. ده زانی ئه و دوو کاتژمیر پیتش مردنه که ی چی ده کرد؟ له سه ر کورسییهک خه وتبوو و لاقهکانی خشتبوونه سه ر کورسییه کی دی... وهک هه میشه خه وتبوو... تۆ له و شه وه سامناکه دا چا وه پوانی بووی. (دهگری) ئیستا یارمه تیم بده. (کالیاییف به بالای هه لکشا وه وه دهکشیته وه)... تۆ گه نجی ناتوانی خراب بی.

کالیاییف: من ده رفه تی گه نجایه تیم نه بووه.

خاگراند دۆک: بۆ ئه وه نده وشکی؟ به زه یبیت به خۆیدا نایه ته وه؟

کالیاییف: نه.

خاگراند دۆک: غه دره که ی ئه مه مرۆف هپور دهکاته وه، من ئیستا هه ر به شی خۆم به زه یبیم هه به. (وهستان) من غه مگینم ده بوایه له بری ئه وه ی بموری منیشت له گه ل ئه ودا بکوشتایه...

کالیاییف: من تۆم له بوارد، به لئکو ئه و مندا لانه م بوارد که له گه لئندا بوون.

خاگراند دۆک: ده زانم من ئه وانم زۆر خۆش نه ده ویست ئه وان برازای خاگراند دۆک بوون، نایا ئه وانیش وهک مامیان شایسته ی مردن نه بوون؟

کالیاییف: نه.

خاگراند دۆک: تۆ ئه وان نانسیت کیژه برا که ی دلئى ره قه یارمه تی هه ژاران نادات. لی بیان دوور ده که ویتنه وه ئه مه ناعادیلانه نییه؟ زالمه، به لام خاگراند دۆک، به لای که مه وه دیتها نییه کانی خۆش ده ویست... شه رابی له گه لئا ده خوارنه وه. که چی تۆ ئه وت کوشت. بچ گومان تۆش زالمی دنیا چۆله چه شنی بیابانیکی وشکوپرینگ.

کالیاییف: بچ فایده به. تۆ ده ته وئ هیزم له بهر ببری و نا ئومیدم بکه ی، به لام بچ سووده، وازم لئ بینه. خاگراند دۆک: ناته وئ له گه ل مندا بپاریتنه وه، ژیتوان ببیه وه؟ ئه گه ر پیکه وه بچ که متر هه ست به ته نیایی ده که ی.

کالیاییف: لیمگه رئ با خۆم بۆ مردن ئاماده بکه م، ئه گه ر نه مردبام هه نگینی ده بووم به پیاوکوژتیکی ته واو.

خاگراند دۆک: (دیته پیتشه وه) مردن؟ ده ته وئ بچری؟ نا (به په ریشانییه کی زۆره وه به ره و کالیاییف ده ورات) تۆ ده بچ بژی و رازی بی به وه ی که ببییه پیاوکوژتیکی ته واو، ئه دی تۆ ئه وت نه کوشته وه؟. خوا له گوناخت ده بوورئ.

کالیاییف: کام خوا، خواى من یان خواى تۆ؟

خاگراند دۆک: خواى کلئیسای پیروز.

کالیاییف: کلئیسای هه قی به م کارانه وه نییه.

خاگراند دۆک: سه روهریکی له خزمه تدا بوو که زیندانی ده ناسی.

کالیاییف: رۆژگار و زه مانه فه رقی کردوه، کلئیسای پیروز له نیتو میراتییه کانی سه روهره که ی خۆیدا شتیکی هه لئباردوه که به که لکی ئه و سه روهره دئ.

خاگراند دۆک: هه لئباردن؟ مه به ستت چیه؟

کالیاییف: کلئیسای لیبووردن و به خشیینی بۆ خۆی هه لگرتوه و مملاتییی ئه نجامدانی مرۆفایه تی و عه داله تیشی بۆ ئیمه هیشته وته وه.

خاگراند دۆک: کئ. ئیمه؟

کالیاییف: (به ها واره وه) بۆ هه موو ئه وانه ی که ئیتو له سیداره یان ده دهن.

(بیدهنگی)

خاگراند دۆک: (به نه رمی) من دوژمنی تۆ نیم.

کالیاییف: (به نا ئومیدییه وه) با، وهک هه موو که سیکی وه چه و تایفه کانتان، هه ندئ شت هه ن زۆر له وه ناشیرینترن که بی به پیاوکوژ، ئه ویش ناچار کردنی مرۆفیکه به پیاوکوشتن که له به نه ره تدا بۆ پیاوکوشتن نه خولقا وه. ته مه شام بکه. سویندت بۆ ده خۆم که من بۆ پیاوکوشتن نه خولقا بووم.

خاگراند دۆک: وهک دوژمن قسه له گه ل مندا مه که. ته ماشا بکه (ده چی ده رکه دابخات) من له گه ل تۆدا هه ست به ئاسوده یی ده که م (دهگری) خۆین ئیمه ی لیکدی جیا کردۆته وه، به لام تۆ ده توانی له گه ل مندا ته نانه ت له مه دیدانی به ده ختیشدا پیتوه ندی به خوا وه بکه ی. به لای که مه وه له گه ل مندا بپارته وه.

کالیاییف: من ئه مه قبوول ناکه م (به ره وه ئه و ده چی) من ته نیا ده رباره ی تۆ هه ست به به زه یی ده که م، تۆ ده رگای دلتم خسته سه ریش. ئیستا له قسه که م تی ده گه ی، چونکه چ شتییک له تۆ ناشارمه وه. من هه رگیز بچر له دیداری خوا ناکه مه وه، به لام له کاتی مردندا و ده رباره ی ئه و به لئینه ی به وانم دا وه که خۆشم ده وین، په شیمان نامه وه و له سه ر قه ولی خۆم رژد ده بم. دوعا و پارانه وه خیانه ته له و برایانه م که له و ساته دا بچر له من ده که نه وه.

خاگراند دۆک: ده ته وئ چ بلتی؟

کالیاییف: (به هه لچوونه وه) هچ. ته نیا ئه وه نه بی که به م زووانه به خته وه ره ده بم، من خه باتیکی زۆرم له رای به خته وه ریدا کردوه و هیشته اش سوورم له سه ری، به لام کاتی حوکه که راگه یه ترا و وه ختی جیه جینکردنی هات هه نگینی له پای قه ناره دا روو له تۆ و له م دنیا شوومه وه رده گپرم و ریکه بۆ ئه شقی لیوان لئو خۆش ده که م که به سه راپای گیانیدا برژئ، لیم تی ده گه ی؟

خاگراند دۆک: هه ر یهک ئه شق هه به و ئه ویش ئه شقی خوا به.

کالیباييف: بۆ نىيىبە، ئەشقى خەلک.

خاگران دۆک: خەلک گومرا و سەرگەردانن، ھەر ئەو ھەندەيان لە گەلدا دەکرى کە يان لە نىئوبان بەرى يان بىانئوورى.

کالیباييف: دەکرى لە گەلئاندا بمرى.

خاگران دۆک: ھەموو کەسپک بە تەنيا دەمرى. ئەو يىش بە تەنيا مرد.

کالیباييف: (بە ئاومىدييەو) دەکرا لە گەل ئەودا بمرى. ئەوانەى ئەمرۆ يەکتريان خۆش دەوى ئەگەر دەيانەوى يەکدى بگرنەو پىئوستە پىتکەو بمرن. ناعەدالەتى ژيان لە يەکیان دادەپرئ. شەرم، رەنج. ئەشکە نەجەدانى خەلکى تاوان، ھەموو ئەمانە ماىەى لىکدى دابراڻن. ژيان بۆ خۆى جۆرە ئازارتکە، چونکە ئەم ژيانە ھۆى دوورى و لىکدى دابراڻە.

خاگران دۆک: خوا جارتيكى دى يەکیان دەخات.

کالیباييف: بەلام لەسەر ئەم زەمىنە نا. وەدەگاگانى منيش لەم سەر زەمىنەن.

خاگران دۆک: ئەمە وەدەگای ئەو کسۆکانە يە کە ھەميشە کەپوو لە زوى سەرگەرمى بۆنکردن و ئاگانان لە ھىچ نىيە.

کالیباييف: (بە لای پەنجەرە کەدا وەر دەچەرخى) بەم زوانە ئەوانەش فېر دەبم. (ھەلۆستە يەک) ئايا ناکرى ئەو بە يىنرئتە بەرچاوى خەيال کە دوو کەس چاويان لە ھەموو خۆشسىيەک بوو بى و بەھەمان خەفەت و ئازارەو يەکتريان خۆش بوئ، بى ئەو خۆيان بەھىچ وەدەگايىيە کەو بەستەنەو؟ (سەبرى دەکات) ناکرى ئەو. بە يىنرئتە بەرچاوى خەيال کە ئەوساکە ھەمان پەتى سىدارە ئەم دوو کەسە يەک بخت؟

خاگران دۆک: ئەم ئەشقى ترسناکە چىيە؟

کالیباييف: ئەو ئەشقى يە کە تۆ و دارودەستە کەى تۆ بە ئىمە تان رەوا دىتووە.

خاگران دۆک: منيش ئەو کەسەم خۆش دەويست کە تۆ کوشتووتە.

کالیباييف: ئەمەم زانیو، ھەر بۆ يەش گوئ نادەمە ئەو ئازارەى کە تۆ و دارودەستە کەت پىتان گەياندم و گەردنت ئازا دەکەم. (ھەلۆستە) ئىدى لىم گەرى.

خاگران دۆک: (ھەلۆدەستى) لىت دەگەرئىم، بەلام من بۆ يە ھاتمە ئىرە تا تۆ بەرەو لای خوا بىم، ئىستاش بۆم دەرکەوتووە کە دەتەوى خۆت مەحکەمەى خۆت بکەى و بە تەنيا خۆت رزگار بکەى، بەلام ناتوانى، ئەگەر بىئىنى تەنيا خوا ئەم کارەى پى دەکرى. من داواى بەخشىنى تۆ دەکەم.

کالیباييف: نکات لى دەکەم کارى وانە کەى، واز بىنە با بمر دەنا تا ھەتايە نەفرەتت بۆ دەنيرم.

خاگران دۆک: (لە بەردەرگاوه) من داوا لە خەلک و لە خوا دەکەم کە بىتەخشن.

کالیباييف: نا، نا. رازى نايم ئەم کارە بکەى. (بەرەو دەرگاگە دەچى. رووبەرەوى شورائۆف دەبىتەو، دەکشىتەو و چاوانى دەنوقىتى. بىدەنگى. دووبارە سەبرى شورائۆف دەکات).

کالیباييف: من زۆرم پىئوست بە تۆ بوو.

شورائۆف: خۆشحالم بۆ ج کارتيک؟

کالیباييف: پىئوستم بەو بوو کە لە نوئ بىوغزئىرئىم.

شورائۆف: بەداخەو. من ھاتووم وەلامە کەم وەر بگرم.

کالیباييف: ئىستا وەر بىدەگرىت.

شورائۆف: (دەنگى دەگۆرى) نا، ئىستا وەلامم ناوى، باش گوئ بگرە. من بۆ يە ئەم دىدارە تم لە گەل خاگران دۆکدا رىتکخست تا سەينى لە رۆژنامەکاندا بلأوى بکەينەو. ديارە وەک خۆى بى زیاد و کەم چاپ دەکرى، جگە لە مە نەبى کە تۆدانت بە پەشيمانى خۆتا ناو. ھەنگىنى ھاوړىکانت گومانى ئەو دەکەن کە تۆ خيانەتت لى کردوون.

کالیباييف: (بەھىورى) باوەر ناکەن.

شورائۆف: من رى لە بلأوبوونەو ئەم ھەوالە ناگرم مەگەر بئەوى ئىعترافى تەواو بکەى. دەشتوانى ئەم شەو پرپارى خۆت بەدى (بەرەو دەرگا دەچى)

کالیباييف: زۆر بە توندى) باوەر ناکەن.

شورائۆف: (دەگەرئىتەو) بۆ؟ قەت دوو چارى ھەلە نەبوون؟

کالیباييف: تۆ ئەشقى و دلسۆزى وان نانسىت.

شورائۆف: وايە. بەلام دەزانم ھەرگىز ناشىت شەوئىكى دوورودرئىژ باوەرئ بە براىەتى بى، بى ئەوئى ئەگەر بۆ ساتىکىش بوو بى بەلاوازى نەزانى، من چاوەروانى ئەم لاوازىيەم (بەپشتى خۆى دەرگاگە دادەخات). پەلە مەکە. من کاربايەکى بەسەرم (رووبەرەوى يەک دەوستان).

(پەردە دادەرئىتەو)

پەردەى پىنچەم

(ئاپارتمانتىكى دىکە يە. بەھەمان شىوہ پاش ھەفتە يەکى دىيە. شەو. بىدەنگى دورا بە نىئوژوورە کەدا دى و دەچى.)

ئاننکوف: وەرە لىرە راکشى و خۆت داپۆشە.

دورا: (ھەر دى و دەچى) شەوئىكى درئە. چەند سەرمامە بوريا، (يەک جار لە دەرگا دەدەن. ئەوجا دوو جار بى دەدەن. ئاننکوف دەچى دەرگا بکاتەو. ستىپان و فىنوف و ھۆور دەکەون. فىنوف بەرەو دورا دەچى و باوہشى پىدا دەکات، دوراش ئەو دەگوشى بەخۆ يەو) ئەلکس.

ستىپان: ئورلوف دەلئى رەنگە ئەو شتە ئەمشەو بکرى، ھەموو ئەو ئەفسەرە بچووکانەى کە کاربان نىيە بانگ کراون. لەم حالەدا ئەو يىش نامادە دەبى.

ئاننکوف: لە کوئ دەبىينى؟

ستىپان: لە خواردنگە کەى کووچەى سويشکانادا چاوەنۆرى من و فىنوف دەکات...

دورا: (به بېن تاقه تې دانېشتووه) بوريا ئو مەسەلە يە بۆ ئەمشەو؟

ئانكوف: چ شتېك لە بېر نەكراوە پرېار پرېارى ئىدارە تزارە.

ستېپان: ئەگەر يانك داواى عەفو بكات ئەوا پرېارەكە بەدەستى ئىدارە تزارە.

دورا: يانك، داواى وەها ناكات.

ستېپان: ئەگەر مەبەستى داواى وەها نەبوو بې، ئەدى بۆ خاگراند دۆكى دېتووه؟ خاگراند دۆك لە ھەموو

شوتېنې رايگە ياندووه كە يانك ژىوان بووتەووه چۆن حەقىقەت بزائېن؟

دورا: ئېمە ئەو قسانەى كە يانك لە دادگادا كرددوونى و ئەو شتانەى كە بۆ ئېمەى نووسېن، دەزائېن، ئەو

وتوويەتتى كە تاقە داخى ئەمە يە كە ھەرىك ژيانى شك بر دووه. واتە ژيانى خۆى شك بر دووه

تا فېداى بكات و ئەم زەبرە لە پەيكەرى زولم و زۆر بدات. پياويك ئەمە قسەى بې، سوالى

عەفوبەخشېن دەكات؟ ژىوان دەبېتەووه؟ نا، ئەو خۆى حەزى دەكرد. خۆى دەيوېست بېرى، يانك

حاشا لەو كارە ناكات كە كرددوويەتتى:

ستېپان: ھەلەى كرد كە خاگراند دۆكى بېنى.

دورا: ئەمە تايبەتە بەخۆى و ئەو چاترى دەزانى.

ستېپان: بەبېتى دەستوورەكانى ئېمە نەدەبووايە خاگراند دۆك بدېنى.

دورا: دەستوورەكانى ئېمە بۆ كوشتن دانراون نەك بۆ شتى دى ئېستە ئەو بەخۆى سەرىشكە، بلىن

سەرىشكە.

ستېپان: ھېشتا نە.

دورا: سەرىشكە و ھەقى خۆبەتتى بەر لە مردن ھەر چېبەكى بوئ بېكات، چونكە بەرەو مردن دەچىن،

بەسە ئېتر پازى بن.

ئانكوف: دورا!

دورا: بەلنى، ئەگەر عەفو بكارايە، دەبووه چ سەركەوتنىك ها؟ دەبووه بەلگەى ئەمەى كە خاگراند دۆك

راستى كرددووه و يانك پەشيمانى دەرپويە و خبانەتى كرددووه. بە پېتچە وانەشەو ئەگەر بېرى ئېتو

باوهرى پې دېتن و دەتوانن ھەر خۆشتان بوئ. (سەبرى ئەوان دەكات) ئەشق و خۆشەويستى

ئېتو زۆر گران دەكەوئ.

فېنوف: نا، دورا. ئېمە ھەرگېز گومانان لەو نەكردووه.

دورا: (بە نېتو ژوورەكە دا دى و دەچى) بە... رەنگە... بېسورن. بەلام ئەمانە چ بايە خېكىيان ھەيە؟ ئېستە

بۆمان دەردەكەوئ. ئەمشەو... ئاھ! ئەلكسى بېچارە ھاتووى بۆ ئېترە چ بکەى؟.

فېنوف: ھاتووم جېتى ئەو بگرمەو، من گريام كاتى لە دادگادا قسەى خۆى دەكرد ھەستە بەغروور دەكرد

كە وتى: (مەرگ ناپەزايى گەورەى منە بەرانبەر بەدنياى لە خوتېن و فرمېتسك دروست بوو...)

كەوتە لەرزېن.

دورا: دنياى خوتېن و فرمېتسك ئەو ئەمەى وتووه... راستە.

فېنوف: بەلنى قسەى ئەو... ئاھ... دورا يەكپارچە غېرەت و شەھامەت بوو. كە گوتم لە ھاوارە مەزەنەكەى

بوو دەبووت: (من بەجۆرى لەسەر لوتكەى ناپەزايى مرۆفایەتتى بەرانبەر بەزولم و كۆتېرەوهرى

وہستاوم، كە مەرگ تاجى بېگەردى دەنېتە سەر كردارەكانم.) ئېدى پرېارم دا و ھاتم بۆ ئېترە.

دورا: (سەرى دەخاتە نېتو ھەردوو دەستى) بەلام چ تاجىكى سامناكە!

فېنوف: دورا، مەگرى، ئەو وەسېتى كرددووه كە كەس لە مەرگېدا نەگرى. ئوھ. ھەنووكە چەند باشى

دەناسم. ناتوانم گومانى لى بکەم من چونكە بې غېرەت دەرچووم زۆرم نازار چەشت خۆ منبېش لە

تەفلىسدا نارنجۆمك ھاويشت. ئېستە لەگەل يانكدا فەرەم نېبە. كە بەحوكمەكەبم زانى تەنيا

يەك شتم بەخەيالدا ھات كە نەمتوانى بوو لەگەلېدا بېم يان جېتگەكەى پر بکەمەو.

دورا: كى دەتوانى ئەمشەو جېتگەكەى پر بكاتەووه؟ ئەو تەنيايە ئەلكسى.

فېنوف: ئېمە دەبې بەغروور و شەھامەتقان ئەو رابگرېن. وەك چۆن ئەو بەبوونى خۆى ئېمەى رادەگرت.

مەگرى.

دورا: تەمەشا، چاوەكانم وشكېبون، بەلام برادەر، نا، من ناتوانم چېدى مەغروور بېم.

ستېپان: دورا، حوكمى خراو لەسەر من مەدە، من حەز دەكەم يانك بېتېن. ئېمە پېويستمان بەخەلكانى

وەك ئەو ھەيە.

دورا: ئەو قەت ئەم حەزەى نېبە و ئېمەش دەبې مردنى ئەومان بوئ.

ئانكوف: شېتېت.

دورا: دەبې ئەمە حەزى ئېمە بې. من دلئى ئەوم دەناسى، تەنيا بەم شېتوېبە ئارام دەگرئ، ئاھ. بەلنى كاتى

كە بېرى (زۆر بەئەسپايى) بەلام خېترە بېرى.

ستېپان: بوريا. من دەپۆم. بېرۆ ئەلكسى، ئورلوف چاوەرېتى ئېمەيە.

ئانكوف: باشە، لىن لە گەرانەوهدا تاخېر مەبېن (ستېپان و فېنوف بەرەو دەرگاگە دەچن، ستېپان لە لاو

سەبرى دورا دەكات).

ستېپان: ئېمە دەرپۆن تا بزائېن مەسەلەكە چېبە، ئاگات لە دورا بېن.

دورا: (لە پەنجەرەكە داھە. ئانكوف سەبرى دەكات) مردن! سېدارە. دېسان مردن، ئاھ بوريا!

ئانكوف: بەلنى خوشكە چكۆلەكەم، بەلام ھېچ چارىكى دى نېبە.

دورا: ئەم قسەيە مەكە ئەگەر مردن تاقە چارە بېن. ئەوا رېنگە يەكى ھەلەمان گرتوتە بەر، رېنگا ئەو يە كە

بەرەو ژيان و ھەتاو بېچن، مرۆف ناتوانى ھەمېشە لە سەرمادا بېرى.

ئانكوف: ئەمەش بەرەو ژيان دەچىن، ژيانى خەلكانى دى. رووسيا دەئى. مندالانى ئېمە دەئېن.

قسەكەى يانك-ى دېتەوہ بېر كە دەبووت: (رووسيا جوان دەبې)

دورا: خەلكانى دى، مندالانى ئېمە... بەلنى، بەلام يانك ھەنووكە لە زېندان داھە و پەتى سېدارە چەند

سارد و شوومه. ئەو بەرەو مەرگ دەچێ. لەو ئیستا مرد بێ بۆ ئەوێ خەلکانی دی بژین، ئاھ بوریا. ئەدی ئەگەر خەلکانی تریش نەژین؟ و ئەو لە پیتاوی هیچدا مرد بێ...؟
ئانکوف: بێدەنگ بە. (بێدەنگی)

دورا: هەرچەند بەهاریه کەچی دنیا چەند ساردە دەزانم لە حەوشە ی زیندانە کەدا چەند درەخت هەیە، دیارە دەیانبینی.

ئانکوف: سەیر کە تا خۆمان ئاگادار دەبین مەلەرزە.

دورا: ئەوئەندەم سەرمایه، پێم وایە چەند ساتیکی دی دەمرن (هەلۆهسته یەک) ئەمانە چەند زوو مرۆڤ پیر دەکەن. ئێمە ئیدی هەرگیز هەست بە لاوتیتی ناکەین. لەگەڵ یەکەم پیاوکوشتندا، لاوتیتی دەروا و ئیدی ناگەریتتەوه، من نارنجۆکیک هەلەدەدم و لە چرکە یە کدا ژیا نیتیک تەواو دەبێ. بەلێ دوا ئەمە ئێمەش دەتوانین بمرین ئیدی مرۆڤمان ناسیوو.

ئانکوف: ئیستاش وەک مرۆڤ بەدەم خەباتەوه دەمرین.

دورا: زۆر توند دەخوړی ئیو ئیدی هی دنیا ی مرۆڤ نین.

ئانکوف: خەم و بەدبەختیش توند دەخوړن. لەم دنیا یەدا شو نیتیک بۆ سەیر و حەوسەلە و هیتوری نییە. رووسیا تازار دەچێت...

دورا: دەزانم ئێمە باری خەمی ئینسانیمان بەکۆلدا داوه. ئەویش شانی داوو بەرباری قورسی خەم و بەمەش قایل بوو، چ گەورە یەکە! بەلام جار جار بەخۆم دەلێم ئەمە سەرکیشی و غرووریتیکە کە هەر بەسزا دەگا.

ئانکوف: ئەمە غرووریتیکە کە ئێمە ژیا نیت خۆمانی لە قەبیل دەکەین ئەمە کە ئێمە بەووه خاوەن هەقین. دورا: ناخۆ ئێمە لەمە دلایین؟ ناوه ناوه کە گوێ لە ستیپان دەگرم ترسم لێ دەنیشیت. لەوێه کە ساتیک بێن و بۆ کوشتن سوود لە ئێمە وەر یگرن و ژیا نیت خۆشیا نیت لە قەبیل نەکەن.

ئانکوف: دورا، ئەم چەشنە کارە، دزێو و ناشیرینە.

دورا: کێ دەزانێ لەوێه ئەمە عەدالت بێ، ئەوساکە ئیدی کەس زات ناکات پروانیتتە سیمای عەدالت.

ئانکوف: دورا (دورا بێدەنگە) تووشی دوودلی بووی؟ وام نەدەناسیت؟

دورا: سەرمامە، بێر لەو کەسە دەکەمەوه کە دەبێ هەول بەدا نەلەرزێ. تا پیتی نەلێن ترساوه.

ئانکوف: باشە تۆ لەگەڵ ئێمەدا نیت؟

دورا: (خۆی بەلای ئەودا دەخات) تۆھ بوریا، من لەگەڵ ئیو دەم و تا کۆتاییش لەگەڵتاندا دەم، من لە زولم و زۆر بیزارم و دەزانم جگە لەمە ناتوانین چ کاریکی دی بکەین. بەلام لە لایەکەوه خۆشحاڵم کە ئەم کارەم هەلێژاردوو و لەلایەکی دییەوه خەمبارم کە لێرەدا دزێوی بێ دەدم. فەرەقە کە لەمەدا یە ئێمە هەموومان هەر حەپسین.

ئانکوف: سەرمانسەری رووسیا حەپسە. ئێمە خەریکین ئەم دیوارانە داغمان دەکەین.

دورا: تۆ نارنجۆکە کە بدە من و ئەوجا تەماشای بکە چ دەبێ. من تا ناوەندی کوروی ناگرە کە دەرۆم و نایەلم سام پە ی بەدلم بەرێ. ئەمە ئاسانە و ئەم جۆرە مردنە لە رای ناکووییەکانی دەرووندا لەوه ئاسانترە بەو هەموو ناکووییەوه بژی. تۆ قەت عاشق بووی بوریا؟

ئانکوف: ئاشق بووم. بەلام زۆر دەمیتیکە لە بێرم کردوو.

دورا: چەند دەبێ؟

ئانکوف: چوار سال.

دورا: چەند سالە ریتیری ریکخراو دەکەیت؟

ئانکوف: چوار سالە (وەستان) ئیستا ریکخراوم خۆش دەوێ.

دورا: (بەرەو پەنجەرە کە دەروا) خۆشویست... بەلام دەبێ ئەوێش هەبێ کە خۆشیا ن بووێ. نا دەبێ رێ بکری. دەیانەوێ لە جیتی خۆی راببگرن. رێ بکە! رێ بکە. دەیانەوێ یە کدی لە ئامیز بگرن و هەموو شتیک بەخەن زێر دەسلاتی خۆیان. بەلام ئەم ناعەدالەتییه شوومه وەک گەنە بەلاملی ئێمەوه چەسپێوه. ریکە! ئیستا ئێمە مەحکومین بەوێ کە خۆمان لەوێ کە هەین بەگەورەتر بزاین، بوون، روخسار ئەمانە هەندێ شتن کە دەیانەوێ خۆشەو بستی بکەن. ئەشق دەکەوێتە پیتش عەدالەتەوه. ئە. چاری رێ هەر رۆبشتنە. ریکە، رێ بکە.

دورا: ریکە یانک! (دەگری) بەلام ئەو وا لە ئاواتی خۆی نزیک دەبیتتەوه.

ئانکوف: (دورا دەگری) ئەو عەفو دەکری.

دورا: (سەیری دەکات) چاک دەزانیت کە وایە. چاک دەزانێ کە نایب وا بی (چاوی وەر دەگێرێ) رەنگە ئیستا بێتتە نیتو حەوشە کە. هەرکە دەردەکەوێ هەموو بێ دەنگ دەبن و دیارە کە سەرما ی نییە.

بوریا دەزانێ چۆنی لە سێدارە دەدەن؟

ئانکوف: بەسەر پەتکێ. بەسە دورا.

دورا: (کوێرانە) میرغەزب خۆی هەل دەداتە سەر شانی کرتە لە ملییهوه دی. ترسناک نییە؟

ئانکوف: لە لایەکەوه با. لە لایەکی دییەوه ئەمە بەختەوه ریبیە.

دورا: بەختەوه دی؟

ئانکوف: هەستکردن بە دەستی ئینسانیتیک بەر لە مردن (دورا دەکەوێتە سەر کورسییهک بێدەنگی) دورا دەبێ زوو برۆی، پیتوستە کە میتیک ئیسراحت بکەین.

دورا: دەبێ برۆم؟ لەگەڵ کێدا؟

ئانکوف: لەگەڵ مندا دورا.

دورا: (سەیری دەکات) دەبێ برۆم! (بەرەو پەنجەرە کە دەگەریتتەوه) سپیددیە. دلنیا م کە یانک هەنووکە مردوو.

ئانکوف: من برای تۆم.

دورا: به‌لځ، تو برای منی. هم‌موتان برای من، چونکه خوښم ده‌وین. (دهنگی باران دیته گوی. رۆژ ده‌بیته‌وه، دورا به‌ئه‌سپایی قسه ده‌کا) به‌لام هه‌ندئ جار براه‌تی زۆر تال و ترسناکه (له‌ده‌رگا ده‌ده‌ن. قینوف و ستیپان وه‌ژوور ده‌که‌ون. هه‌موو بی‌جووله‌ده‌وه‌ستن، دورا سه‌رسامه، به‌لام به‌ترستیکی ناشکراوه‌دووره‌په‌رتیزی ده‌کات).

ستیپان: (به‌ئه‌سپایی) یانک خیا‌نه‌تی نه‌کردووه.

ئانکوف: ئورلوف توانی بیدوینتی؟

ستیپان: به‌لځ.

دورا: (به‌توندی دیته‌پیشه‌وه) دانیشه‌باسی بکه.

ستیپان: فایده‌ی چیه؟

دورا: باسی هه‌مووی بکه. هه‌قی خو‌مه‌بزانه‌ه‌قی خو‌مه‌ورد و درشتم بۆ باس بکه‌ی.

ستیپان: ناتوانم چونکه ده‌ب‌په‌رۆین.

دورا: نا، ده‌ب‌په‌باسی بکه‌ی. که‌ی هیتایان؟

ستیپان: کاتژمیر ده‌ی شه‌و

دورا: که‌ی له‌سیداره‌یان دا؟

ستیپان: کاتژمیر دووی سه‌رله‌بیانی

دورا: چوار دانه‌کاتژمیر چاره‌په‌رتی کرد؟

ستیپان: به‌لځ. بی‌هیچ قسه‌یه‌ک. پاشان هه‌موو شتی‌جیبه‌جی‌کرا. ئیستا ئیدی ته‌واو بووه.

دورا: چوار کاتژمیر بی‌چ قسه‌یه‌ک، تو‌زئ سه‌بر که! چ‌جلیکی له‌بهر بوو. په‌سته‌که‌فه‌روه‌که‌ی له‌بهر بوو؟

ستیپان: نه‌خیر، سه‌راپا ره‌شپۆش بوو. کلاویکی ره‌شیشی له‌سه‌ر بوو.

دورا: دنیا چۆن بوو؟

ستیپان: شه‌ویکی تاریک به‌فریکی زۆر پاشان بارانی به‌سه‌راباری و کردی به‌قورپکی لېنج.

دورا: ده‌له‌رزی؟

ستیپان: نه‌.

دورا: سه‌یری چی ده‌کرد؟

ستیپان: ئورلوف ده‌بوت: بی‌ئه‌وه‌ی چ‌شتیک بدینی، سه‌یری هه‌موو شتیکی ده‌کرد.

دورا: ئیتر؟

ستیپان: به‌سه، دورا!

دورا: نا، ده‌مه‌وی‌بزانه‌م. به‌لای که‌مه‌وه‌مه‌رگه‌که‌ی هی‌منه.

ستیپان: حوکه‌که‌یان بۆ خوینده‌وه.

دورا: له‌و کاته‌دا چی ده‌کرد؟

ستیپان: هیچ ته‌نیا یه‌ک‌جار پی‌پاته‌کاند، تا ئه‌و په‌له‌قوره‌ی که‌وتبووه سه‌ر گۆره‌وییه‌که‌ی، پاک بکاته‌وه.

دورا: (سه‌ری ده‌نبیو ده‌ستیدایه) یه‌ک په‌له‌قور

ئانکوف: (به‌توره‌پی) چۆن ئه‌مه‌ت زانی؟ (ستیپان بیده‌نگه) تو هه‌موو شتیکت له‌ئورلوف پرسبووه؟ بۆ؟

ستیپان: (به‌ده‌م چاو‌گواستنه‌وه‌وه) شتیکت له‌به‌ینی من و یانکدا هه‌بوو

ئانکوف: چی؟

ستیپان: به‌غیلیم پی‌ده‌برد

دورا: چیتر، ستیپان؟

ستیپان: قه‌شه‌فلورانسکی هات و خاچه‌که‌ی بۆ‌راگرت. یانک خاچه‌که‌ی ماچ نه‌کرد وتی: (پیم‌وتن من کارم به‌سه‌ر ژبانه‌وه‌نه‌ماوه و ئیدی مه‌وعیدم له‌گه‌ل مه‌رگدایه).

دورا: ده‌نگی چۆن بوو؟

ستیپان: نیر و توند و پته‌و، که‌م و زۆر ئه‌و بی‌سه‌بری و که‌م حه‌وسه‌له‌بییه‌ی جارانی پیته‌دیار نه‌بوو.

دورا: سیمای شاد بوو؟

ئانکوف: ئه‌وه‌تو شیتی؟

دورا: به‌لځ، به‌لځ من دل‌نیام که‌سیمای شاد بووه، چونکه زۆر نار‌ه‌واپه‌ئو‌یک که‌له‌ژیاندا شادی له‌خوی حه‌رام کرد بوو تا چاکتر خوی بۆ‌فیداکردن ناماده‌بکات، له‌کاتی مه‌رگدا شاد نه‌بوو بی،

ئو شاد بووه‌وه و به‌هیمینیه‌وه‌به‌ره‌و سیداره‌چووه، و انییه؟

ستیپان: له‌سه‌رخۆ و قیت رۆیی. له‌گویی چه‌مه‌که‌وه‌ئاوازی ئوکۆردیونی ده‌هاته‌گویی، له‌و چرکه‌یه‌دا سه‌گه‌ل ده‌وه‌رین.

دورا: له‌و کاته‌دا سه‌ر خرایه‌سه‌ر سیداره‌.

ستیپان: سه‌ر که‌وت و که‌وته‌ناوجهرگه‌ی شه‌وه‌وه، به‌لام ئه‌و کفه‌ی که‌جه‌لاده‌که‌له‌هه‌موو له‌شی پیچا بوو، سه‌یر ده‌هاته‌به‌رچاو.

دورا: ئه‌دی ئیتر... ئیتر...

ستیپان: ده‌نگه‌ده‌نگی هیتواش.

دورا: ده‌نگه‌ده‌نگی هیتواش... یانک... ئیدی... (ستیپان بیده‌نگه)

دورا: (به‌توره‌پی) پیت ده‌لیم چی دی! (ستیپان بیده‌نگه) ئه‌لکسی تو قسه‌بکه، چیتر؟

قینوف: هاوارتیکی ترساو.

دورا: نا... ئاه... (خوی به‌ره‌و دیواره‌که‌ده‌خات. ستیپان ئاور ده‌داته‌وه‌ئانکوف ده‌گه‌ی. دورا ئاور ده‌داته‌وه‌و ته‌مه‌شای ئه‌وان ده‌کات. پشت به‌دیواره‌که‌وه‌ده‌دا و به‌ده‌نگی گری و نووساوه‌وه) نا،

مەگرین، نا، مەگرین. سەیر کەن رۆژ ھەڵاتوو. لەم کاتژمێردا ھەندێ شت ئاشکرا دەبن کە نیشانەی ئیسمەن بەرانبەر بە شۆرشگێڕانی دی. یانک ئیدی پیاو کوژ نییە، ھاواریکی ترساو! یەک ھاواری ترساو بۆ ئەو بەس بوو و ھەنووکە گەراو تەووە باو ھەشی شادیی مندالیی خۆی. پێکەنێنەکانیستان بێر دیتەو؟ ھەندێ جار بەبێ ھۆ پێدەکەنی، چەند تۆلاز بوو ئیستاش دەبێ بەسیمی لە خاک نیشت و پێبکەنی (بەرەو لای ئانکوف دەروات) بوریا، تۆ برای منی ھا؟ وتت کە یارمەتیم دەدە؟

دورا: ئیستاش چاکە یەک لە گەلدا بکە. نارنجۆکە بەدە من. (ئانکوف سەیری دەکات) بەلێ دەمەوئ بۆ جاری ئاینده من نارنجۆکە ھەل دەم دەمەوئ من یەکەم کەس بۆ ھەل دانی.

ئانکوف: تۆ چاک دەزانی کە ئیمە ئافرەتان لە ریزی پێشەوہ دانانەین.

دورا: (بەھاوارەوہ) من ئافرەتم؟ (ھەموو سەیری دەکەن. بێدەنگی)

فینوف: (بەھێمنی) قەبوولئ بکە. بوریا.

ستیپان: بەلێ قەبوولئ بکە.

ئانکوف: نۆرەئ تۆیە ستیپان

ستیپان: (دەروانیتتە دورا) قەبوولئ بکە. ئیستاش ئەویش وەک منە.

دورا: ئەو نارنجۆکەم دەدەبێ، نا؟ من ھەلیدە دەم ئەو پەرەکەئ لە شەوئیکئ سارددا...

ئانکوف: باشە دورا.

دورا: (دەگری) یانک، شەوئیکئ سارد و ھەمان پەت! ئەوساکە ھەموو شتتیک ئاسانە...

(پەردە دادەدرتتەوہ)

ناوەرۆک

رۆمانی نامۆ

پێشەکی 5

دەقی رۆمانە کە 20

لێکدانەوہ یەک لەمەر نامۆ، نووسینی: پیبیر لوئیس ری 78

شانۆنامەئ بەدحالی بوون 123

شانۆنامەئ دادپەرەران 163